

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion Cincinnati, Ohio Manuscript No.

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תשע"א

2021

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

הש בנפ גופו יעסוק בתורה שנ ולכל בשרו מרפא אמר ל יהודה ברוה דד חייב בא
 ויהי שלא כמדת הקבלה מדת בשר ודם מדת בשר ודם נותן סס לחבור יפה
 לזה וקשה לזה הקבלה נותן תורה לשרא סס חיים לכל גופו שנאדם שנ ולכל בשרו
 מרפא אמר ריש לקיש כלה עסק בתורה יסורין בדילין מזמנן שנ ובעהשק יצוהו עוף
 ודין עוף אמר תורה שנ התעוף עיך בו וחינוג ואין דשא אמר יסורין שנ מזי רעב ולחמי
 דשא אמר לו ל יוחנן זו אפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותה שנ ויאמר אם שמואל
 תשמע לקול ילי אהיך כלהמחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עניך חלמי אמת הרי
 כל שאפשר לו לעסוק בתורה וחינוג עוסק הקבלה מביא עניו יסורין ממשעין ועוכרין אותו
 שנ נאמתי דומיה החשתי משוב וכאבי נעבר ואין פוצ אמתרה שנ כי לקח טוב נתתי
 לכם דא כי לקח טוב נתתי לכם מקח טוב נתתי לכם ואין בו הפסד אדם לקח דבר
 ואינו יודע אם מפסיד או משתגר אבל אתם לקחתם מקח טוב דבר שאינו מפסיד וכן
 דוד הוא טעמו והוא כי טוב יע משל לעבדיו שיהיו מוכרין יעם והן שנהקין ואחד
 מהם היה טעום והבין פקוד וזמן אמרו לו כמה מוכרין כאן ואין אחד מהן צוה לא את
 אדם ללמד את שנהקין יודעין שיינס דע אבל אם צווח יודע אם שייני טוב דא כי
 לקח טוב היה ל שמעון בן לקיש מושג משל למה הדבר דומה לשני בני אדם עוסקי
 במתקנות אחד בוח ונחלק החליפו נטל זה מה שביד זה וזה נטל מה שביד זה מצא
 מה שביד זה ביד זה ומה שביד זה אינו ביד זה אבל דברי תורה אין כן שני ונלמדי
 הכל פקודים בזה אחד שונה אחד מועט ואחד שונה סדר טהרות אגרו באין יחלק
 השני זה את זה נמצא ביד זה שנים וביד זה שנים וכן הוא אומר כי טוב סודה מסת
 דא זה הוא שאם הכת אדם משוברים אהבם נדבה כי שב אפי ממנו ר
 נחיר אומרו וזה תשובה שבשביל יחיד שעשה תשובה מוחלין לו ולכל העולם שנ יחסי
 משוברים כי שב אפי מרש לא נחא לא ממנו מאי אהבם נדבה אמר ל יצחק לפי שנ
 נשגמה פרי שפמנו שמה אמר פרי חובה ולא פרי נדבה אמר חובה חובה
 דא אדם משוברים אהבם נדבה לא נחא הפסוק הזה אמרנו דברת המעשה שחוק
 דיתה דמחה לשרא על כל מה שעשו ביעד זהב יפנה להם על מעשה דתורה דיתה
 להם זהב וספק יפנה להם על מידות מסך דכתיב וימדה את ישראל ויעשם כל מעשיו

יסורין
 ממשעין
 ועוכרין

HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RESEARCH
 Cincinnati, Ohio
 1911
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7

וזאת התחמה מלמד שהדחה הקבלה למשה שעתיד אחר להתנדב כמותו
 וזוהי זה דויד דכל וישמחו העם על התנדבם ולמה נאמ' תרומה התרומה
 תרומתי בענין אחד אה אחת למשכן ואחת למקדש ראשון ואחת למקדש
 שני ד' חגי בשביל שמואל בר נחמן שלש תרומות נחמרו בפדשת משכך
 ויקחו לי תרומה זו תרומות חדנים תקחו את תרומתי זו תרומת שקלים וזאת
 התרומה זו תרומת המזבח זהב וכסף ונחשת תרומת המשכן כנגד גופן
 של אדם זהב זה הנפש כסף זה הגוף נחשת זו בת קול כמח דאת אמר ונצעים
 בעין נחשת קלל תכלת או הגידים וארגמן זה הקשר תולעת שע זה הדם וש
 זה הברס ועצים זה השער וערת איילים מאדמים זה עור הפעם ועורות תחשים
 זה עור הדגש ועצי שטים או העצמות שמן למאור או העינים בשמים לשמך
 המשחה זה החוטם ולקטורת חסמים זה הפה והחיק כשם שהאש מעלה דוח
 הקטרת כך החיק טועם את המנועמים אבני שהם ואבני מלאים או הכליות
 והלב שהלב נמשל באבן אמ' הקבלה יהו לבך וכליותך שלמים כד' שיזכר לאמו
 ולחשן וכן דוד אמ' בחנני עי' וטע' תרפה כליותי ולבי ללעך שהכליות תלנויות
 בלב ואומ' ובוהן לבות וכליות אמר הקבלה כיון שאני בודקן ומוציא אותן מלאים
 שלמים אני שוכן בתוכם דכל ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ד' א' 4 שמואל
 אמ' תרומת משכן כנגד העלונים זהב זה חמה וכסף זה לבנה ונחשת זה מערב
 בשעה שהחמה שוקעת פני המערב נראה נחשת תכלת זה הרקיע וארגמן
 או העננים תולעת שע זה הקשת ושש או השמים שש כנפים ועצים זה מאז
 גדי וערת אילים מאדמים או הבקקים וערת תחשים או הרעמים ועצי שטים
 או הזיקין שמן למאור או שבעה מזלות בשמים לשמן המשחה זה הפל שהוא
 יורד ומבשל את הפירות ולקטרת הסמים או הגשמים אבני שהם או אבני ברז
 ואבני מלאים או אבני השלג דויד שאמ' הקבלה כשם ששכנתי בשמים אם
 תעשו לי מקדש הריני שוכן בו שני ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם
 ונפתח מה ששה יעלה אבר לא עשירים ולא שלשים שאת מועץ משמער
 משה דכל ששה יעלה אבר לא עשירים ולא שלשים שאת מועץ משמער
 בן יצחק בן אברהם בן יצחק בן אברהם בן יצחק בן אברהם בן יצחק בן אברהם

בן ארבעים בן שם בימי פלג נסלגה הארץ וגזר הקב"ה שלא יתן את התורה
עד פלות ששה עשר דורות והוא משה רבינו דא למה ששה עשר אג' ו'
יהודה ב"ר סימון יג' הקב"ה לא תהיו סבורין שאתם גומלין עלי לא ששה עשר
דבר שהפרשתם לי בנגד ששה עשר דבר שעשיתם לכם במצרים וא' ה'
וארחצך במים ואשכך דמך מעלך ואסוכך בשמן ואחבישך רקמה ואנעלך
תחש ואחבשך בשש ואכסך מש ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך ודביר
על גדונך ואתן נזם על אפך ועגולים על אזעך ועטרת תפארת בראשך ותעדי
זהב וכסף ומלבושך שש ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלת וא' ע' כ' ח' ה'
מעלה עליכם כאן אתם גומלין עלי ובנגד אני עתיד לפדוע לכם בנגדן ששה
עשר דבר וא' ה' ביום ההוא יהיה צמח י' לצבי ולכבד ופרי הארץ לגאון ולתמזת
לפני כות ישראל והיה הנשחר בציון והנותר בירושלם קדוש יחמד לו כל הכתוב לחיים
בירושלם אם רחץ י' את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיח מקדשה ברח
משפט וברוח בעל וברא י' על כל מכון הר ציון ועל מקדשה ענק ומם ועשן ונג'
אש להבה לילה כי על כל בצוץ חפה וסוכה תהיה לעל ומם מחדב ולמחטה
ולמסתגר מזרם וממטר: דא זהב בנגד מלכות בצל ישיה די דבבבב
וכסף בנגד מלכות מדי החוהי ודר עוהי די כסף ונחשת בנגד מלכות יון מערה
וירבתיה די נחש וערת חילם מאדמים בנגד מלכות אדום ויעא הדאשן אדמונ
שמן למאור זו מלכות המלך המשיח מהה גלה שנ' שפ' אצמח קרן לדיוך
ערבתי נר למשיחי: ועשו לי מקדש הרי זו מצות עשה לבנות בית לבי
להיות מקדישין בו הקרבנות וחוגגין אליו שלש פעמים בשנה וא' ה' הדברים שהר
עיקר בבנין הבית עושין בו קודש וקדש הקדשים והיה לפע הקדש מקום אחד
והוא הנקרא אולם ושלושתן נקראין היכל ועושין מחצה אחרת סביב להיכל
רחוקה ממנו והיא הנקראת עלרה והכל נקרא מקדש ועושין בו שבעה כלים
מזבח ובבש לעלות בו וכיור ובעל לקדש ממנו ומזבח הקטרת ונורה זשלקן אבל
הארון הרי הוא ללוחות ואינו מבלי המקדש: דא יעשו לי מקדש אמר יהודה
ב"ר סימון כששמע משה כך תמה ונרתע לאחורין ואמר רבין העולם כ' שמים

HEBREW UNION COLLEGE - JEWISH INSTITUTE OF REPRISION
Cincinnati, Ohio
1 2 3 4 5 6 7

יהודה ב"ר סימון יג' הקב"ה לא תהיו סבורין שאתם גומלין עלי לא ששה עשר דבר שהפרשתם לי בנגד ששה עשר דבר שעשיתם לכם במצרים וא' ה'

כסחך והארץ הזוהר לגליון חיזה מקום יפיון וכן שלמה אמר כי האמנם ישב אהים
 את האדם על הארץ כי הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלך אף כי הבית הזה אשר
 בנתי אמר לו משה לא כשם שאתה סבור לא עשה עשדים קרשים מן הדרום ועשר
 מן המערב ואני מצמצם שכינתי בתוכן מפני כבודן והבית שלי שלל מעט שבת לע
 הארץ ומלואה הדין מתחמד לה שדות שכינתי אצלכם כאב שמתחמד לה שדות
 אצל בני ועליה אמר בלעם הרשע מה צובן אהלך יעקב משב ישו כמה פלפולות
 יש בעולם ולא בחר הקב"ה לא במשכנותיה שלי שלל אמר ל שמואל משל לחונן
 שפתח על שער המלחץ קנדיין יצא המלך מן המרחץ ראה וערב לו נכנס אצל
 אמר לו אתן לך לשתות מתן ל ושתה אמרו כמה חנונים יש במדינה ולא בא המלך
 לשתות לא משלך אשריך מה נותן לך וכן לעתיד יתמקן הכל כשהקב"ה משדה
 שכינתו בין ישראל כמו שנ והתהלכת בתוככם והייתם לכם לאלהים ככל אשר
 אני מראה אותך תניא אמר יסי בוד יהודה ארון שלמך ושלחן שלמך ומנורה
 שלמך ירדומן השמים וראה משה ועשה תבניתם חזן כי לא משכן שירדו מעשו
 מן השמים מקדש שבנה שלמה מען תל הכל בכתב מיד יי על השכיל את מלכות
 התבנית: את תבנית המשכן ואת חב כל כלן מקיש משכן לכלים וכלים
 למשכן שכולן מעכבין זה את זה וכולן מצוה אחת וכן תעשו להביא מקדש
 חרות מכאן אתה אומר שאם רצו בית דין להוסיף על יושלם אצל הוסיף על
 העשרות מוסיפין ואין מוסיפין לא על פי מלך ועל פי נביא ובאורים ותומים ועל פי
 סודי גדולה שנ ככל אשר אמר מראה אותך וכן תעשו לדורות מה משכן עד
 פי נביא ועל פי סנהדרין ועל פי אורים ותומים ועל פי מלך כן לדורות ומתן ב
 מלך במדבר משה רבי מלך היה דבר ויהי בישראל מלך את רבנן כיעד
 מוסיפין על העיר עושין בית דין שהתגדור ולקחין לחם חמץ שבהן והולכין
 בית דין אחד שתי התודות ושתי התודות זו אחד זו ועומדין בנפשות ופגלים
 ובשלל כלכל מה ומה ועל כל אבן ואבן שבודעלם ואומרי אוממן עי
 עלתני ויא עיר שמינין ליתן מקום שמינין עיר יתנו ועומדין שם ויובלן שם
 להם תורה אחת משת התודות והשנייה נשפטה ועל פי הנביא שהפך את זו

ערב
 ש
 י

וכן

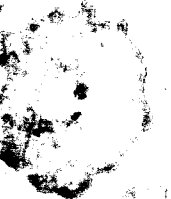
ואוכלין את זמן וביעד מוסרין על העזרה מקדשין אותה בשירי המנחה מה
ידושלם התורה שנה בלתי כזה מקדשה חן העזרה שירי המנחה שירי המנחה
לא בה מקדשין אותה ואוכלין אותה בסוף המקום שקידשו וכל מקום שנה עשה
בכל אלו ובסדר הזה לא נתקדש קודש גמור מה עשה עמך שתי תנחות זמר הוא
שעשה ולא במעשיו נתקדש המקום של היתה עם לא מלך ולא אורים ותומים
ובמה נתקדש בקדושה ראשונה שקידשה שלמה שהיה קידשה העזרה וירושלם
לשעתה ולעתיד לבוא דתב אמר יהושוע שמעתי שמקדושי אצל שירי המנחה
קדשי קדשים אצל שאין קלעים קדשים קלים ומעשר שע אצל שירי המנחה
הראשונה קדשה לשעתה מקדשה לעתיד לבוא ולעזרה שירי המנחה
המודעתהוץ ותבין עסיקים בהדין קרייה בעת ההיא קריהו לירושלם שירי המנחה
אליה כל הגוים אמר ל לעמד בן עזריה לל לעמד המודעי מהזקתהוץ וירושלם
לו עתיד הקבל לומר לה הארצי הרחיבי קבילי אכלוסך דכת הרחיבי מקום
אהלך וריעות משכנותיך ינו אלתחט וכא אמר יוחנן עתדה ירושלם להיות
מגעת עד שערי דמשק ומה טעמיה משא דבר יע באהרן חודך ודמשק מנחות
מהוה חודך ד יודה וד נחמיה ד יודה און אין לשון זה חודך לא המלך האשוח
שהוא חד לאומות דרך לישל ול נחמיה אום מקום הוא נקרא חודך אבא קסי
בר דורמסקית אום העבודה שאנו מדמשק ויש שם מקום נקרא חודך אמר לה
ומא את מקים ודמשק מנוחתו אמר לו מה התחנה הזו צרה מלמטין ורחבה מלמעלה
בך עתדה ירושלם מתרחבת ועולה והגלות באות וננוחות תחתיה לקיים מה שנ
ודמשק מנוחתו ואין מנוחה לא ירושלם דכת זאת מנוחתו עדי עד אמר ליה ומא
את מקיים ונבנתה אפר עלתלה אמר לה שאינה עתידה לזן ממקומה לא מודתה
ועלה מתרחבת ועולה מכל ערדיה לקיים מה שנ כי ימץ ושמן תפעי הדי לאזרך
לדוחב מינין ממגדל חנשלע יקבי המלך ל ברכיה אום עד אוקיינלס יקבין
שוקבן מלך מלכי המלכים ביה הרי לדוחב לגובה מינין ורחבה ועבה למעלה
למעלה אמר רבא אמר ל יוחנן עתדה ירושלם שתגבה למי שיש קדשה

HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
Cincinnati 41, Ohio
FORM 1

אמר רבא אמר ל יוחנן עתדה ירושלם שתגבה למי שיש קדשה

ודחמה וישבה תחתיה אל תקרא תחתיה לא בתחתיה אמ רבא אמר לי הווא
 סבא ידושלם קמיתא תלתא פרסי הויחא שמא תחמיר יש צער לעלות תלמי זה
 בעב תעופנה וכיונים אל הדובתיהם אמ ר פפא שמע מינה האיי עבא תלתה
 פרסי מידלי ריחנה סלק למשאל בשלמיה דרב חננה אשכחיה עסיק בדין
 קרא בעת ההיא יקראו לידושלם בסא עי ונקון עליה בלהגוים אמ לו ומחזקת
 הוה ידושלם אמ לו הקבלה אומ' לה הרחיבי מקום זהך וכל ואומ' ורחבה ונסבה
 למעלה למעלה ולא לעתיד לבוא בלבד לא הך לשעבר סך היתה דתעמ' עומדין
 עסופין ומשתחויין דווחים מהוה מחוחים ל' שמואל בר חנינא בשם ר' אחא דווח
 אדבע אמנות לכל אחד ואחד אמה לכל עד כדי שלא יהיה אדם שומע קור
 תפלתו שלא ברין אמ ר' חננא בר פפא בקש הקבלה לתת את ידושלם במה
 שנ' ואומר אל המלאך הדבר בי לאנה אתה הוסי' ויאמר אל' למוז את ידושלם
 לדמות במה אדכה וכמה רחבה אמרו מלאכי השדת לפע הקבלה רבונג שלמיה
 הדבוי ברכים שלאומות העולם בדחתה בעולמך ולא נתת בהן מרה ידושלם
 ששמך בתוכה ומקדשך בתוכה וצדיקים בתוכה אתה נותנה מזה מיד
 ויאמר אלנו דוץ דבר אל הנער הלז לאמר פרעות תשב ידושלם מרוב אדם ובהמה
 בתוכה אמ ר' יוסי בשם ר' לוי אין את יודע שבחה של ידושלם לא ממה דכית ואנ
 אהיה לה נאם יי' חונתחש סביב ולכבוד אהיה בתוכה ועשו ארון עצי
 שטים ל' יוחנן דמוקדח"י כית ועשית לך ארון עץ ופת עשו ארון עצי שטים
 מכאן לתלמוד חכמ' שבע ערו מצווים לעשות לו מלאכתו ואמ' ל' חונת חיה
 הוה תלמיד חכמ' שבע ערו מצווים לעשות לו מלאכתו זה שמנח חפצו ועסק
 בזדיו שמים למאי נפקא מנה למטרח ליה ברפתיה שטים ונו דבני
 עשרה מיני ארשים הן ארז שטה הדס ועץ שמן ברזל ותיחשור הע שבעה
 בני אתא רב דימי אמ' הוסיפו שלחן אלונים ערמונים אלמוגים ארז אגוז שטה שניבא
 הדס אפח עץ שמן אפרסמא ברזשים בראתא תדחיל שאגז תאשור שורבונא אלונים בוסמי
 ערמונים ואלני אלמוגים ענולתניו ולמה עיני אבותי ל' ותיחשור הע שבעה
 לפי וקיימ' להן קמיה' ביאו עמי שטים ותיחשור הע שבעה ותיחשור הע שבעה
 כתיב ל' עשרה שנים הנה ארזי עשירי ר' סמך מליך ויש אומ' שיהיה ארון

עין ה' ע

הוא המלאך דבת הנה ארון הבדית ארון כל הארץ : אמתים וחצי ארבו ל מדין ור
יהודה חוג באמה עששה טפחים הרי ארבו של ארון חמשה עשר טפח צא מין
שנים עשר טפח לרחבן שלוחות וטפח מכאן וטפח מכאן מקום שספר
תורה מונח וחצי טפח מכאן וחצי טפח מכאן לעביו של ארון ורחבו של ארון תשעה
טפחים צא מהן ששה טפחים לארבו שלוחות ומקום הנחת ספר תורה טפחים וחצי
טפח מכאן וחצי טפח מכאן לעביו של ארון ל יהודה חוג באמה של חמשה
טפחים הרי שנים עשר טפח ומחצה ארבו של ארון וארבעה לוחות היו בו שנים
שלמים ושנים שבדין והלוחות ארבו של כל אחד גמיה טפחים והחבו ששה ע
מהם שנים עשר טפח לרחבן שלוחות וארבע מכאן וארבע מכאן לעביו של ארון
ודחבו של ארון שבעה טפחים ומחצה צא מהן ששה טפחים לארבו שלוחות וחצי
טפח מכאן וחצי טפח מכאן מקום הנחת הלוחות הרי שונות וארבע מכאן וארבע
מכאן לעביו של ארון אבל ספר תורה לא היה נתון לא מן הצד של לקוח את ספר
התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון בדית יי : חמשה כלים מעולם יש במקדש
והן שמירת בעקרת הארון והשלחן והמנוחה והמזבחות הארון כנגד האוש הצדיק
שתוכו כבוד והשלחן כנגד מלכי ישראל והמנוחה כנגד חכמי ישראל ומזבח הקטרת
כנגד הכהנים ומזבח העולה כנגד ישראל הארון התורה בתוכו והצדיקים כנגד תורת
אהיו בלבן הארון רחבו ארבע אמות פחות רביע כך הצדיקים מחסרין בצד
הגוף ואוסרין בעבודת המקום הארון ישבו שנים עשרה אמה בארבו וברחבו
כנגד שנים עשרה מדות טובות שנאמרו בצדיק דבת ש מי יגד באהליך ומי ישון
בהר קדשך הולך תמים ופעל צדק ודובר אמת בלבבו לא רגל על לשונו לא עשה
לרעה ריבה וחרטה נשא על קדונו נבזה בעונו נמאס ואת יהוה יש יבצר נשבע
להרע ולא ימיד כפי מתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולמו
ועפית אותו זהב טהור מב ומ ארבה כל תלמיד חכם שאין תוכו כבוד און
תלמיד חכמים והלא דברים קל וחומר ומה ארון שאינו לא שומע ולא מדבר ונ
יודע מה בתוכו כתיב ביה מבית ומחוז תצטק כדי שיהא תוכו כבוד תלמיד חכמים
שהוא חיה ושומע ויודע מה בתוכו ונידון על השערה על אחת כמה וכמה שערך

HEBREW UNION COLLEGE - JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
Cincinnati, Ohio
1 2 3 4 5 6 7

יהיה תוכו כפרו אמר חבי ואי תימא ל אבא כל תלמיד חכם שאין תגכו כפרו נקרא
 תועבה שן אף כי נתעב ונאלח אמר ל שמול בר נחמני אמר ל יוחנן מאי דכית למה
 זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין און לו לתלמיד חכם שעוסק בתורה
 ואין בו יראת שמים אמר ל ינאי חבל על דלית ליה ביתא ותרעה לביתיה עביד
 דכית יראת עלי הוא חוצרו אמר להו לאבא במטותא מעכון לא תורתון תררב
 גהנם אמר ל יהושוע בן לוי מאי דכית ומחת התורה אשר שם משה זכה נעשות
 לו סם דיים לא זכה נעשית לו סם המות וכי משחר שהוא מצופה זהב מבקד
 ומחוז עץ למה לי לומר לך אלמלא יצר רע אין שבח לתלמיד חכם לא שבח
 שבו בש"ץ יצחק יותר וכן הוא תנא ומשל ברוחו מלמד עור וכן הוא אומר חיזה
 הוא גמד הכובש את יצרו ועשית עליו זה זהב סבוב כדי לקבל הנפחת
 ויצקת לו ארבע טבעות שתים ברוחב מכאן ושתים ברוחב מכאן בטבעות
 הארון יהיו הבדים לח יסודו ממנו הרי זה באזהרה מכאן אמרו כשנמשאין אותנו
 על הכתף נמשאין פנים כנגד פנים ואחוריהן לחוץ ונזהרין שלא ישמטו הבדים
 מן הטבעות שהמסיר אחד מן הבדים לוקה שנ בטבעות הארון יהיו הבדים
 לח יסודו כנגעו וכן את מוציא בשעה שהכנס שלמה את הארון לקדש הקדשים
 הארים הבדים ונדאו לחוץ ולא יכול להסירן לא שהנחה כמות שהן שנ ויאר ריבון
 הבדים דב יהודה דאמרי בל ויאר ריבון הבדים וידאו ראשי הבדים וכל ולא
 ידאו החוצה הא כיצד דוחקין ובלטין ואינן נראין תנא נמי הכי ויאר ריבון הבדים
 יכול לא יהא נראין מתוכה תל וידאו ראשי הבדים יכול יהוא מקדשין ויוצאין
 בפרשת תל ולא ידאו החוצה הא כיצד דוחקין ובלטין ויוצאין במרוכת ונראין
 כמין שנ דדי אשה שנ צדור המור דודי לי בין שדי ילין מאי ויהיו שם עד
 היום הזה שאעפ שחרב המקדש ונגע כל הכלים שבו ארון גנוז במקומו ולא
 נגלה לבבל ל איעזר אומ ארון גלה לבבל שנ ולתשובת השנה שלח המלך נבוכד
 נצר ויביאהו בבבלה עם כל חמדת בית יי ותעאל ליעזר אומ ארון גלה לבבל
 דכית ויצא מבבל כיון כל הדדה מאי הדדה זה הארון שאל ל מחיה בן חרש
 את ל שמעון בן יוחאי ויחזיקו ויביאוהו ויביאוהו ויביאוהו ויביאוהו

את ל שמעון בן יוחאי ויחזיקו ויביאוהו ויביאוהו ויביאוהו ויביאוהו

תנא

ארוך גלה לבבל אתה מה חסדה אומ' אמ' לא שאני אומ' ארוך במקומו הוסיף ויש
ויהיו שם עד היום הזה אמ' ליה רבא לעולמי מדי משמע אמ' ליה דסת עד היום הזה
וכל היכא דכח עד היום הזה לעולם הוא והסת ואת היצטי יצטב ירושלם לא חורשו
בני בנימין וישב היבוסים בק עד היום הזה הכי נמי דלא גל אמ' ליה בת התם שם
ולא סת הכא שם וכל היכא דכח שם לעולם הוא והסת רב יוסף ומאפ' מבני שמעון
הלכו להר שעור וישבו שם עד היום הזה וכבר עלה מלך אשה ובעל את כל
הדומות שנ' ואסיר בגלות עמים וכו' תיובתא אמ' רב נחמן תנא וחכמי אומ' ארוך
בלשכת דיר העצים היה גנוז מעשה בכהן אחד שהיה מתעסק וראה דצפי
משונה מחברותיה וביא להוסיף את חבריו ולא הספיק לגמור את הצבר עד שצתה
נשמתו וידעו בייחוד ששם ה' ארוך גנוז מאי הוה עבד אמ' ל' חלב מתעסק
היה תנא ל' שמואל ש' פועל בגלל מומין היו שם מתלעין בעצים ונשמטו
קדיומו של אהרן מהן ונפלו שם ויצתה האור ואכלתו ונעשית ספרת אהרן
טוהר ונה ל' יוסף ב' חסדה לעשית ספרת אהרן טוהר יבוא זהבה של ספרת ויכח
על זהבו של ספרת הספרת היה בסווי על הארון יכול היה לארון בסווי תל' ונתתו
הספרת על הארון כפיית על הארון לא היה בסווי לארון יכול לא היה בסווי לארון
אבל היה דבר אחר מצייל בין הלוחות לכפרת תל' אל פני הכפרת אשר על העמוד
כפרת על העמוד ויהיה דבר אחר מבדיל בין הלוחות לכפרת וכמה היה עביה
שלכפרת טפח ולפי שנתתי ש' הרי קל וחומר ממסגרת של שלחן שהיה טפח
לשלחן והיה טפח על ועשית לו מסגרת טפח סביב ומה טפח שלכלי אמרתי
תורה לא יהיה טפח המספר עיניו שלכלי על אחת כמה וכמה ושענ' ארון ויש
טפחים ופסוקים טפח הרי ישנה כנגד עשר הדיברות ועשית שעם לרובים
כרובים ה' למה לי כו' למה לי שיש כרובים למעט' ומעין שיש כרובים למעלה
דיבת היא החיה אשר דיחת תחת אהי ישראל בנהר כבר ואדע כו' כרובים הם
ונסג' לי באר וילמ' אתו למשעא ויאמרו אלה הוא למה היו דומין פנה ב' כו'
זמביהם ויהי חכם וישיב ויב' ויב' מקדוה אדם ולהם כנסים כנסים העוה כדמ' כו'
מלכבה אל' ע' ויב' כו' ודמות פנה כו' ויב' כו' ויב' כו' ויב' כו'

HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
Cincinnati, Ohio
MUSEUM

יהיה תומך כבודו אמר חביב ואי תימא ל אבא כל תלמיד חכם שאין תגבו כפרו נקרא
תועבה שן אף כי נתעב ועלמא אמר ל שמעול בר נחמנ אמר ל יוחנן מאי דלת פלמא
זה מחור ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין און לו לתלמיד חכם שעוסק בתורה
ואין בו יראת שמים אמר ל ינאי חבל על דלית ליה ביתא ותרגא לביתיה עביד
דלת יראת עלי היא אורדו אמר להו לאבא במטותא מעטכו לא תורתן תררב
גהנם אמר יהושוע בן לוי מאי דלת ואחת התורה אשר שם משה גבה נעשות
לו סם דיים לא גבה נעשית לו סם המות וכי מאחר שהוא מצופה זהב מבדק
ומחוז עץ למה לו לומר לך אלמלא יצר רע אין שבח לתלמיד חכם לא שבח
שבושין יצוק יותר וכן הוא תלמי ומשל ברוחו מלכוד עור וכן הוא אומ' איזה
הוא גבול הכובש את יצרו ועשית עליו זה זהב סבוב כדי לקבל הנפרות
ויצקת לו ארבע טבעות שתיים בדוחב מכאן ושתיים בדוחב מכאן בטבעות
האדון יהיו הבדים לא יסורו ממנו הרי זה באזהרה מכאן אמרו כשנמשאין אותנו
על הכתף נמשאין פעם כנגד פעם ואחוריהן לחוץ ונזהרין שלא ישמטו הבדים
מן הטבעות שהמסיר אחד מן הבדים לוקה שן בטבעות האדון יהיו הבדים
לא יסורו מעמו וכן את מוצא בשעה שהכנס שלמה את הארון לקדש הקדשים
האריכו הבדים ונדאו לחוץ ולא יכול להסידן לא שהעוהן במנות שהן שן ויאריוכו
הבדים לב יהודה דאמי בלג ויאריוכו הבדים וראו ראשי הבדים וכל ולת
יראו החוצה הא כיצד דוחקין ובלגין ואינן נראין תמא נמי הכי ויאריוכו הבדים
יכול לא יהא נראין מתוכה תל ויראו ראשי הבדים יכול יהוא מקדעין ויוצאין
בפרסת תל ולא יראו החוצה הא כיצד דוחקין ובלגין ויוצאין בפרסת ונראין
כמין שני דדי אשה שן צדור המור דודי לו בין שדי ילין מאי ויהיו שם עד
היום הזה שאעפ' שחרב המקדש ונגל כל הכלים שבו ארון גנוז במקומו ולא
נגלה לבבל ליעזר אומ' ארון גלה לבבל שן ולתשובת השנה שלח המלך נבוכד
נצר ויביאנו בבבל עם כלי חמדת בית יי ותעאל ליעזר אומ' ארון גלה לבבל
דלת ויצא מבית כיון כל הדדה מאי הדדה זה הארון שאל ל מחיה בחרג
את ל שמעון בן יוחאי וציוני וכו' ויחזק' שאל ל שיהיה ליה עיניו וכו' ויחזק' וכו'

אמר

לפי שכל המעשים הנעשים ביום הזה הם כעשיית יום אחד
ועל כן נקרא יום הזה יום אחד ושבת היום נקראת שבת
ועל כן נקראת יום הזה יום אחד ושבת היום נקראת שבת
ועל כן נקראת יום הזה יום אחד ושבת היום נקראת שבת

ארוך גלה לבבל אתה מה אתה חזק אמר לא שאני חזק ארוך במקומו הוסיף
ויהיו שם עד היום הזה אמר ליה רבי לעזריאל מאי משמע אמר ליה דבת עד היום הזה
וכל היכא דבת עד היום הזה לעולם הוא וזכות ואת היכא דבת עד היום הזה
בני בנימין וישב היבוסים בק עד היום הזה הכי נמי דלא גלי אמר ליה בת התם שם
ולא בת הכא שם וכל היכא דבת שם לעולם הוא והאג דב יוסף ומתעמבני שמעון
הלכו להר שעיר וישבו שם עד היום הזה וכבר עלה מלך אשור ובלבל את כל
האומות שנ' ואסיר בצולות עמיו וכ' תובתא אמר רב נחמן תני וחכמי אומי ארון
בלשבת דיר העצים היה גנוז מעשה בכהן אחד שהיה מתעסק וראה דצפר
משונה מחביונה ופלי להווי' את חברו ולא הספיק לגמור את הצבר ע' שיענה
שפיתו וידעו בייחוד ששם הארון גנוז מאי הוה עבדי אמר ל' חבני מתעסק
היה תניא ל' שמואל שם שחנני בעלי מומין היו שם מתלעין בעצים ונשמרה
קדומו של אהרן מהן ונכלי שם וישתה החור ואכלתו ועשית פסח זהב
ואחד ונה' ל' יוסף בל חטונה ועשית פסח זהב טהור יבוא זהב שלבסדת ויכר
על זהבן שלבסד הפסח היה בסוי על הארון יכול היה לארון בסוי תל' ומתתח
הפסדת על הארון פסדת על הארון לא היה בסוי לארון יכול לא היה בסוי לארון
אבל היה דברי יאמר למצדיל בין הלוחות לפסדת תל' אל פס הפסדת אשר על העמוד
פסדת על העמוד וליהיה דבר אחר מצדיל בין הלוחות לפסדת וכמה היה עבדה
שלבסדת טפח ולכל שמונה עשרה ש' הרי קל וחומר ממסגרת שלשלחן שהיה טפל
לשלחן והיה עפח ע' ועשית לו מסגרת טפח סביב ומה טפל שלבלי אמרה
תורה לא יהיה טפח מספח ע' ע' ע' על אחת כמה וכמה ושעני ארון יאמר
פסחים ובפסחת טפח הרי עשירה פנגר עשר הדיברות ועשית שעם פרוצים
פרוצים הל' כמה לי טי' לירע שיש פרוצים למעלה ומעין שיש פרוצים למעלה
דעות היא החוקי אשר דייקת תחת אהי ישראל בנהר כב' ואדע כי פרוצים הם
חכמי לי אהי וילמי אהי למשעא ויאמר אהי הוא' למה היו דומין פניהם
וגביהם ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
מלכבה ילמי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי

היו הכרובים והיו הכרובים מרשי כנפים למ כרובים היו עומדין על שפת
 הכפרות מצד זה ועל שפתה מצד האחר ועולין למעלה אבל אין הם יודעים
 במה היה גבהן של הכרובים שעשה משה לא משמיון בבית העלמים כרובים
 עומדין בשליש הבית וכן במשכן בשליש הבית היו עומדין בבית העלמים
 הויה חומר והבית אשר בנה המלך שלמה ליע ששים אמה ארבע ועשרים רחבן
 ושלשים אמה קומתו וכת קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני
 נמצאן הכרובים עומדין בשליש הבית אף במשכן שעשה נעשה קומתן שלשים
 טפח ארון ופסרת עשרה טפחים וגבהן של הכרובים עשרה טפחים הרי עשרים
 טפח נמצאן עומדין בשליש המשכן אמ רב בנחי אמ שמואל כרובים שלנות
 העלמים בנס היו עומדין שנ כנף הכרוב האחד חמש אמות וכן הכנף השני
 עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו חיתה גופיהויה בא קומתו של מעב
 מינה בנס היו עומדין של כנף הכרוב האחד חמש אמות וכן הכנף השני עשר
 אמות לוח קצות כנפיו ועד קצות מתקוף ליה חב"י דלמא גולפיין כתורנגלות מתקוף
 ליה ראבא דלמא זה שלח כנגד זה מתקוף ליה רב אחא כד עקב דלמא בארבעסווע
 הו קדימי מתקוף ליה רב אחי בריה דרב יהושוע דלמא ביתא מעלמי דאורח
 מתקוף ליה רב פפא דלמא מיבן ביפא ידיהו מתקוף ליה רב אחי דלמא שלבפי
 משתהפא ידיהו כאיזה צד הן עומדין ל יונתן ור אלעזר דיד אמ פניהם אישאל
 אחיו וחד אמ פניהם אל פני הבית דכת ופניהם לבית ולמאן דאמ פניהם איש
 אל אחיו יא כת ופניהם לבית ללחשיא כאן בזמן שישיר עושין רצונן שלמקום
 ופאן בזמן שאין ישיר עושין רצונן שלמקום ולמאן דאמ פניהם לבית הא כת ופניהם
 איש אל אחיו דהוה מצדדי אצחדי ותניא אונקלוס הגר חומ כרובים מעשה לעצמם
 היו ופניהם מועדין בתלמיד הנספר מרבון אמ רב קטינא בשעה שהיו ישראל עולין לתל
 היו מגל לין להן את הכרובות ומרחין להן את הכרובים שהיו מעורין זה בזה ואומריין להן דאו
 היתבם לפני מקום האבת זכר עם נקבה מותיב רב חסדא ולא יבאו לגאות בצנע אמ רב

על

ופניהם לבית ופניהם לבית ופניהם לבית ופניהם לבית ופניהם לבית ופניהם לבית
 ופניהם לבית ופניהם לבית ופניהם לבית ופניהם לבית ופניהם לבית ופניהם לבית

על

בידו שלם כי על שלחן המלך הוא אוכל ובעני ברזלי הגלעדי תע חם והיו בחד
 שלה ועל השלחן שני מערכות כנגד עשרים שנה שעשו ישראל צמוד ועשרים
 שנה בקדש ברנע שנת ותשבר בקדש ימנע רבים כימ אשר ישבתם משה עשה
 שלחן אחד שלם עשה עשר שלחנות דלת ויעש שלחנות עשרה שלחן עשה
 משה במחנה חמש מימנו וחמש משמאלו יכול יהיה מקריבין עלכולם תל והשלחן
 אשר על לחם הפנים זה בכל לא היו מקריבין עלכולם תל ואתה שלחנות ועל לחם
 לחם הפנים זהב הא כיצר מלמד שהיו מקריבין עלכל אחד ואחד שבת אחת
 והלא כת בתורה לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו לא כך היתה בידם מקודת מספ
 משה שבשעבנו בית אבטם יהוא בן עשר שלחנות עשר מגורות עשרה כוורים
 וכן הוא אומ' הכל בכתב מחת יצו אמתים אדני ואמה לחבנו השלחן היה
 אחד שנים עשר נפח ורחבו ששה טפחים והיה מונח ארבעו לאורך הבית ורחבו
 לדחב הפית וכן שאר כלהכלים שבמקדש אורכן לאורך הבית חוץ מן הארון
 שהיה ארבעו לדחב הבית וכן נרות המנורה היו כנגד רוחב הבית בין הצפון והדרום
 ועשית זר זהב אמ' ד יוחנן שלשה זרים היו שלמזבח ושלשלחן ושלחרון
 שלמזבח זכה בו ונטלו אהרן שלשלחן זכה באצטלן דוד שלארון עד אין הוא מונח
 כל הרועה ליטול כווא ויטול שמא תאמ' שהוא פחות שבהן תל כי מלבים ימלכו ונא
 ד יוחנן דאמי בות זר וקרנין זר זכה נעשית לו זר לא זכה זרה היא ממנו נעשה
 זר ממנה ועשית קעדותיו וכפותיו קעדותיו או הדפוסין שעושין בהן לחם
 הפנים ושלשה דפוסין שלזהב היו לכל חלה וחלה והן שתים עשרה חלות אר
 ששה ושלשים דפוסין ומה היו עושין בהן אחד שמטחין בו החלה והיא בצד
 והשני שאוכין יותה בו והשלישי שנותנין אותה בן אחר אפיה כדי שלא תתקלקל
 צורחה וכפותיו או הבג בין שמטחין בהן הלבונה על השלחן ביד
 המערכות שני קומתי לבונה בשני באיכין ושולטין היו לבגזבים כדי שינוחוס
 על השלחן וקשותיו או הסנתון וארבעה סעפין שלזהב היו לשלחן מטעלן מן אשת
 שבהן עושין שתי כפות פנים אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה

שבהן עושין שתי כפות פנים אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה
 שבהן עושין שתי כפות פנים אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה
 שבהן עושין שתי כפות פנים אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה

וכל קנה וקנה בחצי קנה חלול ובישר נותנן מנהחלה הראשונה על עצמו שנלחן
 ונותן בין ראשונה ושניה שלשה קנים וכן בין כלמלה נחלה שלשה קנים ובין ששיות
 וחמשים שני קנים בלבד לפי שאין על הששיות חלה אחרת כמצאון אבבעה עשר
 בכל מערכה וסומך כל מערכה בשתי קשות ונתת על השלחן לחם פנים
 תנו רבנן לחם פנים מלמד שהיו לו פנים הרבה ומרובעות היו אהלך כל חלה
 עשרה טפחים ורחבה חמשה טפחים ורומה עבש אצבעות תמיד חזק בשפת
 תמיד אפי' בטומאה ועשית מנודת זהב המנורה כנגד פמוץ הענין ועמוד הדש
 והיא מאורה על השלחן כך המלך עדיך לאור החכמים והנביאים וכן הוא חונן
 ויעש אורש הישר בענין על אשר הורהו יהודע הכהן וגאמ בצזיהו ויהי ללדו
 להים בימי זכריהו המבין בראות להים מקשה תעשה תעשה לא נתימלא
 תיעשה מלמד שנעשית מאוליה מקשה תעשה תנו רבנן מנודה היתה באה מן
 העשת מן הזהב עשה מן הגרוטאות פסולה עשה משאר מיני מתכות כשרה
 מאי שנא מן הגרוטאות פסולה מקשה והיא מאי שנא מן שאר מיני מתכות כשרה
 כמי זהב והיא אמר קדא תיעשה לרבות שאר מיני מתכות ואימא לרבות גרוטאות
 לא סלקא דעתך דאין מקשה כתובה הויה תעשה נמי דאמקשה בת מקשה
 מקשה לעכב זהב זהב נמי לעכב דאי אי אמרת בשלמא מן הגרוטאות פסולה
 משאר מיני מתכות כשרה הינו דזהב זהב מקשה מקשה לדראשא חלה אי
 אמרת מן הגרוטאות כשרה משאר מיני מתכות פסולה זהב זהב מקשה
 מקשה מאי דרשת ביה מאי דראשא דתניא בכך זהב טהגר יעשה חתה
 באה זהב באה בכך אינה באה זהב אינה באה בכך גביעיה כפתוריה ופרח
 ממנה יה באה זהב באה גביעיס כפתורים ופתורים אינה באה זהב אינה באה
 גביעיס כפתורים ופתורים ואימא נמי באה זהב באה קנים אינה באה זהב אינה
 באה קנים ההוא פמוץ קרי וזה מעשה המנורה מקשה זהב באה זהב באה
 מקשה אינה באה זהב אינה באה מקשה דסופא למחיתתח למעוטי חצוצרות
 דתניא חצוצרות היתה באה מן העשת מן הכסף עשה מן הגרוטאות כשרה
 משאר מיני מתכות פסולה ומאי שנא משאר מיני מתכות פסולה כסף והויה

כן שמעתי
 ונחזה מה
 לה קיים

באה
 עשרים
 עשה
 השלחן
 עליהם
 חת
 מפי
 יורים
 ה
 ורחבו
 חזק
 והדרום
 מוסח
 לכונן
 עשה
 וכל
 עשה
 עשה
 עשה
 עשה

מן הגרוטאות נמי מקשה וזויה מעוץ רחמנא גבי מעבה מקשה היא היא וכל
 הח צורחות ושה קנים צנח מצדיה וכל חמ שמול משמא דסבא גבהה
 שלמנדה שמונה עשר טפח חדגלים והפרח שלשה טפחים וטפחיים חלק וטפח
 שבו גביע כפתר ופרח וטפחיים חלק וטפח כפתר ושני קנים יוצאין ממנה אחד
 היץ ואחד היץ נמשכין ועולין כנגד גובהה שלמנדה וטפח חלק וטפח כפתר
 ושני קנים יוצאין ממנה אחד היץ ואחד היץ נמשכין ועולין כנגד גובהה שלמנדה
 וטפח חלק וטפח כפתר ושני קנים יוצאין ממנה אחד היץ ואחד היץ נמשכין
 ועולין כנגד גובהה שלמנדה וטפחיים חלק נשתדלו עם שלשה טפחים שבה
 גביעים כפתורים ופרחים גביעים למה הן דומין במין כוסות אפסנדרים שפיה
 רחב ושוליהן קצר כפתורים למה הן דומין כגון תפוחי הברתיים שהן ארוכין
 מעט כביצה ששני ראשיה כדיון פרחים למה הן דומין במין פרחי העמודים
 שהן במין קערה ושפתה בפולה לחוץ נמצאו גביעים עשרים ושנים כפתורים
 אחד עשר פרחים תשעה גביעים מעכבין זה את זה כפתורים מעכבין את
 זה ופרחים מעכבין זה את זה אפי' אחד מן השנים וארבעים מעכב את כולם
 בשלמא גביעים שנים ועשרים דבת ובמנורה ארבעה גביעים שלשה גביעים
 משקדים בקנה האחד תמוע סר דקנים וארבעה דורה הא עסדין ותדין כפתורים
 נמו אחד עשר דבת ובמנורה כסתוריה תרי וששה דקנים וכפתר וכפתר
 האחד סר' אלא פרחים תשעה מעלן ובמנורה ופרחיה תרי וששה דקנים
 תמונה הו' אמ' רב שלמן אמ' קרא עד ירבה עד פחה מק' היא ריבה לה ה' כל
 פרח אחד סמוך ליריבה ושלש רגלים היו לה ואבן היתה לפע המנורה ובה
 שלש מעלות שעליה בהן עומד ומטיב את הערות ומנח עליה כל שמונה
 ומלחחיה ומחתותיה בשעת הטבה שבעת קני המנורה מעכבין זה את זה ושבעה
 נדותיה מעכבין זה את זה בק שהיתה שלמה בין שהיתה שלשאר מינו מתכוון
 מאי טעמא הויה כתיבה בהו וכל הערות קבועין בקנים וכונן פעה ללך

וזויה מעוץ רחמנא גבי מעבה מקשה היא היא וכל הח צורחות ושה קנים צנח מצדיה וכל חמ שמול משמא דסבא גבהה שלמנדה שמונה עשר טפח חדגלים והפרח שלשה טפחים וטפחיים חלק וטפח שבו גביע כפתר ופרח וטפחיים חלק וטפח כפתר ושני קנים יוצאין ממנה אחד היץ ואחד היץ נמשכין ועולין כנגד גובהה שלמנדה וטפח חלק וטפח כפתר ושני קנים יוצאין ממנה אחד היץ ואחד היץ נמשכין ועולין כנגד גובהה שלמנדה וטפח חלק וטפח כפתר ושני קנים יוצאין ממנה אחד היץ ואחד היץ נמשכין ועולין כנגד גובהה שלמנדה וטפחיים חלק נשתדלו עם שלשה טפחים שבה גביעים כפתורים ופרחים גביעים למה הן דומין במין כוסות אפסנדרים שפיה רחב ושוליהן קצר כפתורים למה הן דומין כגון תפוחי הברתיים שהן ארוכין מעט כביצה ששני ראשיה כדיון פרחים למה הן דומין במין פרחי העמודים שהן במין קערה ושפתה בפולה לחוץ נמצאו גביעים עשרים ושנים כפתורים אחד עשר פרחים תשעה גביעים מעכבין זה את זה כפתורים מעכבין את זה ופרחים מעכבין זה את זה אפי' אחד מן השנים וארבעים מעכב את כולם בשלמא גביעים שנים ועשרים דבת ובמנורה ארבעה גביעים שלשה גביעים משקדים בקנה האחד תמוע סר דקנים וארבעה דורה הא עסדין ותדין כפתורים נמו אחד עשר דבת ובמנורה כסתוריה תרי וששה דקנים וכפתר וכפתר האחד סר' אלא פרחים תשעה מעלן ובמנורה ופרחיה תרי וששה דקנים תמונה הו' אמ' רב שלמן אמ' קרא עד ירבה עד פחה מק' היא ריבה לה ה' כל פרח אחד סמוך ליריבה ושלש רגלים היו לה ואבן היתה לפע המנורה ובה שלש מעלות שעליה בהן עומד ומטיב את הערות ומנח עליה כל שמונה ומלחחיה ומחתותיה בשעת הטבה שבעת קני המנורה מעכבין זה את זה ושבעה נדותיה מעכבין זה את זה בק שהיתה שלמה בין שהיתה שלשאר מינו מתכוון מאי טעמא הויה כתיבה בהו וכל הערות קבועין בקנים וכונן פעה ללך

דוקס הוא שתמיד צורה נראית מציב אחד בפעם אחת בלבד
בלבד שהוא כפול ששה מעין אף התכלת והאדומים ותלעת השני שיהיה כולו
כפול ששה תלתעשה אותם נמצא חוץ כפול מארבעה זעזרוס: תנ
דבן היריעות חוצן כפול על שנים שלשים דבריו נחמדה שהיה ר' נחמיה
אומ' חוץ אחד כפול לשנים שזור לארבעה משער לשמונה נמצא חוץ כפול
כפול לב' וחמ' אומ' חוץ אחד כפול לשנים שזור לשלשה משער לששה נמצא
חוץ כפול לבד' תנ' דבן בשעה שהיה לו הקב' למשה תבנית המשכן
וכל כלו הראהו ארבע אמות אש אדומה אש ירוקה אש שחורה אש לבנה וא'
הן דאשי אבות העצמים שבכל העולם ולמה ארבע כנגד ארבע מלביות וכן הוא
אומ' הוא עלמא רגשיה די דהב טב חדוהי ודל עוהי די כסף מעוהי וירכתי' די
נחש רגוהי מנהון די פרזל וכן ראה הנביא והנה ארבע מרכבות יצאות מבית
שני האדים במרכבה הראשונה סוסים אדומים נצמדכה השנית סוסים שחורים
ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים ברודים אמוצים
וכן באדם ארבעה מינים מדה אדומה מדה ירוקה מדה מעושנות מדה מעוננת
לכך משה במשכן ארבעה מיני צבע כדי שיהיה זכרון להם לפע הקב' ויצטנ'
מארבע מלביות ומכל חללים ומזיקין: ארך היריעה האחת שם ועל באמה
כנגד מה שח' שלמה עת ללדת ועת נמות: דא כנגד שמונה ועשרים הפסיקות
שמונה המשפטים עד הנה אנכי שלוח מלך לפיך: וחברת את חמש
היריעות היה מחברן לשני כריכות אחת שלחמש ואחת שלחמש והיה מחבר
שתי הכריכות בלולאות תכלת וקרסים בתוך הלולאות והיו הקרסים נראים
במשכן ככוכבים ברוקיע: ועשות יריעות עזים יריעות לא נעשו משער
העמים בלבד וכן הוא אומ' וכל הנשים אשר נשא לבן אתה בחכמה טוה את
העמים עשתי עשרה יריעות כנגד אחת עשרה עריות שליקראו: ארך
היריעה האחת שלשים באמה כנגד שלשים חזר מעוס שפרת הקב' עם יצחק
שימול לשמונה ועד שחרב בית המקדש ואוהן ערקיהו יאשיהו אמון מנשה
הקיהו אחז יותם עשיהו אמציהו יואש אחזיה ירם יהושפט אסא אביה לחבעם

שלמה

שלמה דוד ישי עובד בועד שלמען בחשון עמינדב דם חצרון פרץ יהודה
 יעקב יצחק הריו שלשים וחברת את חמש הידיעות כנגד חמשה חומשי
 תורה וחדשים הידיעות כנגד ששה סודי משנה ~~לל~~ כל ידיעות עזים
 עשתי עשרה ולמעלה ~~היא~~ אומ' עשר ידיעות אם עשר למטה אחר עשרה
 חנוי להן המינים שסופרין בהלכה וחונ' לא ניתנו למטה לא עשרה ידיעות
 בלבד ואינן יודעין שהתורה והנביאים והכתובים ומשנה והלכות ואגדות
 ודקדוקים מן עשר הדברות תדע לך בשם שהמשכן עשוי התיבות התיבות
 שנ' קדשיו קדשיו וכולן נחברין ונעשין אחד דבת לבד את האהל להשתחוה
 ואומ' והיה המשכן אחד כך תורה נביאים וכתובים ומשנה כולם אחד שבת
 את מועד ואת המשכן תעשה עשר ידיעות לא עשר הדברות וכל עשרה
 עשרה ידיעות וחברת את חמש הידיעות לא חמשה חומשי תורה ואת שש
 הידיעות או ששה סודי משנה וכפלת את הידיעה הששית זה תלמוד שחיה
 כפול ומדוקדק בתורה וכולם ניתנו מדועה אחד ועשית חמשים לוללות כנגד
 ספרות העומר ועשית מכסה לאהל עור חי מאד לו עזרות עמודים ועזרתם שים
 ל יהודה ורבנן ל יהודה חומ' גלק טנין ורבנן אמרין מיין חיה כהורה ל לענה בור
 וסי' ול אבהוא ור שמעון בן לקיש בשם ר' מאיר מעין חיה כהורה הרחה להים למשה
 ועשה הימנה המשכן ונגזזה אמ' ל אבון קודש היה שמה וקדן אחת היתה לה
 היא דבת ותיבב ליי משור פר מקרין מפרים מקדן כתי' כיוצא בו ועש' המלך
 את עני האלגומים מסלות לבית ע' ל מנח אמ' חילנין ול חמי אמ' סחכינן ור'
 חנוח בשם ר' יוסף אמ' עתי קולרון ורבנן אמרין מיין חילנין הרחה הקלה לשלמה
 בים ועשה בהן כל תרבי בית המקדש ונגזזו כתי' אחד חומ' חלמונים וכל אחד חומ'
 אלגומים חלמונים גלמים היו וכיון שמרחה להן את השמיד נעשין כנגרין וכל
 אחד חומ' מסלות וכל אחד חומ' מסער מאן דאמ' מסער חפזי' מאן דאמ' מסלות
 סתי' מסוס' הרי הדבעה כסויין מלמעלה ידיעות תכלת ויריעות ציזים ומכסה
 חילים וידי' מס ומכסה תחשים כנגרין עשו בבית עולמים ארבע תקרות וצריח
 היכל שבנו בבע הגולה היה מאה על מאה על רום מיה ~~היה~~ מדת מאה

יהודה
 יעקב
 יצחק
 הריו
 שלשים
 וחברת
 את
 חמש
 הידיעות
 כנגד
 חמשה
 חומשי
 תורה
 וחדשים
 הידיעות
 כנגד
 ששה
 סודי
 משנה
 כל
 ידיעות
 עזים
 עשתי
 עשרה
 ולמעלה
 היא
 אומ'

פ
 נע
 ג
 פ
 נע
 ג
 פ
 נע
 ג
 פ
 נע
 ג

שש אמות אמום כמיין יקוד ל תובה ההיכל ארבע עים אמה ורום פיור שבתקרא
אמה ועל גביו גובה שתי אמות פניו והוא הנקרא בית דלפא ועובי התקרא שעל
גבי בית דלפא אמה ומעזיבה אמה הרי שתי תקרות ועליה למעלה גבהה
ארבע עים אמה ואמה פיור ואמתים בית דלפא ואמה תקרא ואמה מעזיבה
הרי ארבע תקרות ומעקה שלש אמות ופלה עורב אמה הכל מזה אמה נמצונו
למדין ארבע תקרות כנגד ארבע פסוויץ שלמשפץ וכן בבתלים במשכן הדין
קדשים מצופין אהב ועליהן ארבעים כסוויים ידועות תכלת וידועות עזים ועדת
אילם מאדמים ועדת תחשים הרי ארבעה בתלים הרי חמשה הרי ששה הרי
שבעה ארבעה בלא קדשים חמשה בקדשים ששה בצפני הקדש מצפנים
שבעה בצפויין מבחוץ כנגדן עשו בבית העולמים מן המערב ארבעה בתלים
ומן הצפון ששה וכותל שביעי כותל האולם ופך היתה מודת ארבו ורחבו כפי
המערב למזרח מזה אמה זה הוא חשבונם ארבעה בתלים זה לפנים מזה
ובניהן שלשה מקומות פנייין בין כותל המערבי ובין שללפסם ממנו חמש
אמות ובין שני ושלישי שש אמות ובין שלישי ארבעי שש אמות והכל בעבוי
שלבתלים נמצא יג אמה וחורך קדש הקדשים עשרים אמה ובין שתי הפרוכות
המבדלות בינו ובין הקודש אמה וחורך הקודש ארבעים אמה ועובי הבנות
המזרחי שבו שער ההיכל שש אמות והאולם יא אמה ורוחב כותל האולם
חמש אמות כמצח הכל מזה אמה מן הצפון לדרום מזה אמה עובי כותל
האולם חמש אמות ומכותל האולם עש כותל הקודש עשר אמות וכותל הקדש
ששה בתלים זה לפנים מזה ובניהן חמשה מקומות פנייין עבין וחללן ביה
אמה בין כותל החיצון ובין השני חמש אמות ובין השני ושלישי שלש אמות ובין
שלישי ורביעי חמש ובין רביעי וחמישי שש בין חמישי וכותל הפנים שש נמצא
הכל מזה אמה מצד זה ומל אמה מצד שפוגדו ורוחב הבות מבפנים עשרים
אמה הרי מזה אמה ועשית את הקדשים למש עצי שפא עוג זה הוא
שאמרנו יבואו עצי שטים הכפרו על מעשה שפותו עומדים תמה איל לב
חמא בר חננה מאו דלת עצי שטים עומדים שעומדים דרך גיולתו תעמא

נמי הכי עצי שטים עומדים עומדין שמעמידין אותן דרך גדולתם דא
עומדים שמעמידין את עצמיהן דא עומדים שמח תאמ אבד סבדס וכל
סיכוין תל עומדים עומדים לעולם ולגולמי עולמים אמחזקיה אמר רב ירמיה
משוכר שמעון בן יוחאי כל המצוות בולק אין חסד וצדקה לא כדרך גדולתן
שנ עצי שטים עומדים עשר אמות ארך הקדש שתי ידות לקרש
האחד היה עושה את האדנים חללים וחודק את הקדש מלמטון רביע מבחן
ורביע מבחן וחודק חציו באמצע ועושה לו שתי ידות כמין שני חמוקים ובענין
לתוך שני אדנים שנ שני אדנים תחת הקדש האחד לשתני ידותיו היה חורק
את הקדשים מלמעלה חצוץ מכאן וחצוץ מבחן ונותן בתוך טבעת אחת
שלשה כדי שלא יהיו נפרדין זה מזה שנ והן תואמים מלמטה ויחדו ויגדלו
אלהם אל הטב האם שאין תל אל הטבעת האחת ומה תל אל הטבעת האחת
מקום שנותנין את הטבעת ועשית את הקדשים למשכן עשרים קדשים
משכן ארכו שלשים אמה ורחבו עשר אמות ונבחו עשר אמות לי יס אומ
ארכן שלשים ואחת אמה במה נחלקו בעבין שלקדשים נחלקו עיצו היה
מעמיד את הקדשים היה נותן עשרים קדש בצפון ועשרים בדרום ושמונה
במערב אבל במזרח לא היה שם קדש לא ארבעה עמודי שטים שעלה
היו נותנין את הפרוכת שנ ונתתה אותה על ארבעה עמודי שטים ותנו רבנן
באיזה צד היה מעמיד את המשכן היה מעמיד ארבעים אדנים שלבסוף
בצפון וארבעים בדרום וששה עשר במערב וארבעה במזרח הרי מחר
אדנים שנ מאת אדנים למאת הככד ונתת הקדשים בתוך האדנים וכל קדש
וקדש היו בו שתי טבעות שלשה אחת מלמעלה ואחת מלמטון שבהן נותנין
את הבריות ואמצען חלול לבריות התיכון ארכן שלבדיות שלשים אמות
כנגד עשרים קדשים והאמצעי שלמעלה ארכו שנים עשרה אמה כנגד
שמונה קדשים של והבריות התיכון בתוך הקדש מבר מן הקצה אלה קצה אבל
השאר שבמערב אינו כן לא ארכו שלבליאחד ואחד שמונה אמות כנגד ששה
קדשים והבריות מצופים זהב והטבעות שלשה אף עבין שלקדשים מקום

תקרא
שע
בה
צנינו
היו
ועות
הרי
זלמן
מזה
בית
פרוכת
אין
הוא
אין

הבריחים היו מצופין זהב שנ' ואת הקרשים תצפה זהב ואת כובעותי תעש
זהב בתים לבריחים שאין תל בתים לבד חוסי ואלה תלביתם לבריחים אה
מקום שהבריח נכנס יהיה מצופה זהב כפינה עד היה עושה נטל שלי
שפיסות שלזהב וארבה שלכל אחת אמה ומחצה ונותנת בחללו שלקר
מקום שנותנת את הבריח ל' נחמיה אומ' הקרשים היו רחבין מלמטה
אמה אחת ומלמעלה היו כולן זהובין עד כח צבע שנ' ויהיו תאמים מלמטה
וחדן יהיו תאמים חלוצים ונהלם הוא חומ' והיו קרשים עלים הערבה תמו נכחו
מה להל' כלן והולכין אה כחן כללן והולכין ל' יהודה אומ' הקרשים היו רחבין
אמה מלמטה ואמה מלמעלה שנ' והיו תאמים וחדין יהיו תאמים מלמד
שכולת כחדי שוין ל' חומ' משכן שעשה משה רביעמה שעשה שלמה
שעשה משה שלשים אמה ארבו ועשר רחבו ושעשה שלמה ששים אמות
ארבו ועשרים רחבו היו רביע מה שעשה שלמה עשרים קרשים זכר
ליעקב אביו שאמ' זה לי עשרים שנה בביתך והיו שמונה קרשים כנגד
שמות ימי מולתו שני ארנים כנגד העולם הזה העולם הבא ושני ארנים
כנגד שני לחות הבריתו וחדבעים ארני כסף כנגד ארבעים שנה שעשו ישראל
במדבר ששה עשר ארנים כנגד ששה עשר מלכים שהיו בירושלם והיתה
השכינה והקרבנות עמהן מן שלמה עד יאשיהו והקמתה את המשכן
כמשפטו אשר הרא' בהר זמה הרחקו בהר כשאמ' לו ועשו לי מקדש באותה
שעה תוה משה רבי' ואמ' רבונו שלעולם איזה מקום יבחר אמ' לא בשם
שאתה סבור לא עשה אתה כשעברו וכשתחתם גוסר כך עשה המשכן
וכך היה המשכן דומה לעולם ולגופו של אדם במשכן היו הקרשים קבועין
בתוך הארנים ובגוף הצלעות קבועות בתוך החליות ובעולם ההרים
קבועים בארץ במשכן הקרשים מצופין זהב ובגוף הצלעות מעובשות
בשר ובעולם ההרים מעובשים עפר במשכן הבריחם בתוך הקרשים
מעמידין אותן ובגוף איברים וגידיים נמתחין ומעמידין את הגוף בעולם
ארבעה יסודות אחוזין זה בזה במשכן יריעות פרושים על הקרשים

היו
לפי ש
פירש

היו
לפי ש
פירש

ובגוף

ובגוף בשרו של אדם מכוסה בעור ובעונם השמים מכסין אתה ארץ
 וצדדיה ונקראו ידיעותי במשכן קדש ורוח ומים אש במזבח מים
 בכיור ורוח השכינה בו ובגוף ראשו של אדם אש ולבו רוח אבטנו מים
 ובעולם תולדות השמים אש תולדות אור רוח תולדות ארץ מים אש
 למעלה ומים למטה ורוח מכריע ביניהם במשכן ארון ובו תורה שיש
 בה מצותים ושמונה וארבעים מצות עשה ושלוש מצוות והמשה נששים
 מצות לא תעשה ובגוף מצותים ושמונה וארבעים איברים כנגד מצוות
 עשה ושלוש מצוות חמש וששים גידים כנגד מצות לא תעשה ובעולם
 שלש מצוות ששים וחמש ימות החמה ומצותים ושמונה וארבעים כנגד
 ירח לילה בין שבעה לתשעה במשכן הפרובים פורשין בנפיהן על ארץ
 ובגוף הריאה כנסיה פלושין על הלב שהלב בית הבינה ובית החכמה ובעולם
 העופות טסין על הארץ במשכן היה מצודה ובר שבעה ציור ובגוף בראשו
 של אדם שבעה שערים שהן בארץ על שתי עינים שתי אזנים שתי אוזניים ופה
 והוא כנגד שבעה עמודי חלמה וצבולת שבעה נוכבים שהן מנהגין לעולם
 שבתו צדק מייחס חמה נוגה נוכב לבנה במשכן לחם העולם נתון על
 השמים ובגוף הבטן לא ימוש המזון מתוכו ובעולם הארץ נתנת מעון (הארץ)
 במשכן היו עליו ידיעות תבלת מעשה גדולת ובגוף עודו של אדם מזוין בלב
 מיני צורות במשך בשני גבינין בזקנו בחוטמו בשניו בשפתיו ובלשונו ובעולם
 השמים מצוינות בכל מיני צורות חמה ולבנה ונוכבים בלילה במשכן הארץ
 עליו ידיעות עינים מכסין אותו ובגוף שער מלוכש על העור ומתעורר ובעולם
 העשבים והחייתם נמשחים בודים ובבין עות ובמדברות והן זיון לעולם
 במשכן שבעת הקבלה היתה מצודה כחול שבעותם ובגוף רוח ונשמה היתה
 מלק על הגוף בעולם החור שהוא מחור ומנהגת חיה העולם הוא גנוגלעיקים
 לעתיד במשכן חסד הכת מבוללת בין הקדש לקדש והקדש שיש ובגוף סרעפה
 הגוף מבוללת בין הלב לבין הבטן ובעולם הקדש שהוא מלוי ציור החתונות
 לעולם במשכן הובו ילבעה נשמים יח עלותם על עולם השמים והארץ

עש
 זכר
 (א) זכר
 טה
 (מטה)
 נכדת
 יחצין
 יעד
 א
 חמות
 זכר
 נגד
 ים
 שני יעוד
 דתה
 משכן
 באותה
 שם
 משכן
 קבועים
 הדיוס
 אכזות
 ימים
 בעולם
 שים

ובגוף

מאדמים עולות תחשים ובגוף תרבעה מינים מתנהג בהן בדיבור ברחמי בשיעור
בראיה ובעולם ארבע פנות מזרח ומערב וצפון ודרום במשכן היכן ששה
דברים ארון שלחן מערה ומנחת הזהב וכוור ומנחת העולה ובגוף כסל סדעם
טחול מסוס קרב וצפון ובעולם מעלה ומטה מזרח ומערב צפון ודרום במשכן
היה הקול יוצא מבין שני הכבובים ובגוף הקול יוצא מבין כנפיה הדייה ובעולם
הרוח בראה הקבה ונינה אחר הצפון ושם שם זוית שאינה מפוסה וממנה
יוצא הרוח לעולם במשכן ותידות ובגוף חצבעותיו שלחדם משופר
כיתידות ובעולם וצדיק יסוד עולם ועתיד הקבה לחדש משכן וגוף ועולם
משכן מטן דבת ונתתי משבני עליהם גוף מעין דבת בפתחי את קברותכם
ובהעלותי אתכם מקברותכם עמי עולם מעין דבת כי הנני בורא שמים חדשים
וארץ חדשה ועשית פרכת תני רבני חוסי הפרכת בפולין ששה עשר
וארבעה מינון היו בה שש ותכלת וארגמן ותולעת שני וכל אחד מהן בפול
ששה הדי עשרים וארבעה חוטים וטפח היה עבה ועל שבעים ושנים
נידן היתה נקבת ושש עשרה פרוכות היו במקדש שני אבל מה שהעשה
שלמה לא היה בו לא אחת עשרה פרוכות אחת בדיבור מלמטה ואחת מלמעלה
לפי שבבית ראשון היה כותל מבדיל בין הקדש ובין קודש הקדשים עביו
אמה ובין שבנו בית שני נסתפק להן אם עובי הכותל היה ממדת הקודש או
ממדת קדש הקדשים לפי כך עשו קודש הקדשים עשירים אמה תמימות
ועשו קודש ארבעים אמה תמימות והנחו אמה יתונה בין הקדש וקדש
הקדשים ולא בנו כותל בבית שני לא עשו שתי פרוכות אחד בצד קדש
הקדשים ואחת מצד הקודש וביניהם אמה כנגד עובי הכותל שהיה במקדש
ראשון אבל בראשון לא היתה שם לא פרוכת אחת בלצד שני והבדילה הפכה
לכס בין הקדש ובין קד הקדש ונתתה את הפרכת תחת הקדשים אלו
קדסי זהב שביד עזות התכלת שפת מדתן ארבעים אמה

לא היו שם עשירות אמה והתכלת שפת מדתן ארבעים אמה
הכונת לראות מערב ואלו היו פרושים מלמטה עליוה וקדש הקדשים

והוא מקום הקדשים ועשרים לה כל זעליו מסך ולו חמשה עמודים מצופים
 זהב דבת עשית למסך חמשה דמוי שנים מיתזהב ואדניהם נחשת
 כדי לסמוך להער מונה לומר לך שקדושת הקדשים במקדושת ההיכל
 ושמת את השלחן מחוץ לפתח שיהיה צד הפתח המנורה בדרום
 משמאל הנכנס ושלחן בצפון מימין הנכנס ממזבח הקדחת משוך מבי
 שניהם לחוץ אמר לב יצחק הדוניה שוחטים ידלים ושיתעשיר יתפין וסימנין
 שלחן בצפון ומנורה בדרום זה יהושע בן נון חומל לעולם ידלים שמתוך שמחלים
 מתעשר שנאחד ימים בימיה בשמיה עם ופבוד זה האמר ליהושע עבד לוי שכתה
 במערב ומיערד היעליו אמר ליהד חטנה לביאשי כגון אתו וזתביתת לעפונה
 דהרץ ישראל אדרינו אדרומי וממיה בצדל הנתפנה דהרץ ישראל קתעל דבת
 מעפון תפתח הרעה ועשית מזבח מאי מזבח לשון נטריוקן מחילה זכות
 בדיה חיים רלעזר אומ מזבח מעזיה ומזין מחבב ומסב הינו מזיחיה ומסב
 מזיח גזירות מכפר עונות ולמה נחשת לומר לך מה נחשתה העלפ שמתעלות
 חנניה היא מתמדת כד ישראל העלפה שהן חוסתין אם ענשית שובת מתכפר
 להן תנע לבנק שני מזבחות אחד זהב ואחד נחשת למזבח הזהב נמשל בגשן
 של אדם ומזבח הנחשת בגופו של אדם מזבח הזהב היה מונח בפנים של אדם
 ומזבח הנחשת היה מונח בחצר של אדם מזבח הזהב לא היה נראה לעם ומזבח
 הנחשת היה נראה מזבח הזהב היה יקר ממזבח הנחשת מזבח הנחשת היה נטוין
 עליו קטרת סמים ומזבח הנחשת היו מקריבין עליו בשש שלבחות בשש של הזהב
 יקרמן הנחשת כך הנפש יקרה מן הגוף וכשם שהיו מקריבין בכליום ויום קרבן
 לפע הקבה על מזבח הנחשת כך יקריב אדם להתודות ולבקר מעשיה בכל יום
 אדם לפני ארון עולמים תמיד ונע חותג בנפשו וגופו ולמה חמש אמת חוץ
 וחמש אמות רוחב למזבח הנחשת חמש אמות שפאדם עין ואוזן וקרן זעעם
 ומישושה דא למה חמש אמות פפד מה שפדא הקבל בבדיית עולם ביום
 החמשי בדא מן המים דגים ועופות ושרי ציוד וכל חיות שבת סוף שנת הוללות
 הדגשות שנ ויאמר להם ישדע המים לבוע יהיה המזבח נמוך

יח בשמיעה
 בן ששה
 סל סדען
 ום נמשן
 בעולם
 וממנה
 ופ
 עולם
 דותיכם
 וסחשים
 יח
 בפול
 יעם
 שעשה
 ממשו
 צו
 ישחו
 מימות
 דש
 ק
 עקדש
 פ
 זכר
 י

ארבע פנות העולם מזרחה וימיה וצמונה ונבדה: דא פנגד ארבע מדות
טובות צדקה חסידות ואריכות ימי וא פנגד ארבע מדות שצדק
אדם ועינים שלתבונה הן שומעין ודואין אפים וטעם שלמזון הגוף הן ולמה
שלש אמות קומתו כנגד שלשה חילין בנפש מהשבה ותחזה ואף: דא פנגד
שלשה חלקים שבאדם ראש ולב ובטן ראשו של אדם חש לבו רוח בטן
מים יסודין תבונה אף וחמדה בית התבונה הראש ובית האף הלב ובית החמדה
הבטן: מזבח שעשה משה ושעשה שלמה ושעשו בני הגולה ושעתיד
לעשות כולם עשר אמות גובה כל אחד מהן זה הכת בתורה ושלש אמות
קומתו מקום המערכה בלבד: ומזבח שעשו בני הגולה וכן העתיד להיבנות
מדת ארבע ורחבן שלשים ושתים אמות על שלשים ושתים אמות עשר
אמות שלגובה המזבח באמה בת חמשה טפחים ומחן באמה בת ששה
טפחים היסוד והקרנות באמה בת חמשה טפחים והשאר באמה בת ששה
טפחים וכן הוא חומ וחנה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח מלמד
שיש בו שתי אמות אמה חסידה טפח ואמה שווה נמצא גובה כל המזבח
שמונה וחמשים טפח: חמש אמות ארבע וחמש אמות והבן יצא מהלך
אמה מבחן ואמה מבחן לקרנות ואמה מבחן ואמה מבחן מקום דגל
הכהנים נשתייך מקום המשכה אמה על אמה מבחן אמרו מדת ארבע
ומדת רחבו ומדת קומתו אינן מעכבין והוא שלם יפחוד מאמה על אמה
בגוף שלש אמות כשיעור מקום המערכה שלמזבח מדגל אבל קרנותיו
ידו ורבוועו מעכבין וכל מזבח שאין לו קף ויסוד וריבוע ופגש הדו זה
פסול שארבעתם מעכבין זה את זה: תני רבנן מזבח שבנו בני הגולה
ומזבח שעתידי ליעשות מדת ארבע ורחבן שתים ושלשים אמה על שתים
ושלשים אמה דהת והאריאל שתים עשרה ארבע ושתים עשרה רוחב
אל ארבעת רבעין וכת והעזרה ארבע עשרה ארבע בארבע עשרה רוחב

ואם יבנו המזבח כפי ידיו ויבנוהו כפי ידיו ויבנוהו כפי ידיו ויבנוהו כפי ידיו
ויבנוהו כפי ידיו ויבנוהו כפי ידיו ויבנוהו כפי ידיו ויבנוהו כפי ידיו

כשאר נדכי האקדש כל ביתו וסקרו לשבת תגן התם כל השרה היתה
אורך מאה ושמונים ושבע עלהי בגדה שלשים וחמש מן המזרח למערב
מאה ושמונים ושבע מקום דריסת חץ ישב אהת עשרה מקום דריסת רגל
הכהנים אחת עשרה אמה המזבח לב' אמה ובין החולם ולמזבח כב' אמה וההט
מאת אמה ואחת עשרה אמה לאחורי בית הכמורת מן הצפון לדרום מאה
וששים וחמש הכבש והמזבח ששים ושתים מן המזבח למקום הצבעות שמונה
אמות מקום הצבעות עשרים וארבע מן הצבעות לעפין והוא הנקרא מקום
השלונות שבהן מדויחין הקרבעות ה' אמות ומקום הנסין והן עמודים ח' אמות
שבהן תלין ומפשיטין יב' אמות ומחצה ומן הנסין לכותל העזרת ה' אמות והוא
בין כבש לכותל יב' אמה ומחצה שש לשכות הן בעזרה שלש כצפון ושלש
בדרום שבדרום לשכת המלח לשכת הסרוה ולשכת המדיחין לשכת המלח שם
ה' אמות מלח לקרבן לשכת הסרוה שם היו מולחין עורות הקדשים ועל גבה היה
בית המלח להין גדול ביום הפסחים לשכת המדיחין שם היו מדיחין קרבן
הקדשים ומעט מים בה עולה לגג בית הסרוה שצפון לשכת העץ ולשכת
הגזית ולשכת הגולה לשכת העץ אמר לעזרי בן יעקב שכתב מה היתה משמשת
אבא שאול אומר לשכת בהן גדול היתה אחד שתיהן וגם שלשום אזה לשכת
הגולה שם היתה בוד המלה והגלגל נתון עליו ומשם מספקין מים לכל המורה
ולשכת הגזית שם היתה סנהדרי גדולה של ישראל יושבת וזנה את הכהונה
בהן שנמיא בו פסול לבש שחורים ומתעטף שחורים זיועא וחולץ פו ושלח
בו פסול לבש לבנים ומתעטף לבנים ונכנס ומשמש עם אחיו הכהנים ויום טוב
היו עושין שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן וכך היו אומרים ברוך המקום ברוך
הוא שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן ושתים לשכות אחרות היו על שער
מזרחי של עזרת אהת מימין והיא לשכת פנחס המלביש ואחת משמאל והיא
לשכת עושי חבתין ולפני העזרה במזרח עזרת הנשים והיא היתה חורף
היה ויש בו יומים עשרה כמדת השלשים וחמש וארבע לשכות היו בארבע

אחד
שני
שלישי
רביעי
ה' אמות
והוא
הנקרא
מקום
השלונות
שבהן
מדויחין
הקרבעות
ה' אמות
ומקום
הנסין
והן
עמודים
ח' אמות
שבהן
תלין
ומפשיטין
יב' אמות
ומחצה
ומן
הנסין
לכותל
העזרת
ה' אמות
והוא
בין
כבש
לכותל
יב' אמה
ומחצה
שש
לשכות
הן
בעזרה
שלש
כצפון
ושלש
בדרום
שבדרום
לשכת
המלח
לשכת
הסרוה
ולשכת
המדיחין
לשכת
המלח
שם
היו
מולחין
עורות
הקדשים
ועל
גבה
היה
בית
המלח
להין
גדול
ביום
הפסחים
לשכת
המדיחין
שם
היו
מדיחין
קרבן
הקדשים
ומעט
מים
בה
עולה
לגג
בית
הסרוה
שצפון
לשכת
העץ
ולשכת
הגזית
ולשכת
הגולה
לשכת
העץ
אמר
לעזרי
בן
יעקב
שכתב
מה
היתה
משמשת
אבא
שאול
אומר
לשכת
בהן
גדול
היתה
אחד
שתיהן
וגם
שלשום
אזה
לשכת
הגולה
שם
היתה
בוד
המלה
והגלגל
נתון
עליו
ומשם
מספקין
מים
לכל
המורה
ולשכת
הגזית
שם
היתה
סנהדרי
גדולה
של
ישראל
יושבת
וזנה
את
הכהונה
בהן
שנמיא
בו
פסול
לבש
שחורים
ומתעטף
שחורים
זיועא
וחולץ
פו
ושלח
בו
פסול
לבש
לבנים
ומתעטף
לבנים
ונכנס
ומשמש
עם
אחיו
הכהנים
ויום
טוב
היו
עושין
שלא
נמצא
פסול
בזרעו
של
אהרן
וכך
היו
אומרים
ברוך
המקום
ברוך
הוא
שלא
נמצא
פסול
בזרעו
של
אהרן
ושתים
לשכות
אחרות
היו
על
שער
מזרחי
של
עזרת
אהת
מימין
והיא
לשכת
פנחס
המלביש
ואחת
משמאל
והיא
לשכת
עושי
חבתין
ולפני
העזרה
במזרח
עזרת
הנשים
והיא
היתה
חורף
היה
ויש
בו
ימים
עשרה
כמדת
השלשים
וחמש
וארבע
לשכות
היו
בארבע

וירצוהו אל החצר החיצונה ויעבדוהו שם וירצוהו שם
 ומקדש החצר חצר במקדש החצר ובמקדש החצר החצר החצר החצר
 קטורות לא שאינן מקורות ומה היו משמשות ידומות מזכות היא היתה
 לשבת הנזירים ששם הנזירים מבני ישראל ומה היו משמשות
 ומשניכין תחת הדוד מזרחית צפונית היא היתה לשבת דוד העצים ששם
 הבהנים בעלי מומין מתלשן בעצים שכל עץ שנמצא בו תולעת פסול מעל גבי
 המזבח צפנית מערבית היא היתה לשבת המצורעין מערבית דרומית אג"ל
 איעזר בן יעקב שכחת מה היתה משמשת אבא שאול אומ"ם שם היונותן י"ח
 ושמה והיא היתה נקריית לשבת בית שמעה וחלקה היתה בראשונה והקיפוח
 כצורתה שהנשים חוות מלמעלה והאנשים מלמטה כדי שלא יהיו מעורבין
 וחמש עשרה מעלות מעזרת נשים לעזרת ישראל כנגד חמש עשרה שיר
 המעלות שבתלים שעלהם הלויים עומדין בשיר ולא היו תרומות לא מוקדש
 כחצי גזן עגולה ובית גדול היה בצד העזרה ~~במזרח~~ והוא המקדש בית
 המוקד והיה בני כיפה ומוקף רובדין שלחבן וזקני בות אבי שינים ששם
 ומפתחות העזרה בידם וארבע לשכות היו בבית המוקד שקיטונות פתוחות
 הטרקלין שתיים קדש ושתיים חול ובראשן פסיפסין מבדיל בין קדש לחול
 ומה היו משמשות מערבית דרומית היא היתה בית טלה קרבן דרומית
 מזרחית היא היתה לשבת עושי לחם הסעם מזרחית צפונית שבה גנזו בני
 השמוני את חבני המזבח ששיקצום מלפניו יון צפונות מערבית בה יורדי
 לבית הטבילה היורד לבית הטבילה מלשכה זו היה חולך במסבה החולבת
 אחת המקדש טול והנדות דולקות מבאן ומבאן עד שמגיע לבית הטבילה
 ומדרום היתה שם ובית הבסא שלכבוד וזה הוא כבודו מבאן ועול בוחע
 שיש שם אדם זה היה מדת בית לאינו יהי רצון שיבנה באהרה בימינו

ואתה תעוה

עשה מצוה חייך הקבלה מ... נאמר כי נר מצוה ודרכי חיים
מנוסר תניא ר' שמעון בן יוחאי מתנגות טובות נתן הקבלה
וכוונת לא נתנג לא על ידי יסודין ולא... משה ואהרן ישראל והעולם הבא
אלת אשרי הגבר אשר תיסדרנו... ואלהינו ארץ ישראל וכוונת
עם לבבך כי כאשר יסור איש את לבו... כי יע' אלה מציון אל
אופה העולם הבא דבת כי נר מצוה ותורה ליד ודרכי חיים תוכחות מוסר
דא זה הוא שאמ' הבלת נר עי' נשמת ידע חוקש בלתי ידע בן אמר חונן
כלמה שבקש הקבלה מושרא לא לעצמו בקש לא ללבוש וידע שזדקין לכפר
על נפשיותם כי הדם הוא בפש יכפר חלב שמק' חייך מוכר על נפשות הלב
נפש כחלב לבס' עולה מכפרת על הדבור הלב והעולה על יחבם היו לא
תדיה חטאת מהסדרת עלה שגגות נפש ס' תחנה בשוגג' אשם וימי מכפר
על הזחנות שער יוס' הכסודים מכפר על העונות ונחא הישועה יעלו את
כל עונותם נר שמדליקין לכפר על נשמתם שנ' נר נשמת אדם אמ' והקבלה
נר בידך ומדך בידי נר הקבלה זה תורה דבת... לומר דבדיך נר הדם זה
נשמה דבת נר עי' נשמת אדם אם שמדת את התורה נפשך אתה שומע
וכן הוא חומ' שמעך מצותי וחיה ותורתו באישון עיניך... דא זה נשמת הבלת
צדופה אמרתך מאד ועבדך אהבה לא נחמ' הפסוק הזה לא יצא מצדופה
של תורה שהן חביבות לפע' הקבלה עד מאד בוח' ודחה בנתיבן ובבית
מן הפסוק הזה את למד צדופה אמרתך מאד מה דצדופה הזה אהבה את
הכסף לכבוד וצורבנו ובזדקן פעם ראשונה ושנייה ושלשיתך מלשה דן
נחמרה כן ובתורת כתיבים ובנודבר ומה אם סתמלה זוהו' יעזיב עליה
בשלשה מקומות שאי' כל המצוות החמורות בתורה על אהבה וכוונת
וכל כך למד בידי ללבוש את ישראל שער שהן עסיקין במלכותו
אודן על מצוה אחרת שמצוה גדרת מצוה נדע לך שהיא כן כן
משה כל כל המשכן דבת לכל כל המשכן אמ' החלב למל' למל' למל'
בטי לין מן המצוות לא הזהירם על פרשת נדחה ר' ר' וכוונת

מקור

הנח הקבה לאחד מן העדיקות בכל למן המצוות ולא יעשו מצוה לא בלחמ
דכח ויקחו חלק מה תל ויקחו שיקחו במעורר לא גזול ולא עשוק דבת פה
ש אוהב משפט שונא גזל בעל פה ואתה תצוה מה תל לפי שג ועשיית
שלחן ועשית מענה ואת המשכן תעשה ועשית את חצר המשכן שומע
משה בעצמו הוא שעשה מען לרבות שלחן תל ואתה תצוה את בני ישראל
ויקחו הרי זה בען אב לבולמ צוה כאן משה מצוה ישראל עושין אף להלך משה
מצוה וישראל עושין ויקחו חלק שיהא משה גזבר עליו דא ויקחו חלק
אמר שמואל בר נחמנ אמר ר' יונתן חלק ולא לי לא לאורה חני צריך שהאורה
שלי היא דכח עוטה אור כשלמה ואומ' ונחדה עמה שרה אמ' על הקבה לא
שאני צריך שתאורו לי לא בשבילך ובשביל אחך כשאתם נבנים דכח ובבוא
משה אל אהל מועד ופת בזאת יבא אהרן אל הקדש ביוצא ב שלחן לצמ
ומנחה בדדום אמר ר' זריקא אמר ר' לעזר לא לאביטל את צריך ולא לאורה
אמר ר' לא ואמ' אהרן ובניו יעדך אותו אהרן ובניו ביוצא בועש
לוע שקופים אטומים תחנ שקפים מבפנים אטומים מבחוץ לחציה
עולם לא להכניס אורה את צריך שמן זית לא שמן שומש בעי
לשמן אגוזים ולא שמן צנונות שמן זית מזית מכאן אמרו שלשה זתים
ובין שלשה שלשה שמנים הזית הראשון מגדגדו בראש הזית ופותש ונתן
לתוך הסל ל יהודה אומ' סביבות הסל זה ראשון טען בקורה ל יהודה אומ'
ביוצא זה שני חדר ופוחן וטען זה שלשי הראשון למנורה והשאר למנחור
ע מגדגדו בראש הגג ונותן לתוך הסל ל יהודה אומ' סביבות הסל זה
ראשון טען בקורה ל יהודה אומ' באבנים זה שני חדר ופוחן וטען זה שלשי
למנורה והשאר למנחות חזית השלשי ע'טען בתוך הבית נר שילקה
מגדגדו בראש הגג פותש ונותן לתוך הסל ל יהודה אומ' סביבות הסל
ראשון טען בקורה ל יהודה אומ' באבנים זה שני חדר ופוחן וטען זה שלשי
למנורה והשאר למנחות הראשון שפראשון אין למעלה ממנו והשני
שפראשון שפראשון שלשי שפראשון והשני שפראשון

ויקחו חלק מה תל ויקחו שיקחו במעורר לא גזול ולא עשוק דבת פה ש אוהב משפט שונא גזל בעל פה ואתה תצוה מה תל לפי שג ועשיית שלחן ועשית מענה ואת המשכן תעשה ועשית את חצר המשכן שומע משה בעצמו הוא שעשה מען לרבות שלחן תל ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו הרי זה בען אב לבולמ צוה כאן משה מצוה ישראל עושין אף להלך משה מצוה וישראל עושין ויקחו חלק שיהא משה גזבר עליו דא ויקחו חלק אמר שמואל בר נחמנ אמר ר' יונתן חלק ולא לי לא לאורה חני צריך שהאורה שלי היא דכח עוטה אור כשלמה ואומ' ונחדה עמה שרה אמ' על הקבה לא שאני צריך שתאורו לי לא בשבילך ובשביל אחך כשאתם נבנים דכח ובבוא משה אל אהל מועד ופת בזאת יבא אהרן אל הקדש ביוצא ב שלחן לצמ ומנחה בדדום אמר ר' זריקא אמר ר' לעזר לא לאביטל את צריך ולא לאורה אמר ר' לא ואמ' אהרן ובניו יעדך אותו אהרן ובניו ביוצא בועש לוע שקופים אטומים תחנ שקפים מבפנים אטומים מבחוץ לחציה עולם לא להכניס אורה את צריך שמן זית לא שמן שומש בעי לשמן אגוזים ולא שמן צנונות שמן זית מזית מכאן אמרו שלשה זתים ובין שלשה שלשה שמנים הזית הראשון מגדגדו בראש הזית ופותש ונתן לתוך הסל ל יהודה אומ' סביבות הסל זה ראשון טען בקורה ל יהודה אומ' ביוצא זה שני חדר ופוחן וטען זה שלשי הראשון למנורה והשאר למנחור ע מגדגדו בראש הגג ונותן לתוך הסל ל יהודה אומ' סביבות הסל זה ראשון טען בקורה ל יהודה אומ' באבנים זה שני חדר ופוחן וטען זה שלשי למנורה והשאר למנחות חזית השלשי ע'טען בתוך הבית נר שילקה מגדגדו בראש הגג פותש ונותן לתוך הסל ל יהודה אומ' סביבות הסל ראשון טען בקורה ל יהודה אומ' באבנים זה שני חדר ופוחן וטען זה שלשי למנורה והשאר למנחות הראשון שפראשון אין למעלה ממנו והשני שפראשון שפראשון שלשי שפראשון והשני שפראשון

עשה מצוה אין הקבלה מוהב
 נזוג בני מצוה ודקדק
 מעות מעור תנא ל שמעון בן יוחאי
 מתנות טובות נתן הקבלה
 וכו' לא נתנג לא על ידי יסודין ולא
 מה ארץ ישראל והעולם הבא
 יצא אשרי הגבר אשר תיסדרנה ומצותי יעמדו ארץ ישראל וכו'
 עש לבבך כי כאשר יסור איש את בניו וכו' כי יעלה מציון אל
 אופה העולם הבא דבת כי נר מצוה ותורה אור חיים תוכחות מוסר
 דא זה הוא שאמר הבלת נר עי נשמתי דם חוקים פלוני בן אמר חונן
 כלמה שבקש הקבלה מושרא לא לעצמו בקש ליה לטובת וידם שצורקין לכפר
 על נפשותם כי הדם הוא בנפש יכפר חלב שמן צדק מביא על טפשות חלב
 נפש בחלב לבס' עולה מכפרת על הדבור חלב והעולה על יוחסם היו לא
 תקיה חטאת מכפרת על השגות נפש כי תחנה בשגות אשר יצאו מבפר
 על החזנות שער יום הכפורים מכפר על העונות ונשא השוער יולו את
 כל עונותי נר שמאלתי קין לכפר על שמתי שנר נר נשמת אדם אמר הקבלה
 נדי בידך ומך בידי נר הקבלה זה תורה דבת למה וכו' כי יודם זה
 נשמה דבת נר עי נשמתי אדם שמרת את התורה נכסין אתה שומני
 וכן הוא אומר שמעד מצותי וחיה ותורתך באישון עיניך דא זה אמר הבלת
 עדופה אמרתך מאד ועבדך אהבה לא נאמ הפסוק הזה לא בני מצוה
 שלתורה שהן חביבות לפע הקבלה עד מאד בוא וראה שמה אין וכו'
 מן הפסוק הזה את למד עדופה אמרתך מאד מה צורך הזה אמרתי את
 הכסף לכבוד וצורבנו ובודקן פעם ראשונה ושניה ושלישית כן עשה כן
 נאמרה כן ובתורה כדעם ובמודבר ומה אם פתלה זוהי וכו' וכו' על
 בשלשה מקומות שאי כל המצוות החמורות בתורה על אחת כמה וכמה
 וכל כך למה בידי לזה את ישראל שער שהן עסיקין במצוה הוא
 אודן על מצוה אחרת שמצוה גדרת מצוה וכו' לך שהיא כן
 משה כל כל המשכן דבת לכל כל המשכן אמר האל לאלה
 בטי לין מן המצוות לא הזהירים על פדשת נדוה דאמרי

מקומות

הנח הקבה לאחד מן העדיקות בני למן המצוות ולא יעשו מצוה לא בלחש
דכח ויקחו חילך מה תל ויקחו שיקחו במחיר לא גזול ולא עשוק דכח פא דכח
ש אוהב משפט שונא גזל בעלמא וחתה תצוה מה תל לפי שני ועשיית
שלחן ועשית מנחה ואת המשכן תעשה ועשית את חצר המשכן שומעאני
משה בעצמו הוא שעשה מען לרבות שלחן תל ואתה תצוה את בני ישראל
ויקחו הרי זה בנן אב לכולם בזה כחן משה מצוה וישראל עושין חק להלך משה
מצוה וישראל עושין ויקחו חילך שיהא משה גזבר עליהם ויא ויקחו חילך
אמר שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן חילך ולא לי לא לאורה חני עריך שהאורה
שלי היא דכח עוטה אור כשלמה ואומ' ונחדה עמה שרה אמ' על הקבה לא
שאני עריך שאמרו לי לא בשבילך ובשביל אחד בשאתם נבנים דכח ובבוא
משה אל אהל מועד וכח בזאת יבא אהרן אל הקדש ביוצא ב שלחן בצמח
ומנחה בדדום אמר ר' זריקא אמר ר' לעזר לא לאכילה איני עריך ולא לאורה
אמר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן ובענין יעדך אותו אהרן ובענין ביוצא בועש
לפניהם ובענין שקופים אפומים תחני שקפים מבפנים אפומים מבחוץ לחניא
היה עולם לא להכניס אורה איני עריך: שמן זית לא שמן שומשגער
ולא שמן אגוזים ולא שמן צנונות שמן זית מזיהג מכחן אמר ר' שלמה זתם
ושמן שלשה שלשה שמעיה חזית הראשון מגרגרו בראש הזית ופותש ונות
לתוך הסל ל יהודה אומ' סביבות הסל זה ראשון טען בקורה ל יהודה אומ'
בזמנה זה שני חזר וטחן וטען זה שליש הראשון למנורה והשאר למנחור
זה רביעי מגרגרו בראש הגג ונותן לתוך הסל ל יהודה אומ' סביבות הסל זה
החמישי טען בקורה ל יהודה אומ' באבנים זה שני חזר וטחן וטען זה שליש
למנורה והשאר למנחורות חזית השלישי עטנו בתוך הבית כדי שילקה
וישגבו בראש הגג פותש ונותן לתוך הסל ל יהודה אומ' סביבות הסל
זה רביעי טען בקורה ל יהודה אומ' באבנים זה שני חזר וטחן וטען זה שליש
למנורה והשאר למנחורות הראשון שבראשון אין למעלה מעמו והשני
שבראשון אין לתוך סביבות השלישי שבראשון אין למעלה מעמו והראשון

ששששש שוין השלשי שבשני והשני שלש שוין והשלושי איך נמצאה ממנו
 מאי שוין והא חמדת דאשון למערה והשאה למנחות אמ' רב נחמן בר יצחק שוין
 למנחות אף המנחות היה בדין שיטענו שמשך זמן מה מערה שאינה לאכול טעונה
 שמן זית אך מנחות שהן לאכול אינן דין שיטענו שמן זית אך כתיב למאור
 ולא אך כדעת למנחות: ותנן תקועה חלפה לשמן אבא שאול אומ' שניה להקב בעבר
 הידון וכל הארעות כשדא לא מכאן היו מביחין לשן ושלח יואב תקועה ויקח משם
 חשה חכמה מאי שנה תקועה אמ' ל יוחנן מתוך שדעין בשמן זית חכמה מצויה
 בהן ל תחומא חומ' לעה שמן זית לפי שהיה סימן אורה לעולם שנ' ותבוא חלו
 הזנה לעת ערב והנה עלה זית ובו ימשל ישראל שנ' זית דענן יפה פרי תואר קדח ע
 שמך והוא דאש לכל השמנים כך ישראל דאש לכל החומות שנ' קדש ישראל לע
 דאשית תבואתו וכל דבד שבשמן זית יש בישראל כמותו מה זית זה אין נשדון
 עליו לא בזמות החמה ולא בזמות האשמים כך ישראל אין סוקין מן הצדקות
 מה הזית הזה אינו מוציא שמעלא על ידו כתיבה כן ישראל אינן עושין מצות
 וצדקות לא על ידי יסודין וכן כח אש הדגם ודרשוהו מה הזית הזה מובחר מכל
 השמנים כך ישראל מובחרין מכל החומות מה הזית הזה את מערב אותו עב'
 כלמיני משקין והוא עולה למעלה מכולן כך ישראל כשהן עושין מצוות שלמאן
 הז מעולין על הכל דכח ולתתן עליון ואומ' ותקד עליה עליון מה שמן הזה יש
 בו ארבעה דברים שמן זית אך כהן כך ישראל יש בהן בעל תורה ובעל מצוות
 ויש בעל תורה ואין לו מצוות ויש בעל מצוות ואין לו תורה יש בהן לא בעל תורה
 ולא בעל מצוות ואיזה מהן ויבוב בעל תורה ובעל מצוות מזה הזית הזה תחלתו מר
 וסופו מתוק כך ישראל כשיהן בגלות הן מתמדמדין בעול המלכות ופשיגא
 למתק להן שנ' ונקד חלב בים ושר מלכים תנקי כנה הזית הזה עד שנה יבשל
 יהיה מר כך ישראל עד שהן חוטאין ונדבקין בקשיות הן מתמדמדין בתדות
 ובשעששין תשובה נשעין ונשעין בבוראין ונמשעין שנ' כדלך ומצדך כל הארבעים
 תורה וכל אך למה ללמדך שבשעששיותן שדין וטהודין דאויין להבהדין אורה
 ובשמן שיהיו מצונפין בעונותיהם ויהי בהן חניף משחור תחלם וכשיבוא משיח יהיו

דק
 עב

אין פניהם כזיו השמש שנ' וזרח בזשך חורדך: אך שיהיה נקי כתיבת יורה אומר
 אין כתיבת לא כתוש כתיבת למידר ומין כתיבת למעחות יכול יהא כתוש זה פסול
 למעחות תל' ועשרון סלת בלול בשמן כתיבת אם כן מה תל' למאור מעט החסכו
 מאי חסכו אמר ר' לעזר התורה וזסה על ממונן של ישראל להעלות נתי תמיד
 שתהא שלהבת עולה תמיד תהא ראמי בר חמא כל הפתילות שאמרו חכמי א"ר
 מדליקין בהן בשבת אין מחלוקין בהן במקדש משום שנ' להעלות נתי תמיד הוא
 תני לה והוא אמר לה כדי שתהא שלהבת עולה מאיליה ולא שתהא עולה על ידי
 דבר אחר ^{תנן התם במה מדליקין ובמה אין מדליקין אין מדליקין לא בלכס}
 ולא בהוסן ^{וכתבין גר מנפד} ולא בפלך ^{פ' אהרן} ולא בפתילת החדן ^{פ' דעשרין לעשר} ולא ברוקח שעב
 פני המים לא במצת ולא בשעוה ולא בשמן קין ^{ולא בשמן שריפה} ולא בזולה ^{ולא בחלב}
 ל' שמעל חוץ אין מדליקין בעיטרה מפני כבוד השבת וחכמי מתירין בכל השמנים
 בשמן שומשמן בשמן חגוני בשמן צנוורה בשמן דגים בשמן פקועות באיטרה
 ובנפס ל' כדפון חוץ אין מדליקין לא בשמן זית בלבד: תגורבנך הללו שאמרו
 חכמי אין מדליקין בהן בשבת אבל עושין בהן מזודה לשבת בין להתחמם ^{כגריה}
 בין להשתמש באודה בין על גבי קרקע בין על גבי מזודה לא חפרו לא לעשותם
 פתילה לנר בלבד בעא מנה אב"י מרבא שמעם שאמרו אין מדליקין בהם
 מהוא שיהיו לתוכן שמן כל שהוא ומדליק מי גזרין דלמא חתי לאדלקוי בעיניהו
 אמר ליה אין מדליקין מה טעם לפי שאין מדליקין אמר רבא פתילות שאמרו אין
 מדליקין בהן מה טעם לפי שאין האור מסכסך בהן שמעם שאמרו אין מדליקין
 בהן מה טעם לפי שאין נמשכין אחר הפתילה מנהגו של עולם אדם אוכל שמן
 דע וסך בשמן דע ואינו יכול להדליק בשמן דע שאינו דולק מה אם אצרי הרשות כן
 בניקוס מצוה לא כן שכך מה אם בשד ודם כן מלך מלכו המלכים על אחת כמה וכמה
 אמר ר' יהושע בן לוי בלה שמעם יפין לנר ושמן זיתמן המוכחר אמר אב"י מדא
 הוה מר מהדר אמשהא דשומשמי אמר אב"י נפיש הוריה טפי כיון דשמעה להא
 דאמר ר' יהושע בן לוי הוה מהדר אמשהא דזיתא דאשה אמר אב"י צילנהוריה
 טפי אמר ר' יהושע בן לוי בלה שמעם יפין לנר ושמן זיתמן המוכחר אמר אב"י

גר
 ענה
 יד
 גר
 עש
 ויה
 חלו
 חש
 ע
 שדין
 זות
 מעות
 מכל
 גר
 קום
 ש
 עות
 תורה
 חלוקה
 גמול
 יפול
 בנדות
 חלוקה
 אור
 משה יהו

מדליקין

ל' שמעל

מערב עד בקר וכי מעה עד בקר בלבד הוא דולק והלא כל היום הוא
דולק לא תן להן מדתן מערב עד בקר וכמה חצי לוג לכל נר לפע יצי לדבות
שילה ונוב תבעון ובית עולמים חקת עולם חק הוא ממי שאמרה והיה העולם
לדורותם שינהוג הדבר לדורות מעת בני ישראל מעשליטבור לא לדורותם
אלעל שאין לנו מקדש בעונותינו הרי בתי כנסיות ובתי מדרשות תניח בלהגוע
בהדלקת בתי כנסיות ובתי מדרשות אזה למעשה דבת ונר הוליד את קיפ וקוש
הוליד את שאול וכתהי חיש מבן ימין ושמו קוש בן אביל אביל שמו זלמה שמו
נר שהיה מדלק נרות בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לכך זכה ויניח ממנו שאול
מאת בני ישראל לזכות ישראל הוא חוד ועמו שרואה ומלבנו שחוד
ומשרתיו איש ליהט וברפיה שביבין די נור ופבוזו מלא כלהארץ ואינו צריך
לאורה לא לזכות את ישראל אמר להט אם היאדתם משכנתו בעולם הזה חן
מחוד לכם ומחשיך לאומנות העולם שנ כי הנה החשך יכסה ארץ ועלך ירח יי
אמר פנחס אמר ל אבן עתוד הקבה להעמיד ירושלם על שלשה הרים גנבים
שטר ותבור וכלמלא ונהיות מדליקין בראשן וכל ספינות הפודשות בים לאות ואי
משתברות מפע שיתכנסו הגלילות שנ והיה באחרית הימים נכון והיה הר בית י
בראש ההרים ואל והוא בכבודו מאיר לישראל דבת לא יבוא עוד שמעך וירחק
לא יאסף כי יי יהיה לך לאור עולם ל הושעה בעם ל אפס עתידה יחשלים
ליעשות כמו פעם לכל אומות העולם והן מהלכין לאורה ומה פעמיה והלבנים
לאורך ומלבים לנגה זרח ל יוחנן פתח כי עמד מקור היום באורך נראה חור
ל יוחנן ול שמעון בן לקיש ל יוחנן אמר חזא ל שמעון בן לקיש אמר תרתי ל יוחנן
אמר לאחד שהיה מהלך עם דמדומי חמה ובא אחד והדליק לו אתהנר וכבה
ובא אחד והדליק לו אתהנר וכבה אמר מעבאן ואילך אית מעתין לא לאור שלבוקר
כך אמרו ישראל לפני הקבה רבון העולמים עשינו לך מעודה בימי משה ובבתה
עשיר מעודות בימי שלמה וכבו מעבאן ואילך אית מעתין לא לאורך באורך
נראה חור ול שמעון בן לקיש אמר תרתי ל שמעון בן לקיש אמר ליה ויש
וזממך בית האורחין אמר המלך לבנו בני רצונך לפענך

מערב עד בקר וכי מעה עד בקר בלבד הוא דולק והלא כל היום הוא דולק לא תן להן מדתן מערב עד בקר וכמה חצי לוג לכל נר לפע יצי לדבות שילה ונוב תבעון ובית עולמים חקת עולם חק הוא ממי שאמרה והיה העולם לדורותם שינהוג הדבר לדורות מעת בני ישראל מעשליטבור לא לדורותם אלעל שאין לנו מקדש בעונותינו הרי בתי כנסיות ובתי מדרשות תניח בלהגוע בהדלקת בתי כנסיות ובתי מדרשות אזה למעשה דבת ונר הוליד את קיפ וקוש הוליד את שאול וכתהי חיש מבן ימין ושמו קוש בן אביל אביל שמו זלמה שמו נר שהיה מדלק נרות בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לכך זכה ויניח ממנו שאול מאת בני ישראל לזכות ישראל הוא חוד ועמו שרואה ומלבנו שחוד ומשרתיו איש ליהט וברפיה שביבין די נור ופבוזו מלא כלהארץ ואינו צריך לאורה לא לזכות את ישראל אמר להט אם היאדתם משכנתו בעולם הזה חן מחוד לכם ומחשיך לאומנות העולם שנ כי הנה החשך יכסה ארץ ועלך ירח יי אמר פנחס אמר ל אבן עתוד הקבה להעמיד ירושלם על שלשה הרים גנבים שטר ותבור וכלמלא ונהיות מדליקין בראשן וכל ספינות הפודשות בים לאות ואי משתברות מפע שיתכנסו הגלילות שנ והיה באחרית הימים נכון והיה הר בית י בראש ההרים ואל והוא בכבודו מאיר לישראל דבת לא יבוא עוד שמעך וירחק לא יאסף כי יי יהיה לך לאור עולם ל הושעה בעם ל אפס עתידה יחשלים ליעשות כמו פעם לכל אומות העולם והן מהלכין לאורה ומה פעמיה והלבנים לאורך ומלבים לנגה זרח ל יוחנן פתח כי עמד מקור היום באורך נראה חור ל יוחנן ול שמעון בן לקיש ל יוחנן אמר חזא ל שמעון בן לקיש אמר תרתי ל יוחנן אמר לאחד שהיה מהלך עם דמדומי חמה ובא אחד והדליק לו אתהנר וכבה ובא אחד והדליק לו אתהנר וכבה אמר מעבאן ואילך אית מעתין לא לאור שלבוקר כך אמרו ישראל לפני הקבה רבון העולמים עשינו לך מעודה בימי משה ובבתה עשיר מעודות בימי שלמה וכבו מעבאן ואילך אית מעתין לא לאורך באורך נראה חור ול שמעון בן לקיש אמר תרתי ל שמעון בן לקיש אמר ליה ויש זממך בית האורחין אמר המלך לבנו בני רצונך לפענך

לו ועם מי אתה דוניה לפעור אמ לו עמך כך אמ הקבלה לוישראל בע רצונכם לפעור
עם אומות העולם אמרו לפעור רבון העולמים אלהינו לבי לדבר דע אמ להם
הקבלה מפע מה אמרו לו מפע שהן עולמות אמ להן אין אתם פדיו לפעור
עמדם אמרו לפעור רבון העולמים וכל אלהם במנעמיהם אין חנו חפצים במנות
היסות שלהם ובנעימות שלהם ובמי אנו חפצים במנות היסות והנעימות
שלך ול שמעון בן לקיש אמ חורי ל שמעון בן לקיש אמ למלך שהיה לו בן
ובא אחר ותבעה ולא היה הגון לה ובא אחר ותבעה ולא היה הגון לה
וכיון שבא אחר ותבעה והיה הגון לה אמ לה קומי אנהרי דאתא נהורין
בך אמ הקבלה לוישראל הנאיל ואורי הוא אורכם ואורכם הוא אורי אני ואתם
נלך ונחיר לעיון קומי אורי כי בא אורך אמ ל אחא נמשלנו ישראל בזית
דכל זית רענן יפה פרי תאר קרא יע שמך ונמשל הקבלה לגר שנ נר יע נשמת
אדם מה דרבן שלשמן להינתן בנר והן מאירין שניהם פאחת כך אמ הקבלה
לישראל בני קומי אורי כי בא אורך אמ ל חנינה חלונות היו בבית המקדש
ומהם היתה אורה יוצאה לעולם ומה טעמיה ויעש לבית חלונות שקפים אלו
שקופות היו אומות היו מקטינות מבפנים ומרחיבות מבחוץ כדי להוציא
אורה לעולם ל ברכיה אור וחלונות לו ולמי נאין סביב בחלונות האלה אין
בת כן לא כהחלונות ביהות היו אומות היו מקטינות מבפנים ומרחיבות
מבחוץ כדי להוציא אורה לעולם אמ ל לנו בנוהג שבעולם אדם בונה לו בית ועושה
חלונותיו מקטינות מבחוץ ומרחיבות מבפנים כדי להכניס אורה לתוכן אבל חלונותיו
שלמקדש לא היו כן לא מקטנות מבפנים ומרחיבות מבחוץ כדי להוציא אורה
לעולם אמ ל ברכיה ממקום בית המקדש היתה אורה יוצאה לעולם ומה
טעמיה והנה כבוד אפי ישראל בא מדרך הקדוים וקולו כחול מים רבים והדרך
האגדה מכבודו ואתה הקרב אלך את אהרן אחיך לפי שהיה במשמע
שנתרחק אהרן מאותו מעשה שנ ובא אהרן התאנק יע מאד לחשו לכך אמ
המקום לפי שהקרב אלך מרביהו למחויבתך את אהרן אחיך ואר
בש חנו מיקוש אהרן לבנים ופיקוש בעים ליהודין מלפניו שחזרתו שיהיה

יחיתך כפול ששה והחבנט לפדו רקום בצמר וחינו דומה במעשיו לחבנט
כהן הדיוט ומעל ואסוד וחטן וציץ: לכבוד ולתפארת מכאן אמרו בגדי
כהונה מיוקן שיהיו חדשים נאים ומשולשלים כדרך בגדי הגדולים היו משולשלים
או מקורעין או ארוכין יתר על מדתן אוק צריב פחות ממדתן או שסילקן
באבנט ועבד עבודתו פסולה היו משוחקין או שהיו ארוכין וסילקן עד שנעשו
כמדתו ועבד עבודתו פסולה וכלבגד מבגדי כהונה שנעשה כמותו אין מלבט
אותו לא מעתה לפתילות לבוש חדשים ובגדי כהן גדול שבלו גנזין אותן
ואתה תדבר אל כל חבנט לב לא שלפין רק מהבל העולם וממנו בדברי חכמה
ועשו את בגדי אהרן לקד לכה לל כל זמן שבגדיהן עליהן כהונתן עליהן
וקדושתן קיימת אין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהן: ואלה הבגדים אשר
יעשו לרבות כל בגדי כהונה מכאן אמרו שלשה מעי בגדי כהונה הן בגדי
כהן הדיוט ובגדי זהב ובגדי לבן והן כלם שמשמש בהן כהן גדול בין
הכפודים: חשן זה שעל לבו ואסוד זה שעל גבו וכתפיו: ומעיל שהוא לבש
אותו למעלה מן הכתונת וכתונת תשבץ שהוא משובצת ועשויה בתוס בתוס
באריגתה כמו בית הכסות: מענפת זו שצונף בה על ראשו כמו שלפס על
השבר ובטו צונפין בה כמו בובע לכך נקראת מגבעת: ואבנט זה שחוגרו
על לבו ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך לרבות הציץ והמכנסיים ולבג
לכהנו לו או בגדי כהן הדיוט והן ארבעה כתונת ומכנסיים מגבעת ואבנט
וצנ רבנן מעשה בגדי אהרן שהיה עובר אחריו בית הכנסת ושמע קול
תינוק שהיה קורא ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואסוד וצנ רבנן אמר למי יתבאר
הזה אמרו לו לכהן גדול שהוא עומד ומשמש על גבי המזבח אמר אלך
ואתגיד על מנת שיהיה כהן גדול ומשמש בכהונה גדולה על גבי המזבח
בא לו לפע שמתי הקן אמר לו גיזיני על מנת שיהיה כהן גדול ומשמש
בכהונה גדולה על גבי המזבח דחמ באמת הבטן שבודן ואמר לו גויא בישא

והוא יתבאר לכהן גדול ומשמש בכהונה גדולה על גבי המזבח
בא לו לפע שמתי הקן אמר לו גיזיני על מנת שיהיה כהן גדול ומשמש
בכהונה גדולה על גבי המזבח דחמ באמת הבטן שבודן ואמר לו גויא בישא

מי שודע טכסיס מעלות לך למוח טכסיסי המוקף הכלך וקרח ועמר תורת מדעם
כולה כיון שהגויב למקרא הזה והזר הקרב ימות אמר להן מקרא זה עלמין נחמ
אמרין לו אפי' דויד מלך ישראל מיד נשא אותו הגר קל וחומר בעצמן אמרבה חם
ישל שנקרארבעים למקום ועלהם אמרה שכינה זאתם תהיו לו מעלבת טהם
וג' קד עליהם הכת חומ והזר הקרב ית' אפי' הגר הקל הזה שלא באת ח' לך
בתגרמלי על אחת כמה וכמה מיד נתפיים אותה הגר מחיליו נבא למעלה הזקן
אמר לו ל כל ברכות שבמעולם ינחו על ראשך שאן היות לו כשמה הזקן לא באת
לקח לי שרל קפדנות שלש מאי בקשה לא ברני מן העולם הזה ומן העולם הבא
ענותנות שלך הביאותי לחיי העולם הזה ולחיי העולם הבא ענין לו שני בעם
אחד קרא לו הלל ואחד קרא לו גמלא והיו יקרויך אותם גרדי הלל והם יקחו
את הזהב אמר רבא אמר רב מקסיה מענין שאין עושין שדרה על הצבור במחור
משנים של והם יקחו מכאן אמרו אין עושין גבאי עדיקה סחות משנים ועל
שרחותא איתבה שמעשנים עליה אפי' בערב שבת ועשו אתה אסור
תע הבין כי צד מעשה הזהב שבאריגת האפור לוקח חותי אבד שלזהב וכו' וכל
עם ששה חוטין שלתבלת וכן הוא עושה חוט אחד עם ששה שלם רגמל וחוט
אחד עם ששה שלשני וחוט אחד עם ששה שלם שתים של וידקעו את פתחי הזהב
וקצץ פתלים לעשות בתוך התבלת ובתוך האב ובתוך תול השני וב
מלגד שחוט הזהב כפול בתוך וחוזר וכופל ארבעה ועושה חותן
ונגמל חוטי האפור מלוחד ונתן רבם בגדים שנ' בהן שש חוטי
משער שמונה משל י' פדת כל השן ואסור כח: שש מצא לך
ושבת הכתנת שש ועשיות מענפת שש ועשו את הכתנת שש ואת המענפת
שש ואת פחי המעבעות שש ואת מכנסי הברי ולא ואת החבנטוא ומענפת
ומעבעות אחת הן: קראי בבגדי לבן כמה החות שתה תד לגופיה שיהיו שלבון
וחד שיהיו שזורים וחד שיהא חופן כפול ששה וחד לשאר בגדים שלא נאמר
בהן שש וחד לשאר מינין שלא נאמר בהן שש וחד לעכו מעשה חשב חזק
לשער שר וקמין במסות לחושבין נחמיה חומ' הוקס מעשה כותם לפתח פתוח

גמ
אפי'
ועל
עשו
עס
זכמה
יה
ם אשו
א
זיס
לבע
יתב
אק על
גרו
א
נט
א
התבוד
א
צמ
צמ
בש
בש

אחד חושב מעשה אורג לפי כך שני פרצפותו שת כתמת חכמת ופא כיצד
מעשה האופר מתחיל ואורג בגד יהיה רחבן כרוחב גב שלארס מכתף לכתף
ואדמו מבנגד אציל הידים מאחוריו עד הגלם ועושה לו כמו שתי ידו
יוצאת בצדדי לבין ולכתף שחגרין אותן בהן והן הנקד אין חשב החפור וחוטף יד
כמול מכלח כמו החפור שני ותשק אפדתו אשר עליו כמע ממ'יה זה תב ופא ותופד
עליו שתי כתעמות כדי שיהיו על כתפי בהן שני שתי כתמת חכמת יהיה לו וקוצע
בכל כתף וכתף אבן שהם מרובע מאשקע בבית שלמה שני ולקחת את שתי
אבני שהם ומסתח על שתי האבנים שמות השבטים ששה על אבן זו בתולדותם
וששה על אבן זו בתולדותם שני ששה משמותם על האבן האחת וכן ונותבין
שם יוסף יהוסף ונמצאו בה אבותיות באבן זו וכה אבותיות באבן זו וכך היו
כתובין ראובן לוי יששכר נפתלי גד יהוסף על כונן הימנית שמעון יהודה
זבולן דן אשר בנימן על כתף השמאלית וכל כך למה כדי שתעמוד לו זכרון
של שבטים בכניסתו וביציאתו בכניסתו או שמות שבחושן שנתן על לבו כדי
שלא יכזה כיצד השכינה וביציאתו או שמות שבאפוד שנתן על שתי כתפיו
כדי שלא יכזה מיזו השכינה ועשית משבצות זהב יהיה עושה בכל
כתף שתי שבצות אחת מלמעלה בראש הכתף ואחת למטה מן הכתף
למעלה מן החשב ונותן שתי שבצות זהב בלתי טבעות שלמעלה שני
ושתי שר שדות זהב פהור מג ונתתה את שר שרות העב על המש: ועשית
חשן משפט מלמד שהוא נעשה לדין וכן הוא אומ' ושללו במשפט האורים
בסדר האורים לא נאמר לא במשפט האורים מלמד כשהן יוצאין למלחמה
שואלין באורים ותומים אם יצאם הם ליעזב לפך נאמר חשן משפטו מעשה
אשר כמעשה חפור מה חפור זהב תכלת ואדג' ותול שני ושש חק החשן
תכלת ואדג' ותול שני ושש מה חפור חוטין מ'בא כך חוטין חשן
מ'בא דבוע יהיה כפול מ'בא אתה אומ' שהיה אורג בגד ארבו חמד
ורחבו זרת ובופל לשנים ומעט זרת על זרת מרובע: ומלאת בו מלאת
אבן היה קובע ביד אורים של אבנים טובות בלאבן מהן מרובע היה

והוא שחל

ומושקע בבית שלמה שמקיסו מלמטה ומארבע דוחותיו של משבעים
 זהב יהיו במלואתם וכל טור מהן שלשלתה אבנים של טור אחד פסידה
 וכל והטור השני נסך ספיר ויהלם והטור השלישי לט שב ואח והטור הרביעי
 תרש שהם חלש הרי יב אבנים כנגד יב שבמים של והאבנים תהיינ על שמות
 בני ישראל על על שמו ומסתח עליהן שמות השבטים של פתחי חותם
 איש על שמו היה כותב על ארס ראובן ועל פטודה שמעון ועל ברכת לוי ועל
 נוסך יהודה ועל ספיר דן ועל יהלם נפתלי ועל לטפוד ועל שבן אשר ועל
 אחלמה יששכר ועל תרשיש זבולן ועל שהם יוסף ועל שפה בטגן אס יאר
 אדם חין בהן קיף יעשו אמר ל שמול ביל יצחק אברהם יצחק ויעקב בת
 עם ראובן על אבן ראובן ואם יאר אדם חין בהן כותב מה יעשו אמר ל אח
 שבטי ושוחן בת שם על אבן של בנימין נמצאו כל אחיות שלמות כל
 שתהיה בהן תשובה לכל שחלה ועשית על החשן שתי טבעות זהב
 יאר ועשית שתי טבעות זהב ושתי אר על ית קצוה חשן על שם אש אל עב האר
 מלמד שהוא עושה ארבע טבעות על חזות של חשן שתיים מלמעלה היה נתן
 בהן שתי עבותות זהב נעשית על החשן שרשת גבלת ולא זנת את שתי ענת
 הזהב על שתי הטבעות על קצות החשן ושתיים שלמטה היה נותן בהן שני
 חוטין שלתכלת שנ ירשסו את החשן מטבע אל טבעה אס בפתיל תכלת ולוקח
 שתי קצות העבותות שבטבעות החשן העליונות ומכניסן בשתי הטבעות
 שבכתמת האפור מלמעלה של ואת שתי קצות שת העבותות תתן על שתי המט
 ונותן על כתמת הא ואחר כך לוקח השד שדות שבטבעות האפור ומכניסן
 בטבעות החשן העליונות ומהרהי כד י שיהיו דבוקים זה עם זה ונמצאו שתי
 עבותות זהב יחדות מעל כתיפן מכאן ושתי עבותות זהב יורדות מעל כתיפן
 מכאן ולוקח שני חוטין התכלת שבטבעות החשן התחתונות ומכניסן בטבעות
 האפור התחתונות מתחת אצילי הידים ולוכסן זה בזה כד י שיהיו מהוצדין
 של ולי יאח החשן מעל האפור וכל המשיח חשן מעל האפור ומפיק חיבור
 דדי קצול לוקח נמצא כשלבש האפור עם החשן יהיה החשן על לבוש שור

א
 יתק
 וחוץ יד
 ותופר
 וקובע
 חת שתי
 בתולדות
 וכותבי
 כד היו
 חדה
 א צורה
 לבן כד
 כתמו
 יה בכל
 כדק
 שני
 ועשית
 יאוריס
 מה
 מעשה
 החשן
 ש
 זמ
 יו מלאת

ואלו שהיו

והחפוד מאחוריו והשב האמור קשור על לבו תהתהחשן ושת כתפור
 החפוד על שתי כתפיו ותמסות זמות שבטיים עומדת לו בכניסתו וביציאתו
 ונתת אל חשן המלך את האזן ואת הים יימנית הוא עולה דין הויחזק בשעת
 המלחמה לא היו מוניחין למלחמות הרשות עד ששואלין באורים ותומים כדי
 לידע אם נגמר דינה שלומם או ליסול בידין או לאו וכך הן שואלין נעלה או לא
 נעלה ונקרא שמן אורים ותומים אורים שמאירין דבריהן תומים שמתמניין
 דבריהן שכך אמרו בגדת נביא חוזרת וגזירת אורים ותומים אינה חוזרת ואם
 תאמר שפעמה לא השתנו דבריהן בגבעת בנימן לפי שלא הבחינו אם לנצוח ואם
 לעצור ובאחזקה כשהסכימו עליהן שכן ויאמר יי' עליו כי מחד אתננן בידך
 תנן רבין כיצד שואלין הכהן עומד ופניו כלפי הארון והשואל עומד מאחוריו
 ופניו לאחוריו הכהן השואל אומר העלה או לא העלה ואינו שואל בקול רם ולא מהרהר
 בלבו לא שואל בקול נמוך כמי שמתפלל בענין לבין עצמו ומיד רוח הקודש לובש
 את הכהן והוא מבט בחשן ורואה בו במראה הנבואה ענה או לא תעלה באותיות
 שכוללות מן החשן כנגד פניו ומשיב לשואל ואומר לו עלה או לא תעלה ואמר
 שואלין שני דברים בחד ואם שאל איך מחזירין לו לא אחד ואיך מחזירין
 לו לא לשון שני היסקידוני בעלי קעילה בידו הירד שאכל באשר שמעע עבדך
 ויאמר עי ילד וחס אמרת איך מחזירין לו לא ראשון הוי שאל שלח כסדר
 והחזירו לו כסדר כיון שידע ששאל שלח כסדר חזר ושאל כסדר שני היסקידוני
 בעלי קעילה בידו ויאמר שני יסגירו ואם חזק הדבר לשנים מחזירין לו שנים של
 ושאל דוד בעי לאמר אדוק אחרי הצוד הזה הא שיגנו ויאמר יי' דדוק לך
 השג תשיג והצל תציל תנן רבנן כיצד אותיות נראות יוחנן אומר בולטות
 וד שמעון בן לקיש אומר מנטרפות כיצד בולטות בזמן שאומצין לו מן
 השמים עלה בולט עין שליעקב מאותיותיו שליעקב למד שללנו דהיי
 שלהודה והכהן קוראין עלה ובזמן שאומצין לו מן השמים אל תעלה בולט
 אלה שלאברהם למד שללנו תינו שלנסתלי עין שליעקב למד שלאברהם
 שלהודה והכהן קוראין אל תעלה וכיצד מצטרפות נעקרות לו אותיות ונעשה

12
 52
 2

זו מעל זו תבנה אחת בדבר זה נחלקו והלכה כל יוחנן וכשבולטות אין בולטו
 בולט באחת לא אחר אחר כדו שדע בתבנה בעת שהיא לפי שיש שמות
 אחרות שנות ואין הגיון שיהיה כמו אלפים עמיתו נתבטל אמת דומה להן וחלו
 בולטין בולט באחת אינו יודע איזה שם הוא ואין שוחטין לא בבית שמדע
 ברוח הקודש ושכינה שורה עליו וסוף שחינו מדבר ברוח הקודש אין שכינה
 שורה עליו אין שואליו בו ובבית ששם אעפ"י שלא היתה שם חוץ בקודש עשו אודים
 ותנאים כדו להשלים שמונה בגדים ואעפ"י שלא היו נשאלין בהן ונשא אחר
 את משפט בני ישראל מה אהרן כהן גדול אף בני כהנים גדולים יכול יוח כהנים
 גדולים רצים בדור תל והכהן הגדול מצאיו כהן גדול אחד בדור ואין שני כהנים
 גדולים בדור אם כן מה הוא זה שני ויפול ביצם ההוא שמונים ותשעה יושב
 אפוד צד לא שהיו נשחין לא שהיו ראויין לישא דא אפוד צד אין נשחין לא אפוד
 שלמהן גדול שאפוד כהן גדול זהב תכלת וחרמש ותו שני ושש זהב מן הבר
 בלבד וזאת הלשם היו חוגרין אותו שהרי שמואל הנביא לוי היה ונחמ' בוצע
 חגור אפוד צד וכן דוד חגור אפוד צד ולמה היו חוגרין אותו כדל להודיע שהגיעו
 למעלת כהן גדול שמדבר ברוח הקודש את משפט בני ישראל כשהיה אחד
 מן השבטים עושה עבודה היתה אבן ששמו חקוק עליה מעשית מצות ההכהן
 היתה אותה וקדע שהעבודה באות השבט ומפיל עליו גורלות עד שידע
 מי הוא בעל העבודה ודנין אותו ועשית את מעיל האפוד מעיל
 שחגרו האפוד מלמד שהוא לובש המעיל תולה ואחר כך לובש את האפוד
 וחגרו בחשב האפוד לכך נקרא מעיל האפוד כלל תכלת מלמד שהוא יאמר
 כולו תכלת וחוטין כפולין שנים עשר והיה פ' ראשו בתוכו מלמד שפניו נחמ'
 בתחלת ארצתו ולא היה לו בית יד לא נחלק לשני כנפים כפוף הגרון עד
 למטה בדרך כל המעילים ואינו מחובר לא כנגד כל הגרון בלבד וכל הקודע
 פ' המעיל לוקה שני לא יקדע והוא הדין לכל בגדי כהונה שהקודע אותן דרך
 השחתה לוקה ועשית על שולו רמון תב' ואר' מביא תכלת וחרמש ותולעת
 שני כל מיין מן השתן שזור שמונה שכל נאמ' בשולו מעשר וכל מקום ש

י
 שחטתו
 יערת
 ס כדו
 דול
 גימין
 ת יחס
 ואם
 ין בידך
 מאחריו
 א מהרה
 לובש
 באותה
 א
 מאחריו
 ע עבדך
 י
 היסקידו
 שנים של
 י
 בולטות
 לו מן
 י
 ינה בולט
 אבולתה
 ציות אנלשת

18
 55
 12

משגרי יהיה החוט בסוף ח נמצאו חושי השונות כל ועשה מהן כפי צרכן
שלא פתחו פיהן ודמיה חותק במעלה ומביא על זוגין ובהן על ענבול ובהן
על חתונה בן לון בשולי כנף זה ולו בשולי כנף זה והזוג עם הענבול החלו ב
שניהם סודיות פעמון ומעמון כל שוליו משני צדין פעמון ורמון פעמון ורמון
על פתחיה ב ורמון על שולו המעלם סביב סביב בנימטריו על חוץ צאמה
שניה לשם פיתן לפעמונים ולרמונים נשתידו על רמונים ועל פעמונים וכל
כך למטה לפי שאם הנפס לבית פתחום שנו הוא לפע המקום ואינו מדרך
דרך ולי יזחנק חוט ואפי' לבינת לאיכנס פתחום ובהן גדול הוא מתדא עלנעשו
שמא ישרק עשה לו הקלה תקנה שישמע קול הפעמונים והרמונים שנו וישמע
קולו בכנסתו וביציאתו הנשית עיץ ביצד מעשה היצץ היה עושה
בס שלזהב דהב שתי היצבעות ומקוף מחוזן לאוזן וכותב עליו בצע שפיר
קדש ליי קדש מלמטה וליי מלמעלה ואם כתבן בשפה אחת כשר ופעמים
כרבוהו שפה אחת והאותיות בולטות בפני חופר את האותיות מאחוריו והוא
מוצק על השעוה עד שבולטין ושמת אותו על פתול תכלת היה נקב
בשתי קצותיו ופתול תכלת למטה מעמנו נכנס מנקב לנקב כדי שיהיה נקב
בפתול כנגד העוקף והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים
מלמד שהוא מרעה על טומאת קדשים ולא על כל טומאה הוא מרעה לא
על טומאת התהום שאם היה בהן טמא בטומאת התהום כל הקדשנות
שהקריב ירעו וכן היצץ מרעה על טומאת דברים הקדשים שנו והיה על
מצח אהרן ועל אהרן את עון הקדש אבל אינו מרעה על טומאת דברים הקדשים
שהיה על מצח אהרן המכ בלון ולא על טומאת האדם שנמצא בטומאה
הידועה לא אדם היתה הטומאה הדרויה בעבור שהיצץ מרעה עליו
ואין היצץ מרעה לא בזמן שהוא על מצחו שנו והיה על מצחו תמיד לדעון להם
למען יבין ושבת הסתגל שש מלמד שהיא מעשית משוועת בדי
ביתם כפי שחודגין הבגדים הקשים ופיתוד שלם נארג בקע עצמו ומחבדין
אותם עם גוף הסתנות בתפידה דתם רבין ואת בגדי השדר ל שבעין בלוקט

אוסלו מעשה מחט דתג רבגן והא בגדי כהונה היו עושין אותן מעשה
מחט לא מעשה חות אבי אה לא נצרכה לא לבית יד שלחן כדכתיב בית
י שלבגדי כהונה נאדגת בפט עצמה ונדבקת עבהבגד ומעלה עד פתח
ורחבה כרחב היד ואורך הכתונת עד למעלה מן העקב ועשיית מצנפת
שש המצנפת בין שלבין גדול בין שלבין הדיוט ארבה שש עלמה אמה
והאכנט לקום בצמר שנ אכנט תעשה מעשה חתם ורחבו כמון ג אצבעות
וארכו לב אמה ולבנה אהק וכו' או כהנים הדיוטים עושה להן כלם סגות
ומכנסים ואכנסים ומצנפות והלבשת אותם ומשחת אתם ומלחמת עשה
להן מלואים בדרך שעשית לחיהו: ועשה להם מכנסי כד המכנסיים בין
שלבין גדול בין שלבין הדיוט הם ממתנס ועד ירכים שהוא מלמעלה מן הלמוד
קרוב מן הלב עד סוף הירך שהוא הארבעה ושנתיים יש להן זמן ואין להן לא בית
הנקב ולא בית הערוה לא יזוקפין ממין כוס והיו על יזהר ועלבנו בין בשעת
עבודה בין שלא בשעת עבודה או יכול אפי במדינה תל כבואם אל החלמועד
במקדש היו לבשין אותן לא במדינה כדתניא בגי סתה היוצא בהן במדינה
אסור ובמקדש בין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה מותר אלמא בגדי
כהונה ניתק ליהנות בהם שמע מענה ובבגדי אחר והתניא בבא בן יוסהר
גריזים דלא למספר יום שבקשו כותים אהיה יתעבדו ששנודרוס מקדוש
להחריבו ונתנו להם באו והודיעו לשמעון הסייף שהיה שמעון העדיק לבש
בגדי כהונה ונתעטף בהן ומיקורי ירושלם שמו ואבקות שלמוד בודיהם וחיו
מהלכין כל הלילה הללו מהלכין מצד זה והללו מהלכין מצד זה עד שעלה
עמוד השחר פיון מעלה עמוד השחר אמ' להם מיה הללו אמרו לו הללו יהודים
שמרדו בך כיון שהגיעו לאיטטרס זרחה החמה כיון שראה את שמעון העדיק
ירד ממרכבתו זה שתחזה לו אמרו לו מלק גדול שכמותך משתחזה ליהודי זה
אמ' להן דמות דיוקני שלמה היתה מנצחת לפני בבית מלכותי אמ' להם שלמה
באתם אמ' לו בית שאנו מתפללין בו עלך ועל מלכותך שלא תיחרב גוי
הללו באו להחריבו ונתתו להם אמ' מיה הללו אמרו לו כותים שעומדין לפניך

מעשה מחט
באחדות
באחדות
שמה גדול
כמי שלבג
ובנו זונת
כסובע ול
נקרא תמ

82

אוסלו מעשה מחט דתג רבגן והא בגדי כהונה היו עושין אותן מעשה
מחט לא מעשה חות אבי אה לא נצרכה לא לבית יד שלחן כדכתיב בית
י שלבגדי כהונה נאדגת בפט עצמה ונדבקת עבהבגד ומעלה עד פתח
ורחבה כרחב היד ואורך הכתונת עד למעלה מן העקב ועשיית מצנפת
שש המצנפת בין שלבין גדול בין שלבין הדיוט ארבה שש עלמה אמה
והאכנט לקום בצמר שנ אכנט תעשה מעשה חתם ורחבו כמון ג אצבעות
וארכו לב אמה ולבנה אהק וכו' או כהנים הדיוטים עושה להן כלם סגות
ומכנסים ואכנסים ומצנפות והלבשת אותם ומשחת אתם ומלחמת עשה
להן מלואים בדרך שעשית לחיהו: ועשה להם מכנסי כד המכנסיים בין
שלבין גדול בין שלבין הדיוט הם ממתנס ועד ירכים שהוא מלמעלה מן הלמוד
קרוב מן הלב עד סוף הירך שהוא הארבעה ושנתיים יש להן זמן ואין להן לא בית
הנקב ולא בית הערוה לא יזוקפין ממין כוס והיו על יזהר ועלבנו בין בשעת
עבודה בין שלא בשעת עבודה או יכול אפי במדינה תל כבואם אל החלמועד
במקדש היו לבשין אותן לא במדינה כדתניא בגי סתה היוצא בהן במדינה
אסור ובמקדש בין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה מותר אלמא בגדי
כהונה ניתק ליהנות בהם שמע מענה ובבגדי אחר והתניא בבא בן יוסהר
גריזים דלא למספר יום שבקשו כותים אהיה יתעבדו ששנודרוס מקדוש
להחריבו ונתנו להם באו והודיעו לשמעון הסייף שהיה שמעון העדיק לבש
בגדי כהונה ונתעטף בהן ומיקורי ירושלם שמו ואבקות שלמוד בודיהם וחיו
מהלכין כל הלילה הללו מהלכין מצד זה והללו מהלכין מצד זה עד שעלה
עמוד השחר פיון מעלה עמוד השחר אמ' להם מיה הללו אמרו לו הללו יהודים
שמרדו בך כיון שהגיעו לאיטטרס זרחה החמה כיון שראה את שמעון העדיק
ירד ממרכבתו זה שתחזה לו אמרו לו מלק גדול שכמותך משתחזה ליהודי זה
אמ' להן דמות דיוקני שלמה היתה מנצחת לפני בבית מלכותי אמ' להם שלמה
באתם אמ' לו בית שאנו מתפללין בו עלך ועל מלכותך שלא תיחרב גוי
הללו באו להחריבו ונתתו להם אמ' מיה הללו אמרו לו כותים שעומדין לפניך

הוי"ו

אם לאם הם מסורין בידכם מיד נקבום בעקביהם ותלאום בזנבי סוסיהם
והיה כמגדלן ימותק על הקוצים ועלה בדרקומים עד שהגיעו להרגיש ציון שהגיעו
להרגיש מרשוח וזה עושה ברכשנין כהרף שבקשו לעשות את צבת יי' להונק
ואותו האם עשאוהו יוס טובי אי באנת אקמח בגדים הרחויין לבגדי כהונה
קחמ' ואי יבאית חימח עתלעשות ליי' הפרו תורתך ונא ישאו עון ומנתו
מלמד שכל כהן שעבר מחומר בגדים או יותר בגדים הרי הוא במיתה וחלל
עבודה חקת עולם חק הוא ממ' שחמ' והיה העולם לו ולמדו אחריו אהרן
צפם לבניו ובניו לדורות וזה הדבר אשר תעשה להם אמ' רב עניני בד ששון
למה נספכה פרשת בגדי כהונה לפי שאת קרבנות לומר כי מה קרבנות מכפרין
אף בגדי כהונה מכפרין כתנות מכפרות על שפיכות דמים דבת ויטבנו את
הכתנת בדם' מספסום מכפרין על גלוי עריות דבת ועשה להם מכנסיו בד
לכסות בשר ערוה מצנפת מכפרת על גשות הדוח בדה חננה דאמ' חננה
אמ' הקבה יבא דבר שבגובה דיכפר על מעשה גובה אבנא מכפר על ההור
הלב הא יכא דאמ' דבת נהיה על לב אהרן חשן מכפר על הדצין שנ ועשיר
חשן מעט אש מכפר על צד דבת ואין אפוד ותדמים מעול מכפר על לשון
הדע אמ' חתום יבא דבר שבקול ויכפר על מעשה קול ציון מכפר על ענין פעם
דבת הכא והיה על שפת הארץ אפודתם ומעח אשה זונה היה לרוע חשיוא לשון
הרע ושפיכות דמים דאמ' דאחז מעשיו בלשון הרע נגעים באין עליו אי
לא אהנו מעשיו מעיל מכפר ושפיכות דמים חילא יודיע מאן קטלה מביחאי
עגלה ערופה ואי ידע ולא חתכו ביה כתנת מכפרת וזה הדבר זה שאמ'
הכות לעולם על דברך נצב בשמים ופי אינו נצב בארץ אמ' הקבה אומ' דבר
ואינו חוזר בו אם אמ' לטובה מיד הוא מביחה ואם אומ' לרעה הוא תולה אותה שאם
יעשו תשובה נתן ליהרן כהונה ולא חזר בו שנ' והיתה לו ולמדעו אחריו ברת כהונת
עולם לבך נאמ' דברך נצב בשמים ואיזה הוא דבר וזה הדבר הקבלה נקראת זה
אי ואננהו משה נקרא זה פיזה משה האיש וישראל אומ' שירה בזה זה אג' אנהו וצבל
התורה בזה מזה ומזה הם בתובים ולא עשו העגל לא בזה ויעא העגלה זה וירד משה
מן הדקיע בזה קום דד מזה ולא

פ
בית שלום
והשם
אשר
טעם

האמר מעיל שחגרו על האפוד ואחר כך צונו במצנפת וקושר היציץ למעלה
מן המצנפת ושערו היה נראה בין יציץ למצנפת ושם היה מניח חתמני בין יציץ
למצנפת ולקחת את שמן המשחה ויצקת צק מן השמן על ראשו וסקר
ממנו על גבי עינו כמין כי יועי ומלאת יד אהרן ויד בניו דברים הללו מלואים
לאהרן ולבניו והקדבת את הפר לפני אהל מועד וסמך וז' זה בעץ אבן לבן
קדבנות היחוד שטעונו סמוכה ושחטת אס הפר לפני בני אבן לבן
הקדבנות שהן בשחיטה ולקחת מדם הפר שלשה דמים אמורים בפרשה
הראשון טעון מתן ארבע קדנות וחריקה כנגד היסוד השני טעון מתן
שתיים שהן בארבע השלישי טעון מתן בהונות ואילו מתן ומתן שתיים שהן
בארבע ונתת על קדנות המזבח בארבע עץ אין לך בכל הקדבנות מעי
שטעון הזית דם בארבע לא הטאת בלבד וכי ער הוא עושה טובל ארבע
הימנות המזובה לגודל בדם וסומכה בארבע הגיולה מכאן ובגודל מכאן
ומחטא ויורד כנגד חודה של קרן וכן הוא עננה בכל קרן וקרן מאיבן הוא מתחיל
עולה בבשר ופונה לימינו ומהלך על הסוכה ונותן בקרן דרומית מזרחית תחלה ואחר
כך בקרן מזרחית צפונית ואחר כך בקרן צפונית מערבית ואחר כך בקרן מערבית
דרומית ושירי הדם שוסך על יסוד דרומי מערבי שנ' ואת בלה הדם ושפ אל יסוד המ
זה יסוד דרומי ולקחת את כל החלב המכסה וז' זה חלב שעל הכרס את הקרב
זה חלב שעל המוסם ובית הכוסות ואתה יותרת זן ארבע הכבד על הכבד מלמך
שני טל עמה מעט מן הכבד ואת שתי הכליות ולא בעלת שלש ולא בעלת
חת ואת החלב אשר עלהן ללבנות חלב שעל הכסלים והקטרת המזבחה
מולחן ומקטידין על גבי המזבחה ואת בשר הפר ואת ערו מלמד שהוא מחתנו
התיבות התיבות בעורו והוא הדין לכל חטאות הנשרפות תשרף באש אש
מכל מקום להבשיר כל העצים לשרפתן מחוץ למחנה שומע אע חוץ למחנה
שכינה אל חטאת הוא הדיוח אכל חטאות הנשרפות מה להלן חוץ לשלש מחנות
אך כחן חוץ לשלש מחנות ואת החיל האחד תקח ממשמע שנ' חיל איה
יודע שהוא אחד לא לזווגלו שני שאם הביא פר וחיל באחד לא כפר עד שיביא שני חילים

ושחפת

ושחטת את פתל כלבאמור בסוד עולה הוא המורה בן חזק
 מהפשיט יכול אין בגמטא חל עולה הוא הרי הוא בכל העולות מה כל העולות
 מעולות הפשיט אין זו טעונה הפשיט חטאת קודמת לעולה בכל מקום למה
 שחטאת חמה לסנגור יצא סנגור נכנס דרון ולקחת אתי חיל השע למה
 השלמים דומין למי שמדע חובו ועשה יום טוב כך אהרן ובניו כיון שהקדיש
 חטאתם ועולתם ונרצו של רוח נחוח אשה עליה הביאו קרבן שלמים וסמכו
 עליו ועשו יום טוב ושחטת את החיל לקחת מידמו ונת עלתו זה הו
 שלחזק שהוא גור האמתי וכי אהרן ובניו טעונו מתן בהונות אהרן
 היוך משהרין את המעורעין ולקחת מן הדם אשר עלה מצבוח זהו על
 אהרן מגיד הכה שלח גמר קידוש אהרן ובניו לא בהזית הדם עליהם
 ולקחת מן החיל החלב והחלה ושמת הכל על כפי אהרן ולמדך הייך מעיפי
 לחם תורה וקרבן נזיר וכיצד עושין נותן החלבים על ידן למטה וזהו שוק למעלה
 ממנו ושתי הכליות מותרת הכבוד למעלה מהן והלחם למעלה מכונת ומעלה הכל
 לפניו במערה וכיצד הוא מעני מולך ומביא מעלה ומוריד ולקחת את
 החזה איזה הוא חזה כל הרואה את הקרקע למעלה עד הצמד למטה עד
 הברס ותחת עמו שתי עלמות אינך וזהו לך למנה ברוך שאין
 מקפח שלך כל בליה ומה אם משה רב שלם שימש בכהונה לא יום אחד
 נטל חלק ממנה אהרן המושמש בכל יום על אחת כמה וכמה ובגדי הקדש
 אשר לאהרן ולמגיד שבה גדול מתרבה בבגדים כדרך שהוא מתרבה
 בשמן המשחה שבעת ימים ילבשם הכהן כיון מרבין אותם בבגדים
 לובש שמונה בגדים ופושטן וחוזר ולובשן למחר שבעת ימים יום אחר יום של
 שבעת ימים ילבשם הכהן וכשם שריבוי בגדים שבעה כך משיחה בשמן
 שבעה יום אחד יום ואם עבר קודם שיתרבה בבגדים כל שבעה או קודם שימשו
 כל שבעה עבודתו כשרה הואיל ומתרבה או נמשח פעם אחת נעשה בהן גדול
 לכל דבר ואת אינ המלחים תקח ובשלת את בשח לדבות עלי במקום
 קדוש בעזרה הא אם יצא חוץ לעזרה נפסל ואכל אהרן ובניו את בשר

עלה
 עין
 לואים
 לכל
 של
 שה
 ע
 כח
 גמטא
 הוחר
 דבות
 וסוהמ
 הקרב
 ע
 ג
 בחה
 מצחתנו
 ש
 למחנה
 ש מחנה
 זוי
 בוא שעוילים
 ושחפת

אחיל מה בשולו בעצרה חן אבילתו לא תבא אל בעדה צוסיסתה אהל מועד :
ואכלו אתם אשר כפר בהם והוא הדין לבבל החטאות ובא שמדת שהבנים
אובליו וישראל מתפריץ וזר לא יחבל אין לי אלא מלאים שהן בלתי תשעב
על ישראל שאר חטאות ואשמות וזבחי שלמי צבור מיין אצל כו קדש הם כפר
שהוא קדש ליתן לא תעשה על אבילתו ואם יותר מבשב המלאים מלאו
שהמלאים מותרין ששפיה וזו תרין לפני הקדשם לא יחבל ליתן לא
תעשה על אבילתו אין לי אלא המלאים שמותרין בלתי תעשה שאר קדשים
מיין תל כו קדש הוא אין לנשא נותר פמול מיין תל כו קדש בלתי שפסוג
בקדש ליתן לא תעשה על אבילתו אמר ל יחי אלתבא גזרה שנת קלה
בעיניך עשהי נותר יחד ממש פורה ולא למרו הכת לא מגזרה שנה דאמ
ל יוזמן תעבדתי בן לוי אצח קדש קדש פת הפא ושלפת את הנותר באש
לא יחבל כו קדש יבית התם כו את קדש יע חלל ונכרתה ועשית
לא הדין ולבטן בכה מלאי שהמלאים בל שבעה ופר חטאות תעשה לחם
כל המאור כפר שנה או ופך שנת קרבן נשואים הכל מלאים הם ואין נותר
לדורות זכרם שהקריב משה מלאים למשבן כך הקריב שלמה מלאים
בחנכות הבית זמן הקריבו בני הגולה לחנוכות הבית זמן לעתיד לבוא כמין
שמפורש על ידי יחזקאל פלהנוגע במזבח קדש מלאו שהמזבח
מקדש דבר הראוי לו אין לו לא מזבח מן הרבות אתהבבש תל במזבח
יקדש וזה אשר תעשה ל יום הגעלי אום בתוך שני כל הנוגע במזבח
יקדש שומע את דברי שהן לחוין למחבה ודברים שאינם לחוין למחבה
תל וזה אשר תעשה פבשים מה כבשים מיוחדין דברים שהן לחוין
למחבה יעא דבר שאינו לחוי למחבה לעקיבה אום בתוך שני כל הנוגע
במזבח יקדש שומע את דברים שהן לחוין למחבה ודברים שאינם לחוין
למחבה תל עולה מה עולה מיוחדת שהיא לחויה למחבה יעא דבר שאינו לחוי
למחבה בתוך שני כל הנוגע במזבח יקדש למודע שהמחבה מקדש את
הדחוי לו ומנ שהכבש מקדש את הדחוי למחבה תל המחבה ומנ שהכבש

ביום ויום את המצות אשר צוה ה' וקדש את היום וקדש את כל המצות אשר
צוה ה' כל היום וקדש את היום וקדש את כל המצות אשר צוה ה'
הכל מקדש עיף את העבדים אלה מצד היום וקדש את היום וקדש את כל
המצות אשר צוה ה' עשין מצות ה' שהיו עשין מצות ה' וקדש את היום
מקדש עיף את היום וקדש את היום וקדש את כל המצות אשר צוה ה'
היום וקדש את היום וקדש את כל המצות אשר צוה ה' עשין מצות ה'
אצל מועד ל' ישמעאל בנגיש ל' יחזק ב' בקדש היום הרי הוא אחד ויחד משה
חסי הדם וישם באגנות למאמר לעלת ה' שחייא בענה כלומר לעולת
הצדוקות שטיפע כלל תלצנות תמיד לידתם כפי צלאתם העשוק בהר
סיע הקיש עולת ה' סיע לעולת ה' וקדש את היום וקדש את כל המצות
הצדוקות שטיפע כלל ה' ל' לא עולה מן לבנות את כולת תלצנות ה' וקדש
לעולה למן לחטא ולחטא ולחטא ולחטא ולחטא ולחטא ולחטא ולחטא
כולן שפולט טעונן כלי וקדש את היום וקדש את כל המצות אשר צוה ה'
יהודה יחזק ביום שחט עתוד למתועה בם אי מתקדש בטוה וקדש את היום
השמיני הרי הוא יחזק ביום שחט עתוד למתועה בם אי מתקדש בטוה וקדש את היום
מקדש ואת אהרן ואת בניו מקדש מקדש מקדש מקדש מקדש מקדש מקדש מקדש
לעולם כן קדש את מקדש לעולם וקדש את היום וקדש את כל המצות אשר צוה ה'
וידעו כי חטא עשה אלהים אשר הוצאת אותם מעל ארץ מצרים וקדש את היום
להשרות שכינתו ביניהם איני עי אלהים איני בעולם הזה וקדש את היום
ועשית מזבח מקטר קטרת מזבח הקטרת היה יחזק על חטא פחם את אמות
והיה מוטח בן השלחן והמנוחה משוך מבין שניהם שני ועלת אמת לפי הפירוש
והקטיר עליו אהרן קטרת סוף זו מעות גלגל לקטיר קטרת בכל יום
ואימתי היו מקטירין עם תמיד של שחר ועם תמיד של בין הערבים זמנה
מקטירין עליו בכל יום משקל מאה דינרין חמשים בבקר וחמשים שר
הערבים וכן הוא אומ' בבקר בבקר בבקר בבקר בבקר בבקר בבקר בבקר
את הנרות בין הערבים יקטירנה ואם לא הקטירו בשחרית יקטירנה ב'

הוא חטא פחם את אמות
מקטירין עליו בכל יום משקל מאה דינרין חמשים בבקר וחמשים שר
הערבים וכן הוא אומ' בבקר בבקר בבקר בבקר בבקר בבקר בבקר בבקר
את הנרות בין הערבים יקטירנה ואם לא הקטירו בשחרית יקטירנה ב'

העבדים אמרו היו מזידין וישן סחובין את המזבח תחלה לא בראות בין העבדים
קטרת תמיד אף בעצת תמיד אף בצומחה - לפי יי לידת מלחן אמרו
מזבח שעקר מקטורץ קטרת במקומנו לחדת יום שיהיה הדבר לדורות
לא תעלו עליו קטרת אלה בין חסרה בין יתירה - ועלה ומנחה בין עולות
יחיד בין עולת צבור בין מעחת יחיד בין מנחת צבור - לא ועלה לפי שהוא חוץ
במחצית אהרן אל הקדש וכך יחיל לעולה יבול מקום מתן דמנו שנתה גם
מתן דמו של יל אלו יוסי מה אעמקוים לא תעלו עליו קטרת זהה ועלה בין
היא עולה שערך הכת למעטה זו עולת יום הכפרים ופיר אהרן על אבנת
זה ופיר הכפרים בת הבא אחת בשנה יכפר עליו ופיר על בני ישראל למה
חטא אחת בשנה מה ליהן יום הכפרים אף כאן יום הכפרים יכפר עליו
לדלת יכם לרבות דם הבארת העשורת שהן טעונין מתן קדמת על מזבח
הזהב קדש קדשים הוא לעי מלמד שהוא מקדש דבר הראוי לו ושינו
לאו לו זה חומה במזבח הזהב ממזבח הנחשת אמר ל אבה לות ועשה
מזבח מקטור קטרת וצפית אתם זהב הצפית הזה אינו ידע כמה שיעורו
אם על עתו אינו אף על עתו צפית אם על עתו חוט בוח וזהו כמה
שנים הקטור עליו ישרא ולא נשרף שמונה מנחות ותשעים שנה חסר
אחת ומפסע מה לא נשרף שהוא מכפר על עונותיהן של ישראל אמר לחנהו
מטאן אמרו כל החמור ישרא נשקין לבוהם אינו אן בועה ומה אם מזבח
שהוא כפרתו של ישראל לא נשרף ישרא ענין לא כל שכן בנהג שבנוהם
הזגים הללו כשהן עושין זוגות בשעה שהן משקין בכבשן האש מתוך
כבוד הארץ יוצא ממנו בדיה שהוא דומה לעבד ובריות קורין אותה
מלמנדא ואדם שורט וסך מדמו ונבנס יאור ואינו נזק ישרא שמכנסים
זורה לתוך גופן שהיא דומה לאש שנ הלל מה דברי באש נאם עליו לא
שכן וכן הוא חמל כי תעבור במים יתק אינו ובהרות לא ישיבמך כי תלך
במון אש לא תבוה ולהבה לא תבער כן יאמר בעל הרחמים

במגדל הפירח תיסקן ביה הכי לא לחמנא לטא הוא דבאשי ואמר יוחנן בתחלה
קראו דויד לאחיתופל רבן ולבסוף קראו חבירי ולבסוף קראו תלמידיו מנעקדאו
רבן דבת ואתה אנגש בערבי אלפי ומיודעי חבירי דבת אשר יחדו נמתיק סוד
תלמידי דבת גם איש שלומי אשר בטחתינבו לנך נקראו רבים בתגרהי אומרים
לנפשי אומרים לדויד אדם שגברה את העשבה והת את הדועה והפיל את
ישלך בחרב ישלותשועה אין ישועתה לו בל סלה תג דויד ואתה עי חתה
הסכמתה עמיהן וכתבת בתורתך ואמרת מות ימות הנתק והנחפת מנן בעדי
שהגת עלי בזכות אבותי בצודי שהחזרת אותי למלכותי ומרים ראשי תחר
שהייתי חייב לך הדמא ראש נתתה לי הלוי ראש על ידי נתן הנביא ואמר לי
גם יי העביר הנאתך לא תמות ולבן פתרון קרויה באומות העולם ולמה הוא
קרא אותן רבים דבת הו המון עמם רבים אומרים לנפשי אומ לישראל
אומה ששמעה מפי הגבורה מהד סני לא יהיה לך אהים ולסוף ארבעים יום
אמרה לעגל זה אחיך ישראל ישלך תשועה אין ישועתה לו בזהים סנע
אמרו ישלך ואתה ע אתה הסכמתה עמם וכתבת בתורתך ואמרת זובד
לאהים אדם מנן בעדי שהגנת עלינג בזכות אבותי בצודי שהשרית
שפינתך בינותינג דבת ועשו לי מקדש ושכנ בתו ומרים ראשי תחר שהיינו
חביבין לך הדמת ראש נתתה לנו תלוי ראש על ידי משה רבינו ואמרת כי תשא
את ראש בני ישראל דא ל יוחנן פתח וישח אדם וישפל אים ואל תשא
להם וישח אדם או ישראל דבת צוה ואתנה צאנ עאן מרשתי אדם אתם
וישפל אים זה משה דבת ביה זה איש משה עניו מאד אמ משה לפני הקב
רבון העולמים חזעאני ששחו ישראל לעגל והשפלתני אע ואל תשא להם אע
תשא להם כי תשא את ראש בני ישראל מה בת למעלה מן הענין וכפר זהרת
על קרני וסמיק ליה כי תשא כי תשא בת אמ משה לפני הקב דבן כל העולם
בשעה שיש לישראל זכות הנח להם ובשעה שחין להם זכות כויכול תשא
להם פעם אחת בשנה כדי שיבוא יום הכפרים וכפר עליהם דבת כי ביום
הזה יכפר עליהם דא זה הוא שנת הפת טקה תדומם גוי נחמד לאומים

חבירי
תרגו
ישלך
העני
לאה
והתנ
הנח
ל ייה
לאמר
להן
עלך
גמלי
אומו
עוש
בעב
צדיק
ומי
העני
ויבא
הזה
העני
ומנ
דא
כך
אמר
שדך

חייבין
א

חטאת תשא את כל סוף רבן זחנן בן זכאי לתלמודיו בני מהות זה שבת צדקה
 תרומת בני צדקה ל' אע"פ ואם צדקה תרומת בני א"י ישראל דבת ומי בעמך
 ישראל בני אחד וחסד לאומים חטאת או אומות הפן שכל צדקה וחסד שאומות
 העולם עושין אין עושין אותו לא להתגדר בו שנ"ד להוון מקובצין נחוחין
 ללא שמיא ומצליין לה"י מלכא ובנהי וכל דעביד הכי לאו צדיק גמור הוא
 והתניא האומ' סלע זושל צדקה בשביל שיחיו בניו או בשביל שיהא בת העולם
 הבא הרי זה צדיק גמור לא קושיא כאן בישראל כאן באומות העולם נענה
 ל' הושע ואם צדקה תרומת בני א"י ישראל דבת ומי בעמך ישראל בני אחד וחסד
 לאומים חטאת או אומות העולם שכל צדקה וחסד שאומות העולם עושין חסד
 להן שאין עושין אותו לא כדי שתימשך מלכותן שנת מלכא מלכא ישכר
 עלך וחציון בצדקה פרוק וע' במ' ענ' הן תהוי ארבע לשלוחתך נענה רב
 גמלין ואם צדקה תרומת בני א"י ישראל דבת ומי בעמך וחסד לאומים חטאת או
 אומות העולם שכל צדקה וחסד שאומות העולם עושין חטאת ביה להם שתי
 עושין אותו לא להתורה בו וכל המתיהר נפל בגיהנם שנ' זד' יהי לך שמו עושה
 בעברת זרון וזין עברה לא גזעו שנ' יום עברה היום יהיה חסד רבן גמלין עדיין
 צדיכין אנו למוד ע' נשכ' ל' לעזר המנדעי ואמר צדקה תחמם מי א"י ישראל דבת
 ומי בעמך ישראל וחסד לאומים חטאת או אומות העולם שכל צדקה וחסד שאומות
 העולם עושין בעולם חטאת הוא להן שאין עושין אותו לא לחכך חותנו בהם שנ'
 זבא ויעש לכם כאשר דבר כי חטאתם לעי' ולא שמעתם בקולו ויהי לכם האבר
 הזה נענה ל' נחתי בן הקנה ואם צדקה תרומת בני א"י ישראל חסד לאומות
 העולם חטאת את רבן זחנן בן זכאי רואה חני את צברי ל' נחנה בן הקנה מדבר
 ומבד' כס' שמוח נותן צדקה וחסד לישראל ולאומים חטאת מאי מצברי מצדל
 דזיהו נמי אמ' דתניא את רבן זחנן בן זכאי כשם שחטאת מכסות על ישראל
 כך צדקה וחסד מכפרין על אומות העולם בעולם הזה כ' ר' דאמר הווימי
 אפיה ד' צבור מלכא שדרא ~~מיה~~ מיה אולנן ד' נ' לקמיה ד' חסד
 שדחתיהו לקמיה דרביא וקבילתה שמע רב חני ואי קפד חסד לאומים חטאת

פ' ל' ג' ו'
 פ' א' ב' ג'

HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
 Cincinnati, Ohio
 1 2 3 4 5 6 7

סוף ג' א' ב' ג'
 פ' א' ב' ג'

במגדל המרח תיסק ביה הכי לא לחמנא ^{לשא} דא דבאעי ואמר יוחנן בתחלה
קרואו דויד לאחיתופל רבן ולבסוף קראו חבירי ולבסוף קראו תלמידו מנן שקראו
רבן דלת ואתה אנגש בערבי אלופי ומיודעי חבירי דלת אשר יחדו נמרוק סוד
תלמידו דלת גם איש שלומי אשר בצחתנבו לנך נקראו רבים בתגרהי אומרים
לנפשי אומרים לדויד אדם שצבה את הצשבה והת את הדועה והפיל את
ישדא בחרב ישלותשועה אין ישועתה לו בל סלה חמ דויד ואתה עי אתה
הסכמתה עמקן וכתבת בתורתך ואמרית מות ימות הנאק והנחפת מנן בערי
שהגתה עלו בצכות אבותי בצווי שהחזרת אותי למלכותי ומרים דאשי תחר
שהייתי חייב לך הדמת דאש נתתה לי תלוי דאש על ידי מנן הנביא ואמר לי
גם יי העביר הנאתך לא תמות ודענן פהרין קרויה באומות העולם ולמה הוא
קראו אותן רבים דלת היו המון עמים רבים אומרים לנפשי אומ לישראל
אומה ששמעה מפי הגבורה מהד סני לא יהיה לך אהים ולסוף ארבעים יום
אמרה לעגל אה אהיך ישראל ישדאן תשועה אין ישועתה לו באהים סנע
אמרן ישדא ואתה עי אתה הסכמתה עמם וכתבת בתורתך ואמרית זובד
לאהים אדם מנן בערי שהגנת עלינן בצכות אבותנן בצווי שהשדית
שפינתך בינותינו דלת ועשו לי מקדש ושכנ בתו ומרים דאשי תחר שהינו
חביבין לך הדמת דאש נתתה לנו תלוי דאש על ידי משה רבנו ואמרת כי תשא
את ראש בני ישראל דא ל יוחנן פתח וישח אדם וישפל קוש ואל תשא
להם וישח אדם אז ישדא דלת צונו ואתנה צאנ עאן מרשותי אדם אתם
וישפל איש זה משה דלת ביה והאיש משה עניו מאד אמ משה לפע הקנ
רבנו העולמים ידעאנ ששחו ישראל לעגל והשפלתו אנו ואל תשא להם את
תשא להם כי תשא את ראש בני ישראל מה בות למעלה מן הענין וכפר אהרת
על קרנ וסמיק ליה כי תשא כי תשא בות אמ משה לפע הקבה רבנו על העולם
בשעה שיש לישראל צבות הנח להם ובשעה שחין להם צבות כויכול תשא
להם מעם אחת בשנה כדי שיבוא יום הכפאים וכפר עליהם דלת כי ביום
הזה יכפר עליכם דא זה הוא שאת הפת עקה תרומם גוי נחמד לאומים

תובין

הטיות תשא אל סוף רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו בני מהוא זה שבת צדקה
תרומת מעצמה ל' אימה ואם צדקה תרומת גוי או ישראל דבת ומי בעמך
ישראל גוי אחד וחסד לאומים חטאת או חומות הען שכל צדקה וחסד שאומות
העולם עושין איך עושין אותו אם להתגדר בו שני ד' להוון מקורבין בחוץ
לאה שפניו ומעליין לח' מלכא ובנהי וכל דעביד הכי לאן צדיק גמור הוא
והתניא חסד סלע זושל צדקה בשביל שיהיו בניו או בשביל שיהא בת העולם
הבא הרי זה צדיק גמור לא קושיא מאן בישלך מאן באומות העולם נענה
ל' יהושע ואם צדקה תרומת גוי או ישראל דבת ומי בעמך ישראל גוי אחד וחסד
לאומים חטאת או אומות העולם שכל צדקה וחסד שאומות העולם עושין חסד
להן שאין עושין אותו לא כדי שתימשך מלכותן שנת מלכא מלכא ישכך
עליך וחטאת בצדקה פרוק וע' במ' ענה הן תהוי ארבע לשלמות נענה רבן
גמלין ואם צדקה תרומת גוי או ישראל דבת ומי בעמך וחסד לאומים חטאת או
אומות העולם שכל צדקה וחסד שאומות העולם עושין חטאת הוה להם שתי
עושין אותו לא להתיהר בו וכל המתיהר נפל בגיהנם שנ' זד יהי לך שמו עושה
בעבודת זדון ואין עברה לא גאב' שנ' יום עבדה היום הוא ח' רבן גמלין עדיין
צריכין אנו למודעי נעשה ל' לעזר המודעי ואמר צדקה תרומת גוי או ישראל דבת
ומי בעמך ישראל וחסד לאומים חטאת או אומות העולם שכל צדקה וחסד שאומות
העולם עושין בעולם הבא הוה להן שאין עושין אותן לא להרף אותנו בהם שנ'
ועבא י' עש' להם כאשר דבר כי חטאתם לעי' ולא שמענתם בקולו ויהי לכם האבר
הזה נענה ל' בחטאת בג' הקנה ואם צדקה תרומת גוי או ישראל דבת לאומות
העולם חטאת אם רבן יוחנן בן זכאי רואה חני את דברי ל' נאונג באקונה מדברי
ומצדדים שהוא נותן צדקה וחסד לישראל ולאומים חטאת מאי מצדדי מצדדי
דיהו גמלין אמ' אתניא ח' רבן יוחנן בן זכאי בשם שחטאת מכתובת על ישראל
כך צדקה וחסד מבפרי' ע' אומות העולם בעולם הזה כו' ר' יוחנן בן זכאי
אמריה ד' אבנר מלכא שדרא ~~מזה~~ מזה אולנן ד' ע' לקמיה ח' ר' יוחנן
שדחתיהו לקמיה דרביא וקבילתה שמעיה רב' ח' ואוקפד ח' ר' יוחנן בן זכאי

ל' גמלין
כ' אבנר

אם צדקה תרומת גוי או ישראל דבת ומי בעמך ישראל גוי אחד וחסד לאומים חטאת או אומות העולם עושין חטאת הוה להם שתי עושין אותו לא להתיהר בו וכל המתיהר נפל בגיהנם שנ' זד יהי לך שמו עושה בעבודת זדון ואין עברה לא גאב' שנ' יום עבדה היום הוא ח' רבן גמלין עדיין צריכין אנו למודעי נעשה ל' לעזר המודעי ואמר צדקה תרומת גוי או ישראל דבת ומי בעמך ישראל וחסד לאומים חטאת או אומות העולם שכל צדקה וחסד שאומות העולם עושין בעולם הבא הוה להן שאין עושין אותן לא להרף אותנו בהם שנ' ועבא י' עש' להם כאשר דבר כי חטאתם לעי' ולא שמענתם בקולו ויהי לכם האבר הזה נענה ל' בחטאת בג' הקנה ואם צדקה תרומת גוי או ישראל דבת לאומות העולם חטאת אם רבן יוחנן בן זכאי רואה חני את דברי ל' נאונג באקונה מדברי ומצדדים שהוא נותן צדקה וחסד לישראל ולאומים חטאת מאי מצדדי מצדדי דייהו גמלין אמ' אתניא ח' רבן יוחנן בן זכאי בשם שחטאת מכתובת על ישראל כך צדקה וחסד מבפרי' ע' אומות העולם בעולם הזה כו' ר' יוחנן בן זכאי אמריה ד' אבנר מלכא שדרא מזה אולנן ד' ע' לקמיה ח' ר' יוחנן שדחתיהו לקמיה דרביא וקבילתה שמעיה רב' ח' ואוקפד ח' ר' יוחנן בן זכאי

בבשר קצרה והשפחה סגים בנות פיהת אנה ודבא משום סוף משה
י יתע נגד האדם שלום מלפני דמל גלה ושב ויבנה ביתו ויהי נשן לעב
הסגור והקליל שלמה לא שימה קמה ילי צדקה תרומם גר י סוכה
בן הקנה אינה צדקה תרומם גר י ישרן ודבא יאומ חטא דמי שימנה רב
ישיין חטאות דמי ישרן סגור חתלמד אמשיע סגור מליצ בה מקד נהח סק
דמי והשיב למגן יי מניה צייס וניה חן זים צמיר מהח זים צמיר י ישוב
כדמי יא ציובטיי מה עמה פנם בל אמרובלין שלו אמר לון לת אנה יסגור ל
למח אנה סגור קרבת עם של חומיא וננה להון רב זין יהודיא ונהנין נעתיק ל ימי
לם בפנת חד סגור דהח אית להון אמר לון ומק הוא דהין סגור אמרון ליה אברהם
אמר לון ומה הנה עסקיה אמרון חד בר יהודיא ארנהיב ליה למטה שנין וקרבה
אמר לון וקרבה אמרוי ליה לא אמר לון ואין דלא קרבה מהעבד להון סגור וחרו
סגורה על אחת פטה ופטה ופדון בר יהודיא אית ליה להחוא גברא והוא עתיד
ממלך תחמו ומה אשל ומקריב ליה דלמא מהעבד להון לפין הדא הוה דבר
ויקח את צמא בבד וייעלהו עלה על החומה בכל החמה פת שהוא משתחוה
לחמה מה פת וסגור ויהי קצף גדול על ישראל אמר הקצה לישדל בע חומות יעולם
אינך משירין כוחי ומורדין בי אתם מכפירין ומורדין ל מנח חומה זולא צבור
אשתו שלעבודיה כפר היו ישראל מפולין באותה שעה שנאשה אחת מנשי בני
הנשואים ל זעירא שאל לל זעיר אמר ליה שמענת מה הוה מרגלותי דהוה רב
חנני דריש על דין מסוקא צדקה תרומם גר אמר ליה חן אמר ליה צדקה תרומם
גר א ישראל וחסד לאומים חטאות חסד שאומנות העולם עושים כשתקן הוא להן
כדופה שלחנה ממי את למד ממרוודך בלאדן אמרו מרוודך בלאדן היה משתחוה
לחמה והיה לאמר לאכול בשש שעות ביום וישן עד תשע ופין שחזר גלגל
חמה ביום חסדו ישן לו ונמר ומעון שחרות בקש להרוג את עבדיו אמר ליה
הויה חסדו ישן כל היום כל היום אמר ליה הויה חסדו ישן כל היום
ובסופו ישן כל היום אמר ליה חסדו ישן כל היום אמר ליה חסדו ישן
כל היום אמר ליה חסדו ישן כל היום אמר ליה חסדו ישן כל היום

למטה
למטה
למטה

למטה
למטה
למטה

ספרים ומנחה לחזקיהו הרי הרי רבת בעת ההיא שכל מרוץ בלאו כן בלאו
ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמעתי חלה זיחוק משום דמנע דחלה וחזק
מסדר ליה ספרים ומנחה לא שנה ליה לא לדורש את המנחת שהיה בארץ
דאמ ר' יוחנן יום שמות בו חזה שתי שעות היה יום שחלה בו חזקיהו עשרים
ושתיים שעות היה שנ' ויאמר חזקיהו מה חזת כי חולה בית עי ויאמר הנב
מטיב את על המעלות אשר ירדה במעלות אחר בלח ענ מע אמר מאי
האי מלכא חזקיהו הוא והוא חליש ויזנפח אמ יכא גברא כי היי ולא בענ
לשדורי ליה שלמא כתבו הני שלם למלכא חזקיהו שלם לקרתא ירושלם שלם
לאהא רבא ויקירא והוא ספריה סוכד נער ההיא שנתא לא היה התם כי חזקיהו
הו היכי כתבתו אמ ליה הכי כתבין אמ לאו לאה רבא קריתא ליה ולכ סוכד
כתבתו ליה אמ ליה ואילא הכי נכתב אמ לאו שלמא לאה רבא שלם לקרתא
ירושלם שלם למלכא חזקיהו אמ ליה אי הכי קיי אטא דאגרתא ליהוי נס פונקא
דחזקיהו למחפה ודחפ בתריה כי נסע ארבע פסיעות אתא גברי דזקנביה דלשליח
גביה ומלמלי לא קרביה לא היתה תקנה לשוטריהן שלישיה סהע ארבע פסיעות
אפלו חזקיהו שפיר הוא מליך וידת דאמרין מדודך עתמ עמוד מכסאן ופסע
שלש פסיעות והחיד התנבא כתב כתובים אחדים תחתיהן אמ לו הקנא חנה
עמדת מכסאן ופסעת שלש פסיעות בשביל כבודי חייך שאני מעמיד ממך
שלשה מנצבים קיימו קלבוזין שולפין מסוק העולם ועד סופו ואו הן נבוכד
נשי ואיל מדודך ובלעית דין שבעמדו וחורפו קעמקע הקנה את בועתם
מקדעילס והפסיעות אחדים תחתיהן הרי הרי דלת שבי לארץ אין כסא עד
בין עמיה שבות כסאן בהן ורבנן אמרי עדיקא תרומם גוי אן ישדא בנדבא
שהבין לעליהת המטבן ולאהל מועד ניתן דהן חלוי רשע ענ שימטרה
כי תנא אמ דאיש בוי ינרא כי תשא יא ר אבהו אמ משה לפני הקדש
בני ישראל לעולם במה תרים חרן שלישיה דהן לו בני תשא אמ ר אבהו שאלו
את שפיה שי היכי כוחה שי עדיקא אמ להן און זרחו מדעיהן ויהי
ותן דאיש עדיקא עומדת לעד קרנו תרום בכבוד רבא אמ מיה ביה

פ
בתרין

א
פ
שלם

בלשון ירוסלם
שלם וירושלם
תנוע כלל
מספגלם

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ישכון מעורות של עים משכב לחמו נתן סימני דמיונים משום וכלמו בתן מימינו
נאמנים הוא מרוצים ישכון אמר לי ארבע שנים את שלמה איזה הוא בן העם
דבא אמר לי אמר זקינו בפור פיהו ויוסף בניה דר והושוע בן לוי אינוני ביהוד
אתה אמרת ליה אינוני הוית אמר ליה עניני הסוך ריחית עליונים למעשה ותחוננים
למעלה אמר ליה עולמית וידיעת את אמר ליה חשיבין את ליה כי דחשבני
הא חשיבין אתם גשמיים שוחרים לטובי מי שפא לבאן ותלמודו בידו והחשו
מלכות איך כל בריה יכולה לעמוד במעצתן ומאין מחו חילימא ד עקובה וחנניה
באיהי בי לא את היותו לוי . . . את ייגוש אמר ל יוסי בן חננה תמז לו שהויה
ענין לקום בשן של עבדות ואנוס זה דאובת יחיד רחובן וחילימות בני
ישאל אבאך בשם ל שסמא צד חמק למלך שהיה לו חפיק קסין ותיה מצוה חרב
עמדו ודמו לו פרה קסין תוקד עטק עטה אמר לו חרצת המגן מבל חפיק קסין
שלך איך חרצת מיגה חרצת אז עבא יאמר לו מפע שהיו דביקה בבשרו בן אגער
מישה לפת קסין רבון העולמים משבטים אומות שיש לך בעולם ואין את
סרדא חרצתי לא על ישראל ואל בני ישראל תדבר חמור אל בני ישראל זה את בני ישראל
ואתה תרום את בני ישראל את דוש בני ישראל אמר לו מפע שהן דביקין
בי גשן כי עילמי ידבק דאמרי לל מתע היש לו הדבקה חילי אר בת ישראל
ואת כל בנות הויה לחיות לי לעולם ולתורה ולתורה אמר אבא למלך שהיה
לא כדפיחן והיה מצוה את אבא ויאמר לו נערו קפלו תן דעתי על אמר לו
אמר דאמרי לל מתע היש לך דאמרי לל מתע היש לך דאמרי לל מתע היש לך
סאותן ליתון בשעה שמעלין וטולה כך אמר משה לפת הקסין בין העולמים
מטותם ומוטותם לך בעולם חן את מצוה חרות לא על ישראל ואל בני ישראל
אמר לו מוטות עליהם על הים וימרו כי ימין לעולם ועד אמר ל ברכות לאון איהו
לא מסכרת ותיבא חרות עבדו ואתה לא ספד קפלה תן דעתי על אמר לו איהו
מילא מוטות עליהם על הים וימרו לא ספד קפלה תן דעתי על אמר לו איהו
אמר דאמרי לל מתע היש לך דאמרי לל מתע היש לך דאמרי לל מתע היש לך

מפני
אמ
פעם
בני
בלי
ישל
עבר
שי
שה
לשב
עבו
אמר
עדה
בני
לא
אות
שה
השב
אמר
תרו
הנו
דד
לפי
בני
ובדי

לגזי נאמר

מפני ששקבלו עליהם עול מלכותי בטיפוחיהם כליהם וצרי עלי כעפוי ששמו
אם ידעו בוא וראה כמה חיבת הקב"ה את ישראל שהיה מצדדו חסדו
פעמים בפסוק אחד שני ואתנה את הלחם פתחם ואתה ואתני ואתני
בן יוחאי למלך שמסר את בניו לפי צונו והיה מצדדו חסדו ואתני ואתני
בני יוחאי למלך שמתו ביום אחד ביום אחד ביום אחד ביום אחד ביום אחד
ישאל בכל טעה אמר יי יוצא ביד סימון לאחד שהיה חסדו ואתני ואתני
עבר אחד וראה אותו אמר לו מה את יושב ופמיה צונו לו עטרה אמר לו כמה
שאת יכול לקבוע בה זמנדין קבוע יבטם נחבות ומרציות קבוע מפי
שהיא עתידה להינתן ביד אשך שלמלך כך היא הולכה למשה כל מה שהיא יכול
לשבח בישראל שבח לפאר פאר מפני שהיא עתיד להינתן ביום שנת ויזמר לו
עבדי אתה ישראל אשר בך התפארה לפקדונותיהם ואלו יהושוע בן נון
אמרה הקב"ה למשה לך מנה את ישראל אמר משה לפני הקב"ה בן העולמים כבוד
והיה זרעך בעם הארץ והרבות את זרעך בכוסם השמים והיה מופת
בני ישראל בחולמים ואת חוס לי לך מנה את ישראל אמר לו הקב"ה למשה
לא פשם שאתה קבוע לא אם בקשת לעמוד על סנין שלוש שנה ביום הארץ
אותו תהיה של שבכיים ואת עמך על מצנן משה למה חיבר ומה לשלוח
שהיה לו נער אמר לו ספר לי את המצות אשר לויים יכול אמר לו ספר לי את
השמות ואת עומדי על השבת כן משה היה מבקש לעמוד על השבת
אם לוחקב"ה אמר לו את המצות אשר לויים ומה עומד על השבת השבת
תלוט מאון ואת שן שמעון תלתי מאון דאפיך מן דנפתלי חמש מאון דו
הנודה ושש מאון דיתן אפיך מן דזבולון שבעה מאון דהיה אפרים ארבע
מאון דמנשה אפיך מן דמנשה אפיך מן דמנשה אפיך מן דמנשה אפיך מן
אפיך מן דמנשה אפיך מן דמנשה אפיך מן דמנשה אפיך מן דמנשה אפיך מן
בביתו אמר המלך לתעב לך סנה את היתוך לידע כמה חסדיך אמר קבל למשה
לך מנה את ישראל לידע כמה חסדיך מן ישראל אחת ביה

קדג אוא
פגוג

HEBREW UNION COLLEGE - JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
Cincinnati, Ohio
LIBRARY
1
2
3
4
5
6
7

מפני ששקבלו עליהם עול מלכותי בטיפוחיהם כליהם וצרי עלי כעפוי ששמו
אם ידעו בוא וראה כמה חיבת הקב"ה את ישראל שהיה מצדדו חסדו
פעמים בפסוק אחד שני ואתנה את הלחם פתחם ואתה ואתני ואתני
בן יוחאי למלך שמסר את בניו לפי צונו והיה מצדדו חסדו ואתני ואתני
בני יוחאי למלך שמתו ביום אחד ביום אחד ביום אחד ביום אחד ביום אחד
ישאל בכל טעה אמר יי יוצא ביד סימון לאחד שהיה חסדו ואתני ואתני
עבר אחד וראה אותו אמר לו מה את יושב ופמיה צונו לו עטרה אמר לו כמה
שאת יכול לקבוע בה זמנדין קבוע יבטם נחבות ומרציות קבוע מפי
שהיא עתידה להינתן ביד אשך שלמלך כך היא הולכה למשה כל מה שהיא יכול
לשבח בישראל שבח לפאר פאר מפני שהיא עתיד להינתן ביום שנת ויזמר לו
עבדי אתה ישראל אשר בך התפארה לפקדונותיהם ואלו יהושוע בן נון
אמרה הקב"ה למשה לך מנה את ישראל אמר משה לפני הקב"ה בן העולמים כבוד
והיה זרעך בעם הארץ והרבות את זרעך בכוסם השמים והיה מופת
בני ישראל בחולמים ואת חוס לי לך מנה את ישראל אמר לו הקב"ה למשה
לא פשם שאתה קבוע לא אם בקשת לעמוד על סנין שלוש שנה ביום הארץ
אותו תהיה של שבכיים ואת עמך על מצנן משה למה חיבר ומה לשלוח
שהיה לו נער אמר לו ספר לי את המצות אשר לויים יכול אמר לו ספר לי את
השמות ואת עומדי על השבת כן משה היה מבקש לעמוד על השבת
אם לוחקב"ה אמר לו את המצות אשר לויים ומה עומד על השבת השבת
תלוט מאון ואת שן שמעון תלתי מאון דאפיך מן דנפתלי חמש מאון דו
הנודה ושש מאון דיתן אפיך מן דזבולון שבעה מאון דהיה אפרים ארבע
מאון דמנשה אפיך מן דמנשה אפיך מן דמנשה אפיך מן דמנשה אפיך מן
אפיך מן דמנשה אפיך מן דמנשה אפיך מן דמנשה אפיך מן דמנשה אפיך מן
בביתו אמר המלך לתעב לך סנה את היתוך לידע כמה חסדיך אמר קבל למשה
לך מנה את ישראל לידע כמה חסדיך מן ישראל אחת ביה

מפני שקברו עליהם עול מלכות בני ישראל כפי שכתבנו
אם ירדן בוא וראה כמה היבב הקבץ את ישראל שהיה מגביה המעשה
פעמים בפסוק אחד שני ואתה את הדם בתוכם לירדן ולבנו ולתנו בשיעור
בן יוחאי למלך שמסר את בנו לפדיונו והיה מצדו אונתהו לו יפול ברי אשת
ברי אקיל ברי לבית ספרא איתא ברי מוסר פפוח כן האלהים להזמיר את
ישראל בכל שעה אמר לי יוצא בול סימון לאחד שיהיה עשיר ועשיר
עבר אחד וראה אותו אמר לו מה את יושב זמנה אמר לו עטרה אמר לו כל מה
שאת יכול לקבוע בה זמנדין קבוע יבטם טובות ומגדלות קבוע מפני
שהיא עתידה להינתן בראש שלמלך כן אמר הקב"ה למשה כל מה שאת יכול
לשבח בישראל שבח לפאר פאר מעט שאני עתיד להתפאר בהם עתה ואתה לא
עבדי אתה ישראל אשר בק אתפאר לעקריהם האלה יהושוע ביד נמיה
אם הקב"ה למשה לך מנה את ישראל אם משה לפני הקב"ה בין ועתה מעט
והיה זרעך בעם הארץ והרבות את זרעך ככוכבי השמים יהיה מספר
בני ישראל כחול הים ואת חוס לי לך מנה את ישראל אם לך הקב"ה למשה
לא פסם שיאתה קבוצתן אם בקשת לעמוד על מען שלי שאת טול האש
אותו ונתתה של שבכיים ואת עמך על מענן משל למה חובר ומה לשלוח
שהיה לו נער אם לו ספר לך הנהגות אם לו איש יכול אם ליעקר את
השורות ואת עומד על השבת כן משה היה מבקש לעמוד על השבת
אם לו הקב"ה שלי ואתי אונתהו של שבכיים ואת עומד על השבת רש יחזק
תלתי מאון דתפיק שן שמעון תלתה מאון דאפי' מן דנתלי חמשין מאן דתפיק
הנודה ושעכח ליתן אפי' מאן דזבולון שבעה אפי' את דת אונתהו ליתן
דגד תלתה אפי' מאן דבמין דתפיק אפי' מאן דתפיק אפי' מאן דתפיק אפי' מאן
אפי' הן הימין תלתה אפי' אונתהו מאן דתפיק אפי' מאן דתפיק אפי' מאן
דתפיק אפי' מאן דתפיק אפי' מאן דתפיק אפי' מאן דתפיק אפי' מאן
ובדין אמר המלך לתפיק לך סנה את החרק לרע במה חסמו כן אמר הקב"ה למשה
למה את ישראל לרע במה חסמו כן אמר הקב"ה למשה

תרגום אונתהו
פג' ג'

HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
Cincinnati, Ohio
1 2 3 4 5 6 7

למעירים בשבעים נפש ירדואב מצד ואת בני יואתן ויסעו בע ישראל מעמס
 סבת ושנים בחומש הפקחיים אחת בדגלים ואחת בחילוק הארץ ושנים בימי
 שאול אחת בטלחים ואחת בבגד כז אנן עתידין בארץ אמריא וכד הימית אספתי
 בארץ במקרא ואחת בימי דוד שני יותן יואב את מספר מספק העם אל המ ואחת
 בימי עזרא שנ כל הקהל כאחד ארבע רבוא ואחת לעתיד לבא שנ עוד תעבדה
 השיאן על ידי מונה והדין כי תשא ונתנו איש כפר נפשו אמר להם בן ישראל
 וקלטו לאומה שאם לה מלכה תט לפט שחז וללא תמותו שנ וצדקה תתנו לעמו
 בנא וראה שלא כמדת בשר וזים מדת הקבלה מדת בשר ודם איש שנכרת
 בגפרור יסין שלמלכות אפי נותן ממון הרבה אי אפשר לעאת הימנו חבל הקבלה
 אינו כן מי שנכתב בספר מיתה מתן צדקה ועושה תשובה מוחקן מספר מעתה
 וכותבו בספר חיים שנ מחיתי בעב פשעך וז מה תל גחלתך לא גאתך מספר
 מיתה ונתתיך בנפלי חיים דא ונתנו יוש בספר נפשו אמר לה יהודה בישנה
 שקיבלו ישראל את התורה ידו ששים רבוא מלאכים והלבישו ישראל עתה
 וכיון שעשו עגל ידו ועגל חותך מהן שנ ותנצלו בע ישראל את שמים והיו אותה
 שעה היויין בליה אמר הקבלה למשה ונתנו איש כפר נפשו והיא שאמ הכרת
 כפר נפש איש עשרו דא ונתנו איש כפר נפשו אמר לה יוחנן כון שמע מעשה
 ונתנו איש כפר נפש ונפל לחוריו חר כתוב בשור המועד אם כפר יוש
 עליו כמה ונותן פדיון יוש עליו חפ אלף מנה ישראל עתה זייבו
 למקום כמה היא כפר הקבלה לא כשם שאתה כבוד לא זה יתקיים יתנו זה
 כפר נפשים דא אמר לה יוחנן מן המועדין שם רע מתיק משה רבי אמר כתב מעניא
 שם יט ונתן יתנו כמה כפר ונתנו לחצי הנערה ומתה יניא שם רע כרת
 מהה כפר ושל זה בשם למקום ואמר זה אהין וזה מה יתנו כפר נפש
 אמר לה הקבלה זה יתנו יואב זה כפר נפש את נותן האומות כפרם שנ
 ונתן כפר מיתה יוש ונפלו חתמים ואמר לה יוחנן כפר נפשו אמר לה
 יתן יהיה כפר נפש ויתן יתן יתן ויתן יתן ויתן יתן ויתן יתן ויתן יתן

שם
 יתן
 יתן
 יתן
 יתן

ה
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לז
 לו
 לו

עמם

ימ

אספין

יחזק

עבד

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

והם לפני ימי צדק אמר לי צדק אמר הקבלה לדוד דוד כשיתקדשתי ליהויקן בשמיני מנחם
 בדבר שאמרתי ממקומי שלפני דבן יודען אעמו ויחמר דוד אל יואב לקמנה ויהלעם
 מדין ועד באר שבע כיון דמענהו ולא שקב מענהו כופר הכת השלהו בדבר בישראל
 מן הצדק ועד עת מועד מאי עוד עת מתה אמר לי שמואל סבא חתונה דל חתונה
 משמא דל חתונה משעת שחיטת תמיד ועד שעת לדיקת דמו ל יוחנן אהמ חנות
 ממש ויבל מישראל שבעים אף איש מדין ועד באר שבע לכך אמר הקבלה למשה
 בזמן שאתה רוצה למנות את ישראל טול כפרן כדי שלא תארע בהן מקלה הדא
 היא דכתיב כי תשא את ראש ונתנו איש לפנסו ולא יהיה בהם נקי וא לא יהיה
 בהם נקי ל צמד בשם לי ימי בד זימרא אמר נמנו לצורך לא חסרו כפימי משה
 ושלא לצורך חסרו כפימי דוד דכתיב ויאמר המלך אל יואב שר החיל שבע נכס
 עם ישראל מדרך ארץ שבע אמר לי שמואל סבא נחמן רסנו לשטן ששלט בו כות
 הכח שוט נא נכתיבתם כושוט בארץ ויאמר יואב אלהמלך יוסף עי אהיק על
 העם כהמה ובהמה מאה פעמים אמר לי יודן בתוך יב חדש באו ברכותיו שליואב
 אמר לי אחא ברכותיו שליואב מדוברת מעלמשה כהמה וכמה מאה פעמים
 מאתה ומרבע מאות אמר לי אישך בן יעקב ברכותיו שלמשה אין לוק קצפה שנ
 עי אהי אבותיכם יוסף עליו בית עבדך יתכבד עב רכס ויחזק דבר המלך על
 יואב ועל שרי החיל אמר לו יואב מלך אתה שר הצבא ואם אי שר הצבא
 מלך דתן יואב את מספר העם אל המלך ותהי ישר שמו מוחאק אל לך חרב ו
 יהיה ארבע מאות אף ותהי ישראל כיון שמעו זאת הריא את חמיה
 ישראל שמונה מאות אף איש שלף חרב ולהלך את המלך ותהי אף אפס ומחאק
 לא מעתה שנעשה יואב אחד מרובה ואחד מועט אמר סמק על שנת
 נמנו ואם לאו אתי שנת המרובה ויבא גד אל דוד חנן לב ויאמר לו החתום
 חן שבע שנים דעב בא ואם שלש חבצ נוסף לפע או הוא דרס ואם תהיה על
 ימים דבר צורך נתחשב דוד בעצמו ואם חס אברור אי חסב הדין וישראל
 מה איכפת ליה לבן ישי שהוא בטוח על גביו ואם מפד אי יעב יהו ישראל
 אוב מה איכפת ליה לבן ישי שהוא בטוח על אריותו ויבול דבר שהיה ליואב

HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
 Cincinnati, Ohio
 MAR 1 2 3 4 5 6 7

מלכות
מטות
ויקרא

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

מלכות

דא אמ אס מבדד אינ הרב עכשוו יהיו ושל טפחיו הרב בדרכים אם אבד
אם לעב יהיו ישראל טפחיו לעב בדרכים אבוד דבד שהכל שוין בני דא אם
מבדד אינ הרב אין הרב פליא לעב ואם מבדד אט לעב אין לעב בליא הרב אבוד
דבד שהכל שוין בני ויש אומ גד למנז עתה דע וראה מה השיב שלחי דבד ויאמ
דויד אל גד ער לי מאד כפלה עמך ע כי רבים רחמיו תנ ל חייא למה היה דויד
דומה באותה שעה לחולה שנטה למות אמרו ליה מא את בעי יהיין לך גבי
אמך או גבי אמך לאו דאמך דהפין שמעון כך ויאמר דויד אל גד ער לי מאד
ואתן לי דבד בישראל מן המוקד ופת עת מועד תנ ל שמעון שלשים גשש עעות
שלפני עמך נתגדלו עליהן באותה שעה ועמדו פדא ליטין גדולים ובטלו חותם
ואתן שבועת ימי שבת ושמונת ימי מילה וחמשת ספסות תורה זכות שלשה
אבות נשתתרו שם שלשה עשר מי בסוף תריין אמרין חד אמר זכות שנים עשר
שבעים וחמשה חמף זכות עשרות הדיברות ושתי הלוחות נשתירה בם שעה
אחת ויתן גמולם בישראל מן הפ ועד עתמו ל חייא רבה אמ משחוינות התעור
ועד שנורח הדם ל שמואל בר נחמנ אמ משפירין הדם ועד הנץ החמה זרבה
אמר משתתף החמה ועד שתמלא כל הגלגל בוא וראה כמה אובלסקין נפרדי
מהן לא חיתה שעה שלימה על אחת כמה וכמה ויבא גד אל דויד ויאמר לו
עלה וחקם סמבא לעי בגין איננה היבוס תנ ל שמעון בן נחמי למה היה דויד
דומה באותה שעה לאחד שהיה מכה את בנו ולא היה יודע בשביל מה מכה
באחרונה אמר לו דע שעל מקומות פל מחוקך כך כל אונתן האבולסקין שנספר
ביום דויד לא נפלו לא על שלח תבעו במלכות המקדש אע שהיה בשכנו
על אחת כמה וכמה לפי כך התקינו הזקנים והנבונים והאספנים שיהו ישרי
שלשה פעמים בכל יום ואומרוך השב שכינתך ופדרי עבודתך ליד ושלב
למלאך המשחית בעם לב עשה הך ירך מאי רב אמר ל לעזר אמר לו חקב
למלאך מול הרב ששהם שיש לי ליחד מהו כמה חובות מיד מה אבישי
עושה ששאל ברובה שלבנדי ופשהחית ידו על ויעד מה למה אמר
עיקר חבתי דהי שן ויאמר עקב בארתי דיום ונמנ אמרנו נשליח חקבתי

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נז
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נז
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ויאמר הנה פה ידוע לו הנה לעצמה בני יצחק ופסח בן בן יצחק ופסח בן בן יצחק
שנולדו חתונת סוף סוף ופסח בן בן יצחק ופסח בן בן יצחק ופסח בן בן יצחק
בן יצחק ופסח בן בן יצחק ופסח בן בן יצחק ופסח בן בן יצחק ופסח בן בן יצחק
למה וחד אמר בית המקדש שיראה תנח בכחן דתה בית המקדש ביה מחד יתבין
המקדש דתה וכן הוה חזק אשר נאמר הוה בהד ע ירחה ו חתה דתה ביש ד
איעזר בן יעקב אמר נמשל ישדא בחול מה החול תה את עושה בדגומה יבערב
ובשחריה את מוסיח אותה שנתמלאת פך כל אפיס שהסתו יעבא ביוס דוד וימנו
נתמלחן בימי שלמה סת יהיה ושדל רבוב בחולו . דא ונתג מיס בפר נפשו
אמ ריש לקיש גלויא יזע לפניו שחמ ויהי הנעלם שעתיד המנהר שיעל לשקול
שקלים בישל לפי כך הקדים הקבה שקלוחן לשקלו והיו דתה ביה ביה
משמעין על השקלים זה יתנו ליונה בויצדיה סתם כי אהים שומריה שכל
וזה ימים מטרונה אחת שיחלה את ל וסיבן חלפתה אמרה לו בכמה ימים
בדא הקבה את עולמו אמר לה לששה ימים ובר כי ששת ימים עשה עמך
השמים ו אמרה לו ומה הוא יושב וענשה מחותה שעה יום בה מזות זוג
בתו שלפלוני לפלתי אשתו שלפלוני לפלוני ממונו שלפלוני לפלוני אמרה לו
והדא היא יתני יכולה לעשות בן הרבה עבדים ושפחות יש לי עבדים ופלוני
אני מזוגת חותן אמר לה אם קלה היא בעונך קשה היא לתפ הקבה במקדשת
ים סוף מה עשת נטלה זך עבדאם זך שפחות והעמודה חותן שודו
שגרות ואמרה כל ישא פלונית ופל לפל ופלונית לפלוני וזוגה חותן כלול
אחת ליכרא חתן לגבה דין רישיה פצוע דין עניה שמותה דין לגלה חידו
דין אמר לית תנע בעלדא ודא אמרא ליע בעוה לדין שלחה ונתנה לה יוס
בן חלפתה אמרה לו אמנת היא תורתכם נזה ומשובחת היא וכל מה שזמרת
לי יפה אמרת אמר לה ונא כך אמרת לך אם קלה היא בעונך קשה היא לפי
הקבה במקדשתים סוף ומה הקבה עושה להן מסונג בעל כרחן ושלא ביה
דבת אהים מושיב יחידים בותה מוסיח אפודים בכושכות מהוה בשועות בכו
שדות דבעי אמ שירה עלי חלא בעי בביו אמר ד בדביה כלשון נהה פשיבה

תבדד
דא חס
ב חסד
בד יחמ
ה דיד
לך נבי
דא
ישעות
חיותה
ערה
עשר
שעה
חמנו
דבנ
זרה
ד לו
דוד
עשה
פד
עני
ישל
דחמ
קבה
דית
דיו

HEBREW UNION COLLEGE - JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
Cincinnati, Ohio
LIBRARY
1
2
3
4
5
6
7

ל יוסו בן הלכותא עשרה יעשה סולמית כעלה גלה ומודיו לזה משפיל לזה
ומריש לזה גזל כי אהים שופט את ישראל וזה יהושע ל יונה בוצר ייה דדבנ
רבנן פתחין קרייה בזהרין הכהן השפיל בלשון הזה והוגבה בלשון בזה בלשון
זה השפיל ואשליכתה באש וייצא העגל הזה ובלשון זה הוגבה זה קתשה חהרין
ובנו ל יונה בוצר ייה פתח קרייה בישראל בלשון הזה השפילו כי זה משה האיש
ובלשון זה הוגבהו את יתנו זה יתנו אמר ל לוי כמין מפובע שלאש הויצח הקנה
מתחת כשר הכבוד שלו וסדחה אותה למשה ואמר לו זה יתנו כזה יתנו וזה
זה יתנו תנו הגם העד בן בוצרי ביבנה שכל בהן שהויה שוקל אינו מבדח אמר
לו רבן יוחנן בן זכאי לא בני לא כל כהן שאינו שוקל תומא לא שתהנעם דוב שין
את פמק דא תגה לעצמין וכל מצות כהן כליל תגה לתתאכל והואיל והעומר
ושתי העלם מלתם הפטם שלם היאך נאכלין אמר ל ברכיה טעמיה דרבן יוחנן
בן זכאי זה יתנו שגיס עשר שבטים יתנו כל העובר ל יודה ול נחמיה
יודה אמר כל דעבר בימא יתן ול נחמיה אמר הל דעבר על סכומיה יתן גלת
פליג מן דאמ כל דעבר בימא יתן מסיע לרבן יוחנן בן זכאי ומין דאמ בר
דעבר על סכומיה יתן מסיע לבן בוצרין מחצית השקל ל יודה אמר לפי
שחטאן באציה היום לפי כך יהא כל אחד ואחד נותן מחצית השקל ל יושע
ביר נחמיה בשם ל יוחנן בן זכאי לפי שעברו על עשרת הדיברות לפי כך יהא
כל אחד ואחד מביא עשרת גרה ל פנחס בשם ל לוי לפי שמכרו בכורה
של רחל בעשרים כסף ונטל כל אחד ואחד מהן טבע לפי כך יהא כל אחד
ואחד מהן נותן שקלו טבע תרומה לפי אמר ל אבון אמר הפרשה החד
נאמרת שלש תרומות תרומה לוי יתן תרומת יי לתת את תרומת יי כנגד
שלשה פדקים שתורמין בהן את הלשכה כל העובר על הפקודים
מבין עני שני ומ' כחן מבין עשרים ומעלה ולדורות משיבויא שתי שעדות
דתן כל קנה שהתחיל אביו לשקול עליו אינו פוסק עד שיגדיל ויתן על
עצמו העשיר לא ידבה ול מחצית השקל מצותן שיתן כל אחד ואחד
מחצית השקל שלמותו הזמן אם תקלין תקלין ואם סלעין סלעין ואם דרבונם

ד
ל
פ
כ
ה
ט
ב
ה
יה
ש
ה
ש
היו
היו
ותד
לחכ
הלכ
גודד
הלש
הכי
לזכר
הלחכ
מתבד
ובטל
משב

דרכונים והכל סוין בו דתני כשעלי שדל מן הגולה היו מקלין דרכונות חזון
לסקול סלעים חזון לסקול פבעין בקשו לסקול דינרין אמר שמעון אצל
בן יד בולין שזה עת העשיר לא הרבה זהו לן ימעצר ולקחת את כסף הפכדים
בולין שוין בכפרה לכן נחמ העשיר לחי רבה ועתה אותנו על עבודת אלה
מועדיה. היו עושין בהלוקחין ממנה תמידין ומוספין ונסכיהן והעומר ושד
הלחם ולחם הפנים ושאר כל קרבנות צבור ושומרי ספיקים בשביעות גופלן
שכרן מתרומת הלשכה פרה ושעודה משתלח זולמן שבין קרני ובגדי סתני
בידן מתרומת הלשכה כבש פרה אדומה וכבש שעיר המשתלח ואמת
המים וחומת בעד ומגדלנייה וכל ירבי הער בידן משירי הלשכה רב
יהודה בשם ר' שמון ארמ' תלמידי חכמים המלמדין את חכמים הלכות
שחיטה ושלכות זריקה והלכות קבלה נוסלן שכרן מתרומת הלשכה
אמר רב יוחנן בר רדיפאי אמר ל' אמר מבקריו מומין שבידו שלם היו נוטלין
שכרם מתרומת הלשכה אמר ל' בה בר חנה מנהי ספרים שבידו שלם
היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה אמר רב נחמן נשים היו אורגות בכרכות
היו נוטלות שכרם מתרומת הלשכה ואני חומ מקדשי בידן חבת הוייר
ותחת בנין הן עומדות מותבי נשים האורגות בכרכות בית גרמו על מעשה
לחם הפנים בית אבונים על מעשה הקפודת מלך נוטלין שכרן מתרומת
הלשכה לא קשוח הא שלשעלים הא שלדבירי אמר רב יוחנן אמר רב חסי
גודרי גזירות שבידו שלם היו נוטלין שכרן תשעם תשעם מנה מתרומת
הלשכה לא רצו מוספיין לון לא רצו מוספיין לון לא רצו מוספיין לון לא רצו מוספיין לון
הכי קמי' אמר לא ספקו אצל שלם רצו מוספיין להם ויהי לבני ישראל
לכרין בוא וראה כמה ביו הקרבנות יפין לישאל בזכות לחם הפנים היה
הלחם מתבדק בזכות הבכורים מתברכין פירות האילנות בזכות היין לנסך
מתברך פרי הגפן בזכות הקרבנות מתברך שגד בהמה ופון שגרמנו עונות
ובטלו הקרבנות ערבה כל שמחה וכן חותמו אדעתם הדבה והבא מעט
משבט לחם הפנים אכול ואין לשבעה משבטו הנסכים שנה וכן לשכרה

ברשי

HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
Cincinnati, Ohio
1
2
3
4
5
6
7

אמר רב יוחנן אמר רב חסי
גודרי גזירות שבידו שלם היו נוטלין שכרן תשעם תשעם מנה מתרומת
הלשכה לא רצו מוספיין לון לא רצו מוספיין לון לא רצו מוספיין לון לא רצו מוספיין לון
הכי קמי' אמר לא ספקו אצל שלם רצו מוספיין להם ויהי לבני ישראל
לכרין בוא וראה כמה ביו הקרבנות יפין לישאל בזכות לחם הפנים היה
הלחם מתבדק בזכות הבכורים מתברכין פירות האילנות בזכות היין לנסך
מתברך פרי הגפן בזכות הקרבנות מתברך שגד בהמה ופון שגרמנו עונות
ובטלו הקרבנות ערבה כל שמחה וכן חותמו אדעתם הדבה והבא מעט
משבט לחם הפנים אכול ואין לשבעה משבטו הנסכים שנה וכן לשכרה

משבטל בגדי כהונה לבוש זמין לחדש ולג' ימים אצל כהן
משבטל בלה עבודת והמשתכח אהם יאמרו יתעורר יתעורר יתעורר
משתכח אל ידור נקוב משבטל שקלים פדגמט'א יתעורר יתעורר יתעורר
לא רוחא משבטל בכורים כי תחנה לא תעשה יתעורר יתעורר יתעורר
הבלילת כחש מעשה זית משבטל שמן במסודר יתעורר יתעורר יתעורר
משבטל תפנדין גזר מוכלה יתעורר יתעורר יתעורר יתעורר יתעורר
ועתיד הקבלה להחזירם ולערוך מצותם ענין זעזעה לטוב מנהג יתעורר יתעורר
ודתכלם ויחג עולותיהם וזבחייהם לזמון על מזבחת אהל שמואל
חמש זמננים שנה לא סתג ישראל שקליהם מימי דובעם ויתעורר
עז יתבאליתע ומה היה עונשן אמלתי הקבלה אתם לא יתעורר שקליכם
חמש זמננים שנה בוחו אכל דא שחמור בשמננים כסף דובע הקב
דבזנים בחמשה כסף יאמ' ל' זעזע בזמן שבית המקדש קיים היו ישראל
מביחין שקליהן ומתקפד להן עבשואם עושין עדיקה מוטב ואם לא בוח
אחדים ונוטלים אותן בזרוע אם מר עוקבא זאעפ בן נחשב להן בעדיקה
שנ' ושכתי פקדוקי שלום ומגשיך עדיקה כי היא דבנ' אהתיה דרבן יוחנן
בן זכאי היא להו חלמא דבען מיחסד שבע מאה דינרי כל יומא תקנינ' ג'
שקל מיניהו עדיקה כוש גבוהו שבסד דינרי אתנבי קיסר שקלנהו מעיהו
יתבי קא מצטערי אמ' להו רבן יוחנן בן זכאי לא תקשו לבוהסד חזאי לכון
בחלמא אמרי ליה ואמתי לא תנמא לך דתבנינהו כולה לעדיקה אמ' להו אמתי
אי אמתיא גלבי החוי מצוה שלא לשמה אמ' ל' בדיה הדוניה שישוף יין
על גבי המזבח ימלא גרון שלתלמידי חכמי יין שנ' לופם אישים אקריא תמי
ל' בדכיה לו תלמידי חכמי שיושצין ודומין בנשים ועושין גבורה פאנשים
ואמ' ל' בדכיה אם ראה אדם שתורה פוסקת מארע ילך וישא פת תלמיד
חכמי שנ' אם יצקין בחדץ שדי שו מדיח פגם יפריח ומ' ועשית כבוד משת
הצווד כופי שרת הויא ומקדש ככל כלי שרת למ' כר' כ' צווד נסמלן בליטה וכיניד הו'
יגושין משתדעין אותן במי מקוה יא' במעצן ולמחר מעלן אותן ומגליין אותן ככל יוס

בגדי
הוא
שנת
פעם
בל
ובין
הוא
כע
שג
מי
בו
שה
ממ
שד
הש
בין
קדי
ונת
במ
אמ
בין
מה
בן
בב
כל
הלי

שית

עשה ימים אחדים נחמד וצדק רחוק וליקד יצא סגן נפשו שיהיה יסוד ויטה
ק"ש יום לא הנתן דעת עבודתו כשהוא הנהיגה הכללה המסורה אין עב
מנו לעבודה ולשדה אפס שיהא טהור עד שהיה מוכן ופלאמון אדם
הגוף טען טבעה ובלאמטיל פנים טעון קודש אדם מרלים קודש יום היום
צדק לחתך ולקדש לחתך העב שכל יסקו להלילה עמדתם נשלת בלבנה
ורחונו ידיהם נגמיהם ותג רבן כצד מילות קודש מן חן יחולקות
על גב רגלו הימנית וידו השמאלית שנגב וכל חשמה אית הקודש והקודש
ועל החותך בשבילה חותך בקודש ימים הללו ויום מקדש צשהוא יסב
מפני שהם מעבודה ותיק עבודה לא מעבודת שני לעבוד לשדה אפס לעבוד
ובו יסב חלל עבודה יהיה להם חק עולם חק הוא מנפ שיהא חכה
העולם נגמ' סק חק עולם וניחל לבגן חקת עולם לו ולאכעו אחריו מה להל
אחל עבודה יס' סק מחל עבודה לו ולאכעו דם השוה בזהך וזרע
חיובן עליו מאנה יתי קודש סק אולם ביום הכפרים שחיים ענה בזהך יבא
יבין אמתן סק גדול שלא מבל אלה קודש ידיו ותגיד בן בגדים לבגדים
בן עבודה לעבודה ביום הכפרים ועם עבודת בשרה ואות סח לך
בזה משה גמב עמו בשמים רוח הדי זה כלל מד הרוח יחמש מאיר
הנב' מח' וא' פרט כלל ופרט ין כלל לן שבפרט מוד דוד הוה
המד והוא היום הידוד בזה ששהדו הידוע לכל שמתבשלמין ב בני אדם
קנמן בשם הוא עין נבוא מתי הגורו שדיח טוב שמת' חותג במעמד הת
קנה בשם הם קנים דקים כתבן אדמיום והן באין מאין החד ודיחם טוב קנה
היא הקודש ש' אכ' צד עשהו משה רבי לקח מק' המוד וכן הקממן וכן הקודש מל
היא משלשון חמש מאות סקל כשקל הקודש ומקנה הבושט חמשים ומאות
וי' עוקמן בשם מסד' חמש ומ' שיהא נשקל שני פעמים חמשים ומאות בכל
עגם ושחק כל יחוד ואחד לבדו ועיסב הכל השמה חוק במים זכרם ושלשום ע'
היה כל חוק במים עוליות המים וכן עליהן שכן זמניהן והוא שנים עשר חל
כל לוג הדב' רביעיות זכרם כל על האש עד שיהיו המים ונשיך השקן המכר

ב
ה
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

סולבנה ופצת מול אחד משקל שבעים מנה ומור וקציעה ושפולת ליתא
 מכל אחד ששה עשר מנה קושט שבע עשר מנה קנמון תשע מנים קלוט
 שלש מנים משקל הכל שלש מאות ושמונה ושלשים מנה ומוסיפין לה רובע
 מלח סודומית ובפת הדף ומעלה עשן בל שהוא ומקציר בכל יום על מצב
 הזה שנה שלש מאות חמשה ושלשים יום כי נר ימות החמה והשלש מנה
 תשאה שחוק חוק ערב יום הכפורים דק. אין תבנה עוד שמוציא ממנו
 מלח חמנו להקציר ביום הספורים ונשאל הוא תפקיד מותר הקטורת
 ושית יתה קטרת רחוק מרחק תגדל בנצח פתחמן את הקטרת חצי
 תשעת קבין בורית ברשנה נשא בה אתה צפוף ואחד כך שורה תתצפו
 באחד ועשרים קב שלין חזק ביותר ואחד כך שחוק כל אחד יתב פל
 הסמנין בטע עיצמ בדן ושחוק שחוק אג' היעב הדן הדין חייב בלג
 ששחוק ומעב הכל ופעמים בשנה היו מתשרין אותה למכת צחמות הוא
 היו מפאין אותה כדי שלא תתעטש ובימות תגשמש עובדין אותה כדי שיה
 יתברחה. טען גמבה דפש בל שהוא פסלה חיסר אחד בשמעת חייב מורה
 שהדי טענה קטרת גבה פיסמה פגעו מעט במתכנתה כשהיא אפי פיסמה
 גבה שחורית נפלא בן הערבים ממותל טהור קרשאל זההוא שאן מדני גב
 בה חבע נקב מלח סודומית ושחוקת סמנה הדין וזו קטרת וס הפטורים עגבן
 בה לית גשש שהיא דקה מן הדקה קדש קדשים וטעה לבס משלעבוד היתה
 קלי צולח משליחיד מבאן אמשו המקדיש נכסיו נמנה בהן מותר הקטורת
 לחמנים בשכרן או אחד משממע קטרת מהלל אמות על שכר האמען וחזרו
 ולקחת יתה מתדומת הלשנה כדי שתהא קריבה משלעבוד לא משליחיד והק
 נבמות לא ית יום חייב ער שיעשה במתכנתה מן יא שממנים לו ולפ השכן משקו
 הוא שיעשה כדי להדיח בה אכלים נפשה להתלמד או למכור לעבוד מותר ונכדת מש
 חלם יתה קראתי בשם בעל זה הוא שחורית הדין תביר והקדיש ישכון חתדין טובין
 וטוב טובי דה

HEBREW UNION COLLEGE - JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
 Cincinnati, Ohio
 LIBRARY
 MAR 1 2 3 4 5 6 7

מטדונה אחת שגה חתול יוסי אמרה ליה מן קטורי גאון ופסח מקוריב חניא
לפנה כלכלה שלתזעם והיתה בוררת יפה יפה וקובעה אמרתי ליה
לבור והקבלה אינו זרע לבור מן החי חמני עובדי סבב והוא נחור בית החי חניב
לגדה בוא והוא אבס טנפ מותחם לטובה יתסד עמתתם לרעה חגים חמני
לסובה בעלל בן און בנקחם למכה יהודה גבחה גו שבו לבית אבון שבת לאספוח
שבח לשבטון : ואדם רע מתחם לפנה קרחבן יתהר בן קבת בן לי גנני לו
גנני לבית אבירגטח למשפחתו גנני לשבטון ראה קדאתי בשם אמ' רב יהודה
שלשה מכדיז עליהן הקבלה בעצמו והוא רעב זשבע ופרנס רעב דכת ב
קרא ע' לרעב שבע דמת וקדאתי חל הדגן והרביה אונן פרנס טוב דמת דיהיה
קדאתי בשם בעלל אמ' רב יוחנן חין מעמודי פרנס על העיבור לא אבסן ומלפן
מן העיבור שני ראה קדאתי בשם ו' אמ' לו הקבלה למה משה הגון עלך בעלל
אמ' לפסן רבונו של עולם לפסך הגון עליה כל שכן אמ' לו אעפ' בן לך אמור להם
לשדל הדא היא דכת ויאמר משה אל בני ישראל ראו קראו ו' בעלל אמ' ר' שמאל
בל נחמני אמ' ר' חזקתן בעלל על שם חכמתו נקרא שבשעה שחמ' לו הקבלה
למשה לך אמור לבעלל עשה משכן וארון וכלים חזל אמ' ליה עשה ארון
וכלים ומשכן אמ' לו רבי משה מנהגו של עולם אדם עושה בית ועושה כלים
ומכנס לתוכו ואתה אומ' לי עשה ארון וכלים ומשכן כלים עשני עשה ליתני
אני מכניסן שמא משכן אמ' לך הקבלה תחלה אמ' לו וכי בעלל א' היה :
בעלל שעשה כל לל' בן אורי שעל ידו באה חודה לעולם בן חור שעל ידו
נעשו ישראל בני חורין : למטה יהודה שיעץ ממנו דוד שמלל את העולם
הודאות ותושבחות : ואמלל אותו רוח אהים בחכמה אמ' רב יודע היה
בעלל אותעט שנבראו בהן שמים וארץ שני ואמלל אתו רוח אהים בחכמה בה
ופדעת זכתי י' בחכמה יסד ארץ כוכן שמים בתבונה ברע תחום נבקע חבוט
הוא בית המקדש במעשה בראשית מה שלל בראשית בחכמה ובתבונה וברע
כך משכן בחכמה ובתבונה וברע עת ובשלש עשרה שנים שני בן אשה חלמנה
הוא אמנה נפתי ואבני אש עדי חרש נחשתי חכמה את החכמה ואת התבונה

HEBREW UNION COLLEGE - JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
Cincinnati, Ohio
MAY 1 1951

מטדונה אחת שגה חתול יוסי אמרה ליה מן קטורי גאון ופסח מקוריב חניא
לפנה כלכלה שלתזעם והיתה בוררת יפה יפה וקובעה אמרתי ליה
לבור והקבלה אינו זרע לבור מן החי חמני עובדי סבב והוא נחור בית החי חניב
לגדה בוא והוא אבס טנפ מותחם לטובה יתסד עמתתם לרעה חגים חמני
לסובה בעלל בן און בנקחם למכה יהודה גבחה גו שבו לבית אבון שבת לאספוח
שבח לשבטון : ואדם רע מתחם לפנה קרחבן יתהר בן קבת בן לי גנני לו
גנני לבית אבירגטח למשפחתו גנני לשבטון ראה קדאתי בשם אמ' רב יהודה
שלשה מכדיז עליהן הקבלה בעצמו והוא רעב זשבע ופרנס רעב דכת ב
קרא ע' לרעב שבע דמת וקדאתי חל הדגן והרביה אונן פרנס טוב דמת דיהיה
קדאתי בשם בעלל אמ' רב יוחנן חין מעמודי פרנס על העיבור לא אבסן ומלפן
מן העיבור שני ראה קדאתי בשם ו' אמ' לו הקבלה למה משה הגון עלך בעלל
אמ' לפסן רבונו של עולם לפסך הגון עליה כל שכן אמ' לו אעפ' בן לך אמור להם
לשדל הדא היא דכת ויאמר משה אל בני ישראל ראו קראו ו' בעלל אמ' ר' שמאל
בל נחמני אמ' ר' חזקתן בעלל על שם חכמתו נקרא שבשעה שחמ' לו הקבלה
למשה לך אמור לבעלל עשה משכן וארון וכלים חזל אמ' ליה עשה ארון
וכלים ומשכן אמ' לו רבי משה מנהגו של עולם אדם עושה בית ועושה כלים
ומכנס לתוכו ואתה אומ' לי עשה ארון וכלים ומשכן כלים עשני עשה ליתני
אני מכניסן שמא משכן אמ' לך הקבלה תחלה אמ' לו וכי בעלל א' היה :
בעלל שעשה כל לל' בן אורי שעל ידו באה חודה לעולם בן חור שעל ידו
נעשו ישראל בני חורין : למטה יהודה שיעץ ממנו דוד שמלל את העולם
הודאות ותושבחות : ואמלל אותו רוח אהים בחכמה אמ' רב יודע היה
בעלל אותעט שנבראו בהן שמים וארץ שני ואמלל אתו רוח אהים בחכמה בה
ופדעת זכתי י' בחכמה יסד ארץ כוכן שמים בתבונה ברע תחום נבקע חבוט
הוא בית המקדש במעשה בראשית מה שלל בראשית בחכמה ובתבונה וברע
כך משכן בחכמה ובתבונה וברע עת ובשלש עשרה שנים שני בן אשה חלמנה
הוא אמנה נפתי ואבני אש עדי חרש נחשתי חכמה את החכמה ואת התבונה

נחת הדעת ובעל שפת אמת לא יפנות שני בחכמה יבנה בית ויבנונה יתבונן
ובדעת חזקת ימלאו זשלתן נבנין למלך המשוח שני ונחה עליו חזק דוד
חכמה וכמה רוח דעת ויחזק ושלשתן עתיד הקבל לנגן מתנפלות לעתיד
לבוא שני כי ענין נתן חכמה אין כן לא ידן חכמה מפני דעת ותבונה וחס
הנה נסתי אתי חכמה אלהים ששעה הקבל לנגן שבשמים בן אחיסמך ה
שחכמה דעת שניה באחת למטה דן שעה ממנו שמשון שכל בו דן ודין
עמוי ובלב כל חכם לב נתתי חכמה אמר ד יוחן אין הקבל מתן חכמה לא בפי
שיש בו חכמה שני יהיב חכמתו לחכמיון שבעה רב תחליפה במערב באגזא
חכמה קמה דל אבהו אמר ליה אתו מהבא מתנתו ליה אנן מהבא מתנתו ליה
ובלב כל חכם לב נתתי חכמה אמר ליה קשה לי עקובה אמר ויתקבצו עמך בדין
הוא יהיב חכמתו לחכמיון והלוי אית בחכמיון חוכמתהון לא תהי לא והיב
לכוימיון יהיב עקובה ואי קאד טגד עלה קוסר ית ליה לית אנה יכול מקוד
וינתנו ליה מאס יוסמאם בחלמן דדינדי ושדר ביה שלוחא קומיה אמר ליה ד
עקובה לשלוחא זחוק יתיה גו מפקת כלביא מיד אגזא ואמר לקוסר גזר קוסר
למיתיה לך עקובה אמר ליה מעמי בזנתא רבזיתא אמר ליה את חסות על עובדי
אנשא איך לא נחוש על אודיתא דבה חכמתא לחכמיון אמר ידות אמריתו דהוא
יהיב חוכמתא לחכמיון מטרונה אחת שאלה את ל יוסי בת חלפתא אמרה
ליה מהו דבת יהיב חכמתא לחכמיון אית ליה והוא מוסיק ליה אמרה ליה
לא הוה צריך קרייה למכתב לא יהיב חכמתא ולא לחכמיון אמר ליה אם יבוחו
אצלך שני בני אדם ללוות אבד עט ואחד עשר לאיזו מהם את מלוה לחזרתו
עט אן לאותו עשיר אמרה לעשיר אמר לה למה אמרה לו פלג שאם יאבדן
העשיר יש לו מאיבן פדע לוי אצל אם יאבדן העט מאיבן יפדע לוי אמר ליה
ישמעו אונק מה שפך מדבר כך אן נתן הקבל תורה לטפשים היו יושבים
בה בבתי קרקסאות ובבתי מרחצאות אצל חכמי יושבים והוגים בה בברית
בנסיות ובבתי מדרשות לכך יהיב חכמתא לחכמיון ואת בגדי השדר
אגזא יוסי בן חנניה מאי דסת את בגדי השדר אלמלא בגדי כהונה לא נשתיי

משו
חות
עני
אין
אך
ול
בין
היר
ספר
מכ
לפי
למ
שי
ש
אך
ש
א
ל
ע
וב
אן
תל
מו
מי
היו

כסא

משוניה

מטווחיהן של עשרה שריד ופלט דבי ל שמוצ בר נחמז תמרי בגדים שגרוין
חותן מבריתן ומשיירין מהן פלטם ל שמעון בן לקיש חומסא מעשת מתב
זיהמר עזא משה לחמה ואתה דבר אלבע ישבא אתה לא על ידי סלק ולח
על ידי שלח יאת שבתתי תשמדן למה נאמ לפי שהיא חומ לא תעשה בלמאנה
אין לי לא דברים שהן חסודין משום מלאכה דברים שהן משום שבת מן תל
אך את שבת תשמ להביא את הדברים שהן משום שבות ופבר היה לישמע
ול עקיבה ול לעזר בן עזריה מהלכין בדרך ולו הסודר ושמעל פג של לעזר
בן עזריה מהלכין אחריו ונשא לה שאלה מנ לפיקוח נפש שדוחה את השבת
היה ל ישמעל חומ הרי הוא חומ אם במהתרת ימצא הגב והיה ומת אין לנצגית
ספק שישאלנו ספק שבא להרוג והלא דברים קלו וחומ ומה שטבות דמים שהיא
מטמאה את הארץ ומסלקת את השכינה הרי הוא דוחה את השבת קלו וחומ
לפיקוח נפש שידחה את השבת ל עקיבה חומ הרי הוא חומ מעם מזבתי תקחו
למות אם דוחה לניחה את העבודה שהיא דוחה את השבת קלו וחומ לפיקוח נפש
שידחה את השבת ל לעזר בן עזריה חומ מה מילה שאינה לא חומ ושבין
שלמדס דוחה את השבת קל וחומ לכל הגוף ממקום שבאתה חומה למגדל
אך פאן ודאי ולא ספק ל יוסי הגלילי חומ הרי הוא חומ אך חלק יש שבמדת
שאתה שובת יש שבתות שיד אתה שובת ול שמעון בן עמיאל חומ הרי הוא
חומ ושמדתם את השבת כי קדש היא לכם לכם שבת מסורה ואי אתם שבו
לשבת ל נתן חומ הרי הוא חומ ושמדן בני ישראל את השבת לעש את הש סקד
עליו שבת אחת כדי שיעשה שבתות הדבה כי חות היא ביני וביניכם ולא בני
ובין אומות העולם לדתניכם שינהוג הדבר לדורות לדעת למה נאמ לפי שהיא
חומ ושמדן בני ישראל את השבת שומע את אר חדש שונה וקטן במשמע
תל לדעת לא אמדתי לא במי שיש בו דעת איני יוני מקדשכם בעולם הזה
מעין קדושת העולם הבא מגיד שקדושת שבת מעין העולם הבא כן הוא חומ
מזמור שיר ליום השבת ליום שכולג שבת ושמדתם את השבת כי קדש
היא לכם זו היא של שמעון בן מנסיח חומ לכם שבת מסורה ואי אתם מעודין לעש

דברי
משנה
מעשה
אמרי
לעשה

HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
Cincinnati, Ohio
MUSEUM
2
3
4
5
6
7

כי קדש ה' הוא לכם מגיד שהשבת מוספת קדושה לפיכך לעולם מוספת מה שצריך
 חנות נעולה משמר שבת מה לכלל בבל למולדותיך משמר שבת ומיעור
 לפי מ' ש' והיה העולם שברא את העולם מששת ימי בראשית וזה ביום
 השביעי כן הוא אומ' אתם עדינכם ע' ונע' ל' ד' כי קדש הוא לכם ל' ונע' ל'
 הסנדלר אומ' המבשל בשבת בשוגג יאכל למועאי שבת לאחרים ולא לו במזיד
 לא אכל עולמות לא לו ולא לאחרים מאי טעמא דד' יוחנן הסנדלר בדרש
 ל' חייזר אפיתחא דב' נשיקה ושמרתם את השבת כ' קדש הוא לכם מה קדש
 אסור באכילה אף מעשה שבת אסורין באכילה או מה קדש אסור בהנחה אף
 מעשה שבת אסורין בהנחה תל' לכם שלכם תהא יכולתו בשוגג תל' מחלליה
 מות יומת במזיד אמרתי ולא בשוגג טליג' בה רב אחא ורבינא חד אמ' מעשה
 שבת דאוריתא וחד אמ' מעשה שבת דרבנן מאן דאמ' מעשה שבת דאוריתא
 כד אמרין ומאן דאמ' דרבנן דאמ' קדש הוא קדש הי' אקדש ואין מעשה קדש דקומא
 ל' דבבל התורה כלה רב אחא ורבינא הלכתא כדברי המיקל ושמעון מונה דלית
 לדר' יוסף הסנדלר אי כל יהודה דאמ' המבשל בשבת בשוגג יאכל למועאי שבת
 בין לבין לאחרים במזיד יאכל למועאי שבת לאחרים אבטל' לא יאכל עולמות
 מחלליה מות יומת למה נאמ' לפי שהוא אומ' כלה מעשה מלמדה ביום השבת מות
 יומת עונש שמענו אזהרה לא שמענו תל' ויום השביעי שבת לוי' אהיך לא תעשה
 כל מלמדה אין לי לא עונש ואזהרה למלכות יום עונש ואזהרה למלכות לילה מעין
 תל' מחלליה מות יומת עונש שמענו אזהרה לא שמענו תל' ויום השביעי שבת לש' שאין
 תל' שבת לא להביא את הלילה לאזהרה דברי ר' אחי בר' ר' יאשיה ל' יהודה בין פתורה
 אומ' הדי גוים שבאו לעיר וחללו ישראל את השבת יכול יהו' ישראל אומ' הנאיל וחללנו מקצתה
 תהא שבת כולה מחוללת תל' מחלליה מות יומת אפי' בהרה עין מחלליה מות יומת
 כי כל העשה בה מלמדה עד שיעשה מלמדה גמורה הדי שבת אות אחת בשחדית
 ואות אחת ביז הערבים ואר' חוט אחד בשחדית וחוט אחד בין הערבים שומע אע"ה
 חייב תל' כי כלה מעשה בה מלמדה עד שיעשה מלמדה גמורה ונכדת למה נאמ' לפי שהיא
 אומ' לא תעשה כל מלמדה אין לי לא מזיד והתראת עדים מזיד ובינו ובין עצמו מנת
 ונכדת להביא את המזיד בינו לבין עצמו ונכדת אין הכרתה לא הפסקה

הנני
 יען
 חונן
 רצ
 ובר
 מל
 לה
 שר
 לבי
 לש
 בכל
 יום
 היו
 עני
 דבר
 המ
 את
 מע
 תל'
 שר
 ומי
 מל
 ולע
 אם
 המי
 שר

הנפש ההיא מגידה דבריו עקובה - מקובצ עמה געמה שלום: ששת ימים
יעשה מלאכה ל' שמעל אומ' מתוב אחד חומ' ששת ימים יעל מלא' אסתב אחד
חומ' ששת ימים תעבד ועשית כמינה יד נתקיימו שני כתובים בשישה עשר
לצון מקום מלאכתן נעשית על ידי אחרים כקבוצ חומ' ועמדו זהים ודעו צדפת
וכשאין ישראל עושק צון מקום מלאכתן נעשית על ידי עצמן ולא עוד לא שאם
מלאכת אחרים נעשית על ידם כן הוא חומ' ועבד את אבותיו חשב ישלמע
לה בו ברעב ובצמא. וציום השבעי שבת שבתן קדש לוי למחנאם לפי
שהוא אומ' לא מועדי יי אשר תקראו אותם מקראי קד' בשם שמועדות מצודין
לבית דין כך תהא שבת מסורה לבית דין ביום השבעי שבת שבתן קדש
לש' לשם שבת מסורה ואין שבת מסורה לבית דין כן הוא אומ' שבת האלה
בכל מושבותם כל העשה מלאכה ביום השבת אפי' מלאכת משכן מות
יומת שומעאע בכל מיתה תלוי ואמר עי אל משה מות יומת האיש רג חותוב
היו אומ' בשקלה ושמרו בני ישראל את השבת כי אז היא שד נתן חומ' פקוד
עליו שבת אחת כדי שישמר שבתות הרבה ול לעזר אומ' לעשות את השבת
דבר שהברית כדחתה בו וחיזן זו זו בדית מלא וד לעזרבן פירא אומ' מנעל
המשמר שבת אחת בתקנה מעלה עליו כאלו הוא עושה את השבת תל לעשות
את השבת לדרתם ברית עולם ול חומ' מענין שכל המשמר שבת אחת
מעלן עליו כאלו הוא עשה את השבתות מיום שנבא העולם ועד שיהי מתים
תל לעשות את השבת לדרתם ברית עולם דא ושמרו בני ישראל את השבת
שעדיך להוסיף מחול על קדש מושלן אותו משל לארי שהוא עווד מלפני
ומאחוריו ומה אם הארי שאינ ממת לא בעולם הזה הדי בני אדם נזהרי
מלפני ומאחוריו כמה מילין קל וחומ' לשבת שהיא הורגת מחללה בעולם הזה
ולעולם הבא: ל מאיר מושלו משל למא הדבר דומה למי שהוא שומד את הפרו
אם משמרו מבפנים אינ משתמר אם משמרו מבחוץ הדי הוא משתמר כך
המצוות צדיקין אנו לעשות להן שמירה מבחוץ: ויש אומ' משל אחר החדב אין
שמירתה לא תיקה הבגדים הללג אין שמירתן לא קפסי אין שבתות וימים נובס

לפי
ב
ש
ז
ה
ע
זימא
דלית
בת
גלמות
מות
עשה
גשן
שדין
היה
מקצת
מת
ש
ש
נ

HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
Cincinnati, Ohio
MERIC 1 2 3 4 5 6 7

אין שמירתן לא מן החול ל יתחזקו ומה אם עושה הלויים שאין חיובן עליהם
כדת ולא מלקות צריפה מנגד והנה ליהן שנים אמה לכל דוח קל וזו לשבתות
וימים נחשם שצריפם מנגד לכתובן אהיה הן בינו ופני בני עשה את הדין
לעולם ולא בני לבין וזו וההעולם ימות היא לעולם מנגד שאין השבת בתולה
מישראל לעולם מפני שמסרו עצמן עליה שכל דבר שמסרו ישל נפשם ערליו
נתקיים בידם במקן שבת ומוסר ותלמוד תורה וטובילה לנגד שמסרו ישל נפשם
עליהן נתקיימו בידם ודבר שלא מסבו נשכל מפני עליו לא נתקיים בידן כגור
בית המקדש זה דיון שמיטות ויובילות לפי שלא מסרו ישראל נפשן עליהן לא
נתקיימו בידן פי ששת ימים עשה יי אזה שנים ואת הארץ וכו' ממה
שבת לעבודה או חף מן הדין וכל וינפש מנגד שאין הדין בוטל מלפניו לעולם
כן הוא אומ' עדין אמש פלגמבון בסוף ואומ' עני וערסל סביביו וכו' לא שבת
וינפש שבת מן הנמחמות שלמעשה בראשית ונשלים כל חפצו שהיא כנפשו
וכלבו לכך מזה שבת וינפש גדולה שבת שהיא אחד מעשרה דברים
שנאמ' בהן ברית הקשת שנ את קשת נתתי בענן זהיתה לאות ביום המילה
שנ והיתה ברית' בבשרכם השבת שנ לעשות את השבת לדרתם ברית עולם
ענ שנ ושמרתם את בריתי אמ' ל עקובה זו ברית ענ ותלמוד תורה שנני על
פי הדברים האלה כרתי אתך ברית שחרור עבדים שנ אנכי בהתברית את
אבותיכם מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי' ההונה שנ
ברית מלח עולם היא הנמיה שנ להיות ברית את לנו מלכות בית דוד שנ
כרתי ברית לבחירי נשב לדוד עבדי אהן ישראל שנ ביום ההוא כרתי יי את
אבדם ברית לאמ' למעקדוש גדולה שבת שאין התנוק נמול עד שתעבור
עליו שבת שנ ובן שמונת ימים ימול לכם וס גדולה שבת שאין קרבן קרב עד
שתעבור עליו שבת שנ ביום השמי' שתמול' גדולה שבת שאין הכהנים
בשרין לעבודה עד שתעבור עליה שבת שנ שבעת ימים ילבשם הכהן גדולה
שבת שאין המזבח עצמו נאמר לעבודה עד שתעבור עליו שבת שנ שבעת
ימים תכפר על המזבח גדולה שבת שאין המצוד ע' אהב והגבה הנדה והיונות

טמא
שבע
ועש
לא ע
וכח
כשני
אדוב
בינת
בלבד
כל שו
שבת
כגוי
שהלך
יהיו ב
הקבה
כפ
היה ל
בתח
בהר כ
לוחות
לו ע
משה
לא א
לו
נדעלו
לא ל

וטמא מות זכרון לה יפוקר לא חס פן עברה עליון שבת שכן היא חזק נפולת
 שבעת ימים גדולה שבת שאין החבל מתקדם עד שתעבור עליו שבת שנ
 יעש לאבן אבן שבעת ימים גדולה שבת שכיון שפדלולני ישראל מן המצות
 לא עמודה לה קצת זכותה כשנהלולני בימי אחיה היא עמודה לבן שנ ויהי אלה
 נכח זה שבעת ימים וכשנדלולני בימי חליו היא עמדת להן שנ ויהי בשם שבת
 וכשנדלולני בימי אדם היא עמודה להן שנ ויהי מן גשאל מלך יהודה ואלף
 אדום ויסבו דרך שבעת ימים גדולה שבת שעתה הקבלה הזכונה לבין
 בין בירי הצדק שהרילאן פדס משש מצות ושלש עשרה מצות לא השבת
 בלבד שנ ובני הנסד הנלוים מלמי לשדתו ולא הבה את שם עי להיות לו לעבדים
 כל שומר שבת מחלולו ומוח זקים בבדיתי מסאן אמר שרל משומר השומר
 שבתו בשוק הדי הוא בישרל לפל דבר גשמי ממשב שבתו בשוק הדי הוא
 פגוי לכל דבר ויתן חל משה מושלך אותו משל למה הדבר דומה למלך
 שהלך לקדש לו אשה את לה חינו נותן תכשיטי בידך שלח תכפרו בו ולא
 יהיו בידי שלח תכשרי מכוב הוא בילי יהו בידעו שבין נאמן הוא עלום כך אמ
 הקבלה לישרל חני נותן התורה ביד משה שהוא נאמן לפני יתן אל משה
 ככלות לדבר אתו אמר ל יהודה משל לסופר שהיה מלמד אתם כל ימות החול
 היה קרא והתנוק עונה אחריו וכיון שפא להשמע קרא עבדו כך משה
 בתחלה נידבר עי ליו ובסוף ויתן חל משה לכל לזב אבד חזקת לא לדבר התני
 בהר סיני מלמד שכל התורה כולה משנה ותוספות ואגדות הכל מסיני שנ
 לוחות העדות למה שנ לוחות כרי שיהיו על ישראל כשע עדים כעין שני העדות
 לי עדים נאמנים והיו הלוחות מן הארץ והכתב יין השמים הוא שאמ לה
 משה העדותי בכס היום את השמים ואת הארץ לוחות אבן חל תקרא אבן
 לא אב בן וכן שלמה אומ שמעו בטם מוסד אב ומה אמר אבן בני שמעו
 לית כתובים בארבע אהים באותה הארץ עטקן המצויים ובאותה הארץ
 נעשנו ישראל רמז אם תשמח הדי אתם מעולין ואם לאו עינכם הרחות
 לא לוחות למה נתנו לוחות לישראל את מוצא תימק שנכנס לבית הכפר תחלה יקרא

HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
 Cincinnati, Ohio
 1 2 3 4 5 6 7

אותו בלוח ואחר כך הוא קורא בספר סך ישראל תחלה ניתן להם לחותה עדות
ואחר כך תורה שם לקוח את ספר התורה דא למה נתן להן לחות להמוח
להן שיכתבו דברי תורה על לוח לבם שנכתבם על לוח לבם ולמה לחות
שלא כן כפי שיפועת לבן שהוא לאבן בעטן שנ והסיכות את לב אבן
דא למה חבן ללמוד שכל מי שהוא עשה בחוץ בחבן תורה מתקיימת בידיו ותע
אמ' ל לעשר מאי דבת לתיו בעדו געבה בשם מג ממקום אם משם אדם עצמו
בערות שהכל ישין אותה חוננו בעושים שהכל מתבשמין בו תלמוד מתקיים
בידו ואם לאו איך תלמוד מתקיים בידו דא למה חבן לט שחוב עושי תורה
אינן לא בסקלה דא למה חבן שהאבן עשויה לשבר זה אגוזים וישדא
משולים באגוז שנ חלגות חגוז ירדתי מה החגוז הזה ישלך נוגע בו ונמלה
וישלך שהוא נפצע בקושי וישלך שחתה מכה בו ושונה ומשלה ואינו נפצע
חף כך ישראל יש מהן שחוננין לו פרקן פעם אחת ומקבל מיד ויש מהן שח
שונה לו ומשלה ואחד כך מקבל ויש מהן שלבן חבן ומה החגוז הזה
אעפ שהוא מלכלך בטיט ובצודה כיון שמד יחין אותו חוזר לברית כן
ישדא אעפ שמלכלכין בעונות כיון שחוזרין בהן ועשין תשובה מיד
מתקבלין מה חגוז עשוי מגורות מגורות כך ישראל עשויין בתות שתור
בהנים לויים וישדא מקרא ותרגום משנה ומדרש הלכות וחדרות מה
החגוז הזה כל זמן שהוא שלם אובלג שמור בתוכו נפצע נפסד אובלג כך
ישדא כל זמן שהן אגודה אחת עשויין יפה וכן הנביא חזק הבונה בשחח
מעלותיו ואגודתו על חפץ יסדה אימת מעלתו של הקצה בשמים בזמן שאגוד
שלמטה עשויה יפה ויש העם כפי בשש משה חין בושש לא לשון עברה
כמא דאת חמ מדוע בשש רבבו לבוא דא בשש שטעו בשש שעות
ויקהל העם על אהרן אמ' ל לני היכן נקרא בתורה ולא נבוש בוא ודאה
בשעת מתן תורה מה כתוב וויצא משה את העם לקרא הזה אבל כח
בה ויקהל נעשו קהלות קהלות מעצמן הינם חמ' ר לעשר נתבטחו ארבע
אך גרים שיעלו עם ישראל ממצרים ונקהלו עב' אהרן וחור ואמר להם משה ונ

וי
פ
ל
ל
ה
א
מ
ע
ו
וד
פ
כ
א
ע
ו
ו
ל
ו
ש
ח
ב

וישב במדבר ויחם לו ימים להמות בל הקהל הזה ותרעלן שהיו גדים שנ
 פירשחת עמך אותן שגירתה שכולת מכל ופכל נסח עמי של אה משה
 רבותו שלעולם וחס עמך לא חפזין למה עי יחיה אפק בשוק היסר צמח
 לו שחטאו עליו נאמ חמת מלך מלמד צנותה יש חכם יכפרנה משה
 למה היו ישראל דומין לבת מלך שהלך שושביה להביא כתובתה ברו
 השפחות מצלה אמרו לה ער שבו חשו שבין שחוקי עם העדים הזה
 אמרה להן מתירחה חני שמה יענוש על אמרו לה והלא סרוס הוא כן
 ושרא עלה משה להביא להן תורה והטעו אותם גורי מצרים אמרו לה
 משה עלה לרקיע עשו לכם מי שיתק אתכם וטעו אחר דבריה ועלית
 נאמ חולת קשורה בלב נער על אהרן למה באו חצל אהרן לא בשעה
 שביקש משה לעלות לרקיע מינה אהרן וקור על ישראל שנ זהנה אהרן
 וחור עמכם וכ עמדו על חור ואמרו לו קום עשה לנו אהים כיון שלא קיבל
 מהן סקלו אותו והדגוהו עליו ועל שריו בן יהודע אמצעותה גם בנפק
 נמצאו נפשות אצונט נקים לה במחברת מצאתים כי על כל זה מדי כי על כל
 אה על שמוחו בעג שבת בה אה אהרן ישראל מדי נקלה על אהרן שנ נקלה חוס
 על אהרן ויאמרו לו קום עשה לנו אהים כי על כל זה מדי חוס הוא יפיק
 ששכר את הסוכה ששכר לפטו בדרך כן עשו יפיק חוסו קת חוסו ששכר
 ויי חולך לפטתם יומם ותקמו על שבת בה דגלים להם ויהי זה
 המעריים היו נשאין את חוס אהרן ומשודרין ונפשיין לפי
 לפטתם עשה אתה לנו כזה חוס צדים ונראה אותם לפטת
 כי זה משה החיט שמהו שמהו אהרן למה למה יאמ את מ
 ועומר אמרו אפי הוא ירד אהרן אהרן סומכין חוסו
 שמח הניחו הקצה אהרן ל כול בו עשה חוס
 חבלהו: ויאמר אליהם אהרן כדן אהרן פ
 צנות שבעולם אדם שומע קול אמר מתבירן חוסו
 ירדו חן שם ארבעים יום מים שומע קול אמר

ותה ערות
 לה מוד
 לוחות
 אהרן
 תבירו ותע
 הם עצמ
 מתקיים
 ונשי תור
 שדאכ
 ונמלל
 נגופע
 מהת שח
 הזה
 ע כן
 עיר
 צור
 מרה
 כולו כן
 שחוק
 ק שחוק
 שבה
 ת
 אה
 כהר
 ו ארבע
 אשה וס

HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
 Cincinnati, Ohio
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7

הרע בנהג שבעולם אדם שהוא מבקש להוציא נזם מחזנו הווא
 מתשובתו בן וזחר כך מוציאן אבל הללו שומעין חודק וחזניהם נשמטות
 עמהן שנ ויתפרקו כל העם אמהיזח באז נש ויקח מידם ויציור יז מלמד
 שמצא בין הנגמים עיץ יחד זהב וכתוב עליו שם נטלו וכדוכן בשדין והטויל
 לאור והוא לא ידע שעשה ודומה בפשטם חיה עגל גיעה ל יהודה אומ סמך
 נכנס בתוכו והיה גיעה כדי להתעמת בשרא אמרו לו ומהו חתה חותך יחז זה
 אה אם ידע לאה מוחז יצא זה מיד נטל חתך חתנים והיה אמרה על שוקן
 ועל קמחן אה להן בחיה יתאן אם אה חתך יתאן ענימו אמר לו הקלו
 מה זה חתך מפעמה עשית להניחך במעט שהיו שוגגין ועשית מניחיהם
 במעט שהינן מותרין ועשית מותרין מעלה אה עליך באותה עשות שנ
 העשהו עגל מסכה וכי חתך עשהו והלא נברחם ואשלכיהו באש ויפח העל
 הזה מהוא ויעשהו אחיהם להקביל מעלההם עליך כלן אתה עשיתו
 ויאמרו זה אהויך ישראל אה זהינו יחז כת פך לא אה אהויך ישראל מכחן חתה
 למד שלח עשו אותנו אי גדים שבינהן אשר העלוק אה ל יוחנן אמלא
 ואו שבהעלוק נתחייבו שונחיהן שלושדל כלויה בתנח"ו אחרים חומרות אמלא
 וכן שבהעלוק נתחייבו שונחיהן שלושדל כלויה ר שמעון בן יוחאי אומר
 ואלך בל המשתח שם שמעם ודבר אחר נעקר מן העולם שנ בלח לש לכו
 אל מהתל אשר העלוק שמך שד שיחיו לאות הרבה ויירא חתך משה
 ויהי אה ל בנימן בן יפת חמ ל אשר ראה חור שזבוח לפעור אה חילא
 שמיעני לה וקאימנח באפיהו עבדו ליכחור ומיקיים בהו אם יהה במקדש
 עי כהן ונביא וגלו לאתר ולא הגיח להו חקטתח אה מעטב נימח להו עכר
 לעגלא חפשר דהויח להו תקטתח בתשובה ויבן מזבח לפעור על תהי קודח
 מזבח לז מזבח לפעור כיון שעמדו על חור והדמוהו נתירח על עניניהו
 וירא חתך ויבן מזבח ופי מה ראה חתך לבנות מזבח לז חמ אה התבונ
 אותה הן בונים לשם על ומתחייבין לז אכנה חתך אינ לשם נכמה וזה
 לבנות הוח יודע אה להן אבן פגמה פסולה למזבח ופסולה לזכרון

HEBREW UNION COLLEGE - JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
 Cincinnati, Ohio
 Date Recd. 1 2 3 4 5 6 7

זכרון יצאנו עשרה ימים אחר בואנו מצרים

זו לחייה וזו חינה לחייה והיה מתמתן עד שיבוא הרועה וידע היחק ירעה את
צאנו: ויקרא אהרן ויקמל את לוי מחר חג כנפי אדם שזבוחין בחגיגה לפע
המקום לפי שנה על להקבל בשעה שנמרע מן המכעיסין והעובדין על התורה
וכן דויד אדם חסידים מן הקדש ודש עוד אינם בל נפש את יי הללויה:
וישבעו בעבודת חמל לחייה בל אבא אבך השכימנו השחיתנו כל מעשיהם
כל השחיתו שהיו עושין לא היו עושין לא כהן שפגעה: וישב העם לאבנול
לעולם איך כוננה בראי מתוך אפסלה ושתיה זכן הוא אומ' והנה ששון ושמוחה
הרג בקר ושחוטו ימך אצל ושתיה כי מחד נמרות מה סמוך לו ונגלה בחזק
עצבות אם יפך העוה הזה: ויקומו לזחק לקלם ללעג: ויאמר
עם אלמשה לך דה אמ' ל' לעשר אמ' לו הקבלה למשה דה מגדולתך כלום
נתנו לך גדולה לא בשפיל ישראל עבשין שישאל חוטאים אתה למה לו מנד
תשש כוחו שלמשה ואמ' לפעו חפזנו שלמשים מה אתה כועס עלי ולא אדע מה
סודחני אמ' לו כי שחת עמך אמ' לו וכי עמי הם והלא הם עמך ונחלתך: אשר
העלית מארץ מצרים וכי אני העליתים לא כך אמרת להם אנכי עו' אהין אשר
הוצאתוך למה הדבר דומה למלך שהיה לו כדם ונתנו לערים כל זמן שהיה
עושה פירות מדובין היה בעל הכרם אומ' כמה יפה ברמי כמה מעוללי
פירותיו וכל זמן שחיינו מוציא פירות כדאין היה חומ' לערים כמה ציט
ברמך כמה חסידין פירותיו אמ' לו חדוני המלך כשהוא עושה הרבה הוא ברמך
וכשהוא עושה מעט הוא ברמי בין טוב בין ביש הוא ברמך כך אמ' משה בין
טובין ובין בישין והם עמך ונחלתך: סרו מהר אמ' לו וכי צדק להם שמעו ודרך
חדשים: מן הדרך אשר צוותם אמ' לו הקבלה למשה עשר מצוות צוותים
תשע לכבוד עצמן וזאת לכבודי ועברו עליה ויאמרו לו לא יהיה לך אחרים
על פני עשן להם עגל מסכה אמ' לו כבודן הוא דכל ויגידו את טבונם בתבעת
שור אובל עשב ולא עוד שמא לא השתחוו לו אמ' לו וישתחוו לו: אן שמא
השתחוו לו ולא עבדו לו אמ' לו וישתחוו לו אמ' לו וישתחוו לו: אן שמא
צדקה יקנה לו ויקטעו לאו שהין עשנו דומה יהושע בן נון צדקה יקנה לו

יד
ט
מ
ש
מ
ב
ע
ח
ל
ג
ב
מ
ל
ו
ש
מ
ש
ע
מ
ש
ו
ד
ל
ז

ידעמה להשיב עד שפתח לו הקבלה ואז ועתה הנחה לי זיחר אפי בהם מיו
 טהזק בתפלה משל לאדם שהיה כועס על בני והנה אחריו ושב לפניו והיר
 מתירא להצילו מיון שאם לו אמר לו אלהי יושב לפני הדגיתך נתחזק לבדו
 ועתה הנחה לי אמר ל אעזר אלמי מקדח בתוב אי אפטר לאמו ובכבוד
 שתפסו הקבלה למשה בסבוח: ואעשה אותך לגוי גדול אמר ל אעזר אמ
 משה לפע הקבלה רבונו של עולם ומה כסא שלשמש תפס אעזר יפול לעמו
 בשעת בעשך כסא שלגל אחר היקר יפול לעמוד ועוד שאני בוש מחמד
 עכשו יאמרו רון פרש זה שהעמיד להן שבקש גדולה לעצמו: דא ואעשה
 אותך לגוי גדול אמר ל יחנק משופר יוסי כל דבר דבר שיצא מפי הקבלה
 לטובה ויפלו על תנאי אינו חוזר בו מנח לן ממושה דבת ואעשה אותך לגוי
 גדול ואעג דבעז משה עילוח דמלתא ובטלה חפ' הם חוקמה בזרעה שנ
 בנ משה גרשם ואיעזר ויהי בע איעזר דחפיה הדאש ופ' דחביה רבו למעלה
 מאי רבו למעלה תאנ רב יוסף למעלה מששים רבוא וה יחנק אמ ארעא רבו
 למעלה רבו כה הכא רבו למעלה וכת התם ובני ישראל פרו וישרצו וירבו:
 ויחל משה את פט יי אהיו אמר ל אעזר מלמד שהתפלל משה לפע הקבלה עד שחילו
 ורב אמר עד שהתיר לו נדרו כה הכא ויחל וכת התם לא יחל דברו ושמוא חזק עד
 שהחיל עצמו למיתה שנ ואם איז מחנע נח אמר דבא אמר רב יוחנן עד שהחיל עליהם
 מדת רחמים רבנן אמרי חונן הוא לך מעשות כדבר הזה: דא ויחל מעשה מלמד
 שהתפלל משה לפע הקבלה עד שאחזתהו חילה מאי אחילה אמר ל אעזר ח
 עצמות מאי אש שלעצמות אמר אבוי אש גמיי: דא ויחל זה הוא שאמ הכות
 מלכה יי חונן דל וגמולג ישלם לו מלוא יי חונן דל זה משה שחנן את ישראל בשעה
 שנעשו דלים במעשה העגל דבת ויחל משה ושמוא הפסיח חס ושלים לא
 וגמולג ישלם לו אמר ל יוסה הוא הלוח להקבלה על ששים רבוא שבקש עליהם
 רחמים וסתן לן הקבלה יתר מששים רבוא שנ ובנ דחביה רבו עד למעלה מאי
 למעלה למעלה מששים רבוא לקיים מה שנ יצאנו וישלם לנו: דא ויחל מעשה
 זה הוא שאמ הכה חלית פטר בכל לב אמר נפשי ליה הקבלה דפיה עמיה

שהח

ויחל משה את פט יי אהיו אמר ל אעזר מלמד שהתפלל משה לפע הקבלה עד שחילו
 ורב אמר עד שהתיר לו נדרו כה הכא ויחל וכת התם לא יחל דברו ושמוא חזק עד
 שהחיל עצמו למיתה שנ ואם איז מחנע נח אמר דבא אמר רב יוחנן עד שהחיל עליהם
 מדת רחמים רבנן אמרי חונן הוא לך מעשות כדבר הזה: דא ויחל מעשה מלמד
 שהתפלל משה לפע הקבלה עד שאחזתהו חילה מאי אחילה אמר ל אעזר ח
 עצמות מאי אש שלעצמות אמר אבוי אש גמיי: דא ויחל זה הוא שאמ הכות
 מלכה יי חונן דל וגמולג ישלם לו מלוא יי חונן דל זה משה שחנן את ישראל בשעה
 שנעשו דלים במעשה העגל דבת ויחל משה ושמוא הפסיח חס ושלים לא
 וגמולג ישלם לו אמר ל יוסה הוא הלוח להקבלה על ששים רבוא שבקש עליהם
 רחמים וסתן לן הקבלה יתר מששים רבוא שנ ובנ דחביה רבו עד למעלה מאי
 למעלה למעלה מששים רבוא לקיים מה שנ יצאנו וישלם לנו: דא ויחל מעשה
 זה הוא שאמ הכה חלית פטר בכל לב אמר נפשי ליה הקבלה דפיה עמיה

HEBREW UNION COLLEGE - JEWISH INSTITUTE OF RESEARCH
 Cincinnati, Ohio
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

כששלחתייך את פרעה לאי עוונה אחת ואמרתי לו ישראל בטעם מלכים הם
לא יחיהו את ישראל ופרעה לא יסוף את ישראל אלא פרעה בטעם שפעל
מלך כן ישראלי בטעם אלו שהתנהגו עמו בקלות אהב שהן כנענה שנב
נפתי ישאל ואחריהן לא כך אמרת לי עפשו שחטאן צבור להן אחת הדבר
אשכך המעקד לכך לא יזוז משה: זאת פע על אהם לא נאמר לא אחת
פניו לאי אמי פניו רבין פרעה וכו' להן עוונה על הר סיני שלא יששן ענין לא
אמרתי להן שני לא יהיה להן אהם חתום של פני שמח את עשיתי עגל לבן נחני
את פני עגלה וי: ואמר על אהם חתום בענין מושלן חתום מושל למטה הדבר
ואמר לאי שפניו אשת מנשיאת רועים החתום מצותם בי שושפני אה לו היב
אשכך אה לו משה מנשיאת רועים אה לו וכו' בהם לעשות עם אשה
דבר יחודי אה לו לאת אה לו גלה אה בועם אה בדבר ממך שמע לו
חתי חתום ידיו למה על ידו אשכך בענין מושל למלך ששלח אפטורפנס למדינת
הלך לו אהל המלך והנח את המדינה ושהה שם ראובני המדינה ששהה עמדו
ועשו להן חתום שמע המלך ופניו באו אפטורפנס ואה למלך למה חתום בועם
אה הוא שערך לענין שהנחו אותי לו אמלכו אחר והנחו יפה הידית
בועם סך אה משה רבון העולם למה חתום בועם כלום עלך חלקן וכו' אמרו
כמה לא אשר העלף לא אמרתי לא כזה משה האיש לו הנחו לך לא הנחו
לך אה למה על ידו חתום אשכך בענין אשר הוצאת מארץ מצרים אה לפינו
רבון העולם לא מארץ מצרים הוצאתם מיכונן אה הוא שגרמות להם שיבואו
אוי הענין הזה מפני שאה אצרתם כמה אה אמרת לו ידוע תדע נתגדלני עם
המצרים ולמדו מהם ומה שנמדו שם באו ועשו במדבר לך נאך אשר הוצאת מארץ
מצ: אמר שמעו שלש עשרה דברים התחנן בראי משה שני וחל משה את פעש
אליו ואמר מיכיל ואילך עש סך הפסוק שלש עשרה דברים והוא שישראל אה
זכור לנו ברית שלש עשרה שחלה עם לנו לפנך מקדם למה ואמרו מצרים וכו'

ישראל ידוע להן למטה ידוע המצרים המלך כהן למה חתום אה ידוע תדע נתגדלני עם
המצרים ולמדו מהם ומה שנמדו שם באו ועשו במדבר לך נאך אשר הוצאת מארץ
מצ: אמר שמעו שלש עשרה דברים התחנן בראי משה שני וחל משה את פעש
אליו ואמר מיכיל ואילך עש סך הפסוק שלש עשרה דברים והוא שישראל אה
זכור לנו ברית שלש עשרה שחלה עם לנו לפנך מקדם למה ואמרו מצרים וכו'

ושבח את המים. אמר בדרב והזוהר יאמר לפיהוזה אמר לב מאי דבת עשה
עמי זאת לבונה אמר דור לפנהקפה דבונו של עולם מחוללי על חות עון אמר
לא מחול לך עשה עמי אזהרה בזה אמרנו בחיך יין אני מודיע אבל לך
מודיע בחיי שלמה בן דוד שעה שנה שלמה את בתה מקדש וביקש להכניס
ידון לבית קדש הקדש עם דבוק גערים זה פה אמר שלמה עשויים אהבתי
תמתי ולא נענה סתם ואמר שכן שערים לא נענה הדר ואמר שכן
שערים דא עבדם יבוס מלך הכבש לך נענה ביון שאמר עי אהים אל תשב
פני מעשיך שבה לחסדי דוד עבדך מודיע נענה בחותה שעה נהפכו פני שונדי
דוד בשול קדוה ודעו בלישראל שמחל לזה קבלה לדוד על אהו עון ולא יפה
אמר שלמה ושבח את אהיה מסתם והינן דבת בוס השמיני שלח את העסוק אחד
צנעה עי לדוד עבדו שמחל לו ולשדל עמו שמחל להם על יום הכפורים בחותה
שעה ואקח את שלמה בי לכלב חי טוב מן הארדה המת בשעת מותתו של דוד
בשבת היה שלח שלמה לבי מודיע אבאמת ומובול בחמה וכלבים של בית אבא
רעבים מה אעשה שלח ליה חתוך נכלה והנה לפע הכלבים ואבין הנק ענין נבר
או תינק וכוללו ולא יפה אמר שלמה כי לכלב חי טוב מן הארדה המת נד קדו
נד שמותו שלבשר ודם קדוה נד מוסב שתכבה נדו שלבשר ודם מסע נדון
שלח קבלה אשר נשבעת להם כך מאי בך אמר דא עשר אמר משה לפנהקפה
דבונו של עולם אמר נשבעת להם בשמים ובארץ שעת ידן לי בטל הייתי אומע
בשם שהשמים והארץ בפילים כך שבועתך בפילה עכשיו שנשבעת להם בשמן
הגדול בשם ששמן הגדול חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים כך שבועתך קיימת
לעולם ולעולמי עולמים והדבר אלהם ארבה את זרעכם לאברהם הוא אומר
כי בך אברך והרבה ארבה את זרעך כמו השג בי עחק הוא אומר והרבותי
את זרעך בעבור אברהם עבדי ביעקב הוא אומר והיה זרעך בעפר הארץ
וכן הארץ הזאת אשר אהבתי ויש לי אהבה ליה אמר דא עשר
עין ארבע ויש עין מבין וכל דבר הרב ל שמואל בך נחמתי אמר לו ולא אצרי
תלמידי הקודש אמר דברים נאמרתי אמרתי להם משמך עשיו נענה ונענה

להם: ונתחם ישי אומר כי כשראה במושה שלח העויל בלום תפס מדין חזק וקמ
רצון העולמים יש בצחק להחיות את המתי מסתלגתני זמית וזחיהאם לו זכר
בזעתך לחיות את המתים עטה להשב שביב במתים דאם החתק את ומתוך
מן העולם מה את מפיים לאבותם לעתיד בשאטמו עמפמשה הזכיר
כויכול מתפייס וזכר שיש ונתחם ישי עלה דגה יפצא דיה משתקן שנת
אוי להן העונות שכך גורמין לפניהם נסגד חים הדיוסוק עמק עין על
נאם וחזקו אחד יאבד טוסה הדבה ופך לשעה קלה צמדין שפאלא דחוק יאבד
שלהן ערד בבחלה שג ויפך דיה משנה לחת בתום תמש עפדיהם מלכט
שהיו הכתובים נראין מצפנס ומבחק אדם הזכיר מוכין וקודין מבא דקודין על
מזה ומזה הם כתובים מבין אמרו מם ופניש שבח לחות בנסהיו עמודי
והלוחות מעשה אים המה ארבעה דברים מקראן מעשה ידיה שלחקה שנים
שנ כו אראה שמך מעשה אצבעותך ישך שג כו ברשתך ילדתו מעשה
ידי ומקדש שנ מקדש ישי בתג דיך והלוחות שכן הלוחות מעשה אים המה
אמ' ל שמוס אז זכו ישראל ללוחות הדישונם היתה התורה קבועה בהן לזכות
שהקבה עטה אותן שנ הלוחות מעשה אים המה וכל מעשיו שלחקה
נפלאים שנ נפלאים מעשך ונפשי ידעת מיך ולוחות הדישונם שלחקה
היו והיו נבראן מששת ימי בראשית דתג רבך עטרה דברים נפלאים צד
השמעות וזו הן הקשת והמקן וצאר והכתב והמסכת והלוחות שפי דתתן
ופי הארץ וקבורתו שלמטה ובערה שפכה בה משה וליה ופיה
של אהד דושקדיה ופרחה ויש אומר יך אף בגדי אדם הראשון נגה אומר
אף הכתובים המזיקין ולי יאשיה אום בשום אביו אף האיל השומר השמיה
אום משום אביו אף העיר והפרדה ל יארה אום אף הצבת הוצהיה אום צבון
בעבתה מתעבדך יבנתך קדמיתא מעינות האן בדיה חת אמנוני והלח יכול
לעשותה בטפסיא ולהתיכה לתוכה הח לח ביה חת אף מעשה די יחדים חות
חזת על הלוחות אמ' ל יהושע בן לוי בכל זם בת קול דמיה מהלחית וזמרת
אוי לחך לבדיות מעלבנה שלתורה שכל מי שחייב עוסק בהגיון ומחיה די חת אף

תענה
חמ
יב
זכנים
ב
אג
שם
ונדי
פה
זעד
בחותה
י
נצב
נבר
אדוי
י
זקבה
עב
בעמן
מת
זמ
ת
זמ
י
מר

לחיי העולם הבא שנתגמלם באתר הזה ואם חרית על הלוחות אין לך בן חורין
אם מי שתקיים דברי לוחותי. וישמעו יהושע את קול השם ברעה ולא אמר
זכרון שני דברי דבך יהושע צפס משה ולא נשא בהן חן בעיניו אחד כאתן
ואחד במוני קנים כאן בנא אומ ואמר אל משה קול מלאה במחנה אמר לו משה
יהושע מי שחונן עתה להתנתב בעדה על ששים לבוא אינו מבחין בין קול
לקול אין קול ענות בורה. כמאדאת אמר תבנה יפסל ואין קול ענות חלושה
כמה דאתם מחדל ששהשנים קול ענות אנכי שומע אמר לו יסוי קול קולם לעז
אנשטומט. ויזו באשר קרב אל המחנה ויצא את העגל אוי להן לבני אדם
שחן מעידין מה שאינן רותן בני אפטרד למשה שלא האמין להקבנה שכן
היה אמר וידא אתה עגל לא יאורה לעשרה דרך ארץ שאפלו אדם שומע
מכס שהוא סתמן אמר לו לא יאורה עד שיראה זמן הוא אומ וארא והמה
חפזתם לפי ויחד אף משה וישלך מידין את הלוחות עליו אמר שלמה
אל תבבל ברוחך למעט זה משה אמר לו הקבנה אתה בעסת אתה השלכת
אתה שברת אתה תחליף אתה בעסת ויחד אף משה אתה השלכת וישלך
מידין את הלוחות אתה שברת וישבר אותם אתה תחליף פסל לך שכת
לוחות. וישלך מידין מידין בת אמר לו מאיר כיון שראו משה מה שעשו
ישלך מיד הביט בלוחות והאה שפרח הכתב מהן והשליכן לארץ משר
למה הדבר דומה לאדם שהוא צידו נר וכבה כיון שראו שפכה הנר אמר
וזה למה בדי מיד השליכו מידין פך כיון שעשו ישראל אותם מעשה פרח ויסע
כך הלוחות אמר משה ארלמה לו מיד ויחד אף משה לו מאיר אומ כשהיה הכתב
בהן היו צידו כדבר קל אכשפרח הכתב לא יוכל לסכלן ולא שיברם לא שלא לחייב
את ישראל משר לאחד שנתעסק עם בת מלכים והיו ביניהן תנאים הלק השושבין
הכתב לו הנתק בת לוחותיו לך משה ישעיה קיימתי תנאים ששמעו ישראל
במה דתירין יא קבלו אותם בנותם ומה שנתק בלוחותיהן שנתק שביניהן
ישעיה שנתק שנתק הלוחות שנתק להימן דת מעל ומקל שנתק אשה וסתם
סתם יתן השתנה ביד השושבין יא עניה עם דת ביה השושבין קדע את

עלם עשרת הנהגות גדולה עזוב ערוב ופתיכות ופנים ופיה משנה
שי יתאמר אנו חסד עליהם אנם ששה דרך ידען דיען בעוונתם עד היכן
היאתם ותשועת שלום עליהם רבינו בל ימנע עליהם העב קיים לא באו בעקשת לפני
הקב"ה ממשל לאתם שהיה בנות מנצח לפניו ובאו לתמונה אמרו להם יש אתם
פסוקים ופסוקים ופסוקים אמר משה אם עליהם אם בפקש דומים ועדין העובדים
אינו נקבלים לא הרי אתם מבינים וחולק פקש שהעבדו מיד וישת משת אל
הי' הוא אמר להם כלום איש מהם דומה בעמך לפני בעיניו ופלו
שהיה ולא נשעתי ואתם אמר עמד משה ושמע לפני און נפשי אל השם הנה
ואתם לא אמר הקב"ה להם אפס מבקש מי יבדל פדנותהן שנעמי ולא
פסוקים מי שמבקש עליהם דומים בראי ישרא עידין שם ומבקש ומקבלין
לפניהם עמך ומבקש עליהם דומים אם עונני עמך בני עשה למען שמו
ידעם יי' דשעני עק אבותי בני חסדך ישרא מושיעני בעת צרה וכו'
כפי' כמקורו ופסוקים דומים שאות כולם דומים ועדין המת מוסל מהא
אתם ואתם אל חזקתם עליהם העם הזה אל חזקתם לפסודך הזאת אם יעמי
משה ושמע לפני בעמך סדך הזאת לא שתפישו להם היה לך ללמוד מהם
שביעניו הריעה מיטעל אמרתי ואחד כך ביקש עליהם דומים במשה הזאת
ויקח את העבדים עשו ששדך באש ואחד כך וישב משה אל פי ואמר
אתם חסד העם בשמות מהו שאמר אמרם לבבכם אתם שבים אל פניהם
את אהי הנכד ואחד כך ביקש עליהם דומים שת ויזעק שמאל אל פי בעי
ישראל ויענה יי' הללו ידעו אידן גדין פדנותיהן שש"ט אל אבל אחדים
לא ידעו וכן הוא אומר כשועלים בדרבנות היו נביאך ישראל לא עלותם ליד
הגדין גדר על עמי ישראל היה להן ללמוד ממני שעלה בפדן תודתה וכו'
זה משה דבר ויאמר להשמעו לל משה בחירו עמי בפדן לפני וב
הוא ימנע ומענה וינצח יי' וימנע יי' וימנע יי' וימנע יי' וימנע יי'
אין חסד העם הזה חסדא עליהם וישו להם אהבה מהם
ועדין לפני החסד דברי ה' וימנע יי' וימנע יי' וימנע יי'

תבונתם בעיני משה בשרו לא יצילתם וכו' וישירי נשתי: משפטי חמיקה לא
קטת חן בעבודת שבין אדם למקום זכיר בעבודת שבין אדם לחברו
הוא יושב משה עליו ויאמר כי אל משה לעט הקבלה דכח אהבה
הם בטהר האש סלהימה ואתה ביטול סופרין בטהרין היזקל אהבה
ייתה מבבל ספר ועשה חסר כלים אינא אפי' בבריה לטהרה יקראו
תשכחו את לא שבעה דודת עתה יום עשאתם ואתם יום יום עשאתם
ועתה יום תשיח הטאות מסר' וכן שלמולך שישע' עליו אביו והיו להגן
בא תבדקם של ויאמר אם יתנהגו חרש עמך' מ' אהבה לא מרדית
ב' מ' שמעך יתג' כי ישראל חטאו ובקשה קבלה ואבדן אפי' משה ויעשה
אם תשיח הטאות אם לו מי יסדר חטא' לו אכפתו מופר' לא בשביל אפי'
תולה להם: וביום פקדי ופקודת עליהם הטאות אהבת שצוני וישפיק
ביום הפקדים אהבה את הרב' ואתי באת התיב' עגלו הוא אה' משפודת
כמה הוא יעשה לו מנחמא בשם דאשה שאל כלם שישאיתו מ' שאלו נפשו
ושללה על ישראל אתם סתם בלשה הוא אה' אהבה חטאתו ויאמר
מחנה ב' בושוע הוא אמ' ב' עשה אתם ב' דאבדן' בדוד הוא אומר
ע' אה תהי נח יד ב' ובינת אבי בעמך ולא למעלה לא בדרך ישעיה
הושע בן נחדי בשעה שאם לו הקבלה הושע ב' חטאו מה אהבה ויהי
אם לטו רבות שלעולם העולם שולך הוא ימחה על שחטאו על קדושת
שמך ואתה יכול לבינת אהבה אהבה את הקבלה שר' דם הזה אהבה הוא
הדין מעשה מיד ויאמר ע' אל הושע לך קח לך אישות זענים וילך ויקח
את ממד בת דבלים מהוא ממד שהכל גומרין בה בת דבלים שהכל
דישין יחנה כדבלה: ותהר ותלך לו בן וקרא את שמע' יזרעל על שם
עלות שנעשו ביזרעל ותהר ותלך בת ותקרא שמה לא מחמק ותהר
שולך בן וקרא שמו לא עמי באותה שעה נגזר גשלת גזירות קצת על
ישראל כפי שלשה שמות שלהן וכל זה כדי לפתוח לו עטו שמלך ויהי
חזקיה על ישראל ולא נגע ממד חמ' לו הקבלה ערש אהבה התח' בוכה ויהי

תבונתם בעיני משה בשרו לא יצילתם וכו' וישירי נשתי: משפטי חמיקה לא
קטת חן בעבודת שבין אדם למקום זכיר בעבודת שבין אדם לחברו
הוא יושב משה עליו ויאמר כי אל משה לעט הקבלה דכח אהבה
הם בטהר האש סלהימה ואתה ביטול סופרין בטהרין היזקל אהבה
ייתה מבבל ספר ועשה חסר כלים אינא אפי' בבריה לטהרה יקראו
תשכחו את לא שבעה דודת עתה יום עשאתם ואתם יום יום עשאתם
ועתה יום תשיח הטאות מסר' וכן שלמולך שישע' עליו אביו והיו להגן
בא תבדקם של ויאמר אם יתנהגו חרש עמך' מ' אהבה לא מרדית
ב' מ' שמעך יתג' כי ישראל חטאו ובקשה קבלה ואבדן אפי' משה ויעשה
אם תשיח הטאות אם לו מי יסדר חטא' לו אכפתו מופר' לא בשביל אפי'
תולה להם: וביום פקדי ופקודת עליהם הטאות אהבת שצוני וישפיק
ביום הפקדים אהבה את הרב' ואתי באת התיב' עגלו הוא אה' משפודת
כמה הוא יעשה לו מנחמא בשם דאשה שאל כלם שישאיתו מ' שאלו נפשו
ושללה על ישראל אתם סתם בלשה הוא אה' אהבה חטאתו ויאמר
מחנה ב' בושוע הוא אמ' ב' עשה אתם ב' דאבדן' בדוד הוא אומר
ע' אה תהי נח יד ב' ובינת אבי בעמך ולא למעלה לא בדרך ישעיה
הושע בן נחדי בשעה שאם לו הקבלה הושע ב' חטאו מה אהבה ויהי
אם לטו רבות שלעולם העולם שולך הוא ימחה על שחטאו על קדושת
שמך ואתה יכול לבינת אהבה אהבה את הקבלה שר' דם הזה אהבה הוא
הדין מעשה מיד ויאמר ע' אל הושע לך קח לך אישות זענים וילך ויקח
את ממד בת דבלים מהוא ממד שהכל גומרין בה בת דבלים שהכל
דישין יחנה כדבלה: ותהר ותלך לו בן וקרא את שמע' יזרעל על שם
עלות שנעשו ביזרעל ותהר ותלך בת ותקרא שמה לא מחמק ותהר
שולך בן וקרא שמו לא עמי באותה שעה נגזר גשלת גזירות קצת על
ישראל כפי שלשה שמות שלהן וכל זה כדי לפתוח לו עטו שמלך ויהי
חזקיה על ישראל ולא נגע ממד חמ' לו הקבלה ערש אהבה התח' בוכה ויהי

... וְיָשָׁב אֶל-אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ

בְּיָמֵינוּ בְּכָל יְמֵינוּ בְּכָל יְמֵינוּ בְּכָל יְמֵינוּ בְּכָל יְמֵינוּ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הַזֶּה
וְלֹא יִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ וְלֹא יִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
שִׁירָתְךָ בְּשׁוֹמֵר הַיּוֹם הַזֶּה שִׁירָתְךָ בְּשׁוֹמֵר הַיּוֹם הַזֶּה
מִשָּׁה בָּךְ עַל מַה עָלִיתָ לְמִטָּה שֶׁלֹּא מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ
הַיּוֹם הַזֶּה דַּאֲנֵי הַיּוֹם הַזֶּה עַל מַה שֶׁעָלִיתָ לְמִטָּה
לִּי גִדְלָה לְמַעַן מִן הַכֹּל שֶׁנִּיחָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהֵינוּ
בִּיקֻשׁ הַקֶּבֶל לְמַעַן בִּיד מִלְּפָנֶיךָ זֶה מִנְקִיִּים אֵת בִּיהוֹשׁוּעַ שֶׁנִּבְיָאנוּ שָׁבָה
עִתָּה בָּאתִי בִּילָא אַעֲלֶה בְּקִיבֵךְ בְּקִשׁ הַקֶּבֶל שֶׁלֹּא לְאִשְׁרָאֵל
שֶׁכִּינָה בְּנִיבֵךְ עַד שֶׁעָמַד מִשָּׁה וּבִיקֻשׁ עָלֶיךָ זֶה מִיִּם וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
אֵת הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ שֶׁנִּשְׁמַע בְּכִיבֵךְ מִשָּׁה לְפָנֶיךָ הַקֶּבֶל לְבִנְיָאנוּ
שֶׁלֹּא מִי שֶׁנִּשְׁמַע בְּכִיבֵךְ הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ שֶׁנִּשְׁמַע בְּכִיבֵךְ מִיִּם וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
לְשִׁמְשֵׁם זַעֲמָה הַיּוֹם הַזֶּה מִלְּפָנֶיךָ לִּי סִיבֵן מִשָּׁה לִּי סִיבֵן מִשָּׁה
שֶׁנִּבְיָאנוּ מִיבֵן שֶׁכִּשְׁמַע שֶׁנִּשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
מִשָּׁה זֶה יִדְוּ מִלְּפָנֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּכִיבֵךְ מִשָּׁה לְבִנְיָאנוּ
שֶׁלֹּא מִי שֶׁנִּשְׁמַע בְּכִיבֵךְ מִלְּפָנֶיךָ יִדְוּ מִלְּפָנֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה
מִשָּׁה דַּאֲנֵי הַיּוֹם הַזֶּה אֵת מִשָּׁה הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
יִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ לִּי חֲזֹן אֵת בְּשִׁירָתְךָ שֶׁנִּשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
שֶׁנִּשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ הַיּוֹם הַזֶּה בְּכִיבֵךְ מִשָּׁה לְבִנְיָאנוּ
בְּשִׁירָתְךָ לִי חֲזֹן מִשָּׁה לְבִנְיָאנוּ מִשָּׁה לְבִנְיָאנוּ
שֶׁנִּשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ הַיּוֹם הַזֶּה מִלְּפָנֶיךָ לִי חֲזֹן מִשָּׁה
אֵת זַעֲמָה לְבִנְיָאנוּ שֶׁנִּשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ בְּכִיבֵךְ מִשָּׁה לְבִנְיָאנוּ
זֶה הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁנִּשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
מִלְּפָנֶיךָ אֵת מִשָּׁה הַיּוֹם הַזֶּה לִי חֲזֹן מִשָּׁה לְבִנְיָאנוּ
בְּכִיבֵךְ מִשָּׁה לְבִנְיָאנוּ אֵת מִשָּׁה הַיּוֹם הַזֶּה לִי חֲזֹן מִשָּׁה

2

יוראין בן וראבין צדי בן לששית מלחמה והיה השונאין מפליג בידם ביום שחננו
דמו עומת חרב לבית גביע מפליג ביד שונאיהן ל איבן אומ המלחכים היו מקלפין
שהיה חקוק ורבנאמרין מאילין היה מתקלקל ויתנצלו בע ישראל את עדים
מהל חרב אמ רב תמא בד חנה בחורב טענ וחרוב פדקן אעפ"כ נשבע הקבל
שהוא מחזירו להן לעתיד שני חי אע נאם עי כולס בעדי תלבשי ואומ ופדוי עי
ישובן ושמת עולם על ראשם ושמחה על ראשם אין כל כן לא ושמת עולם חונה
השמחה שהיתה להם מעולם היא חונדת להם אמ ל אעזר אמ ל חונה עתיד
הקבל להיות עטרה בראש כל ידיו וצדיק שנ בום ההוא יהיה עי צבחות לעשרת
עבי מאי לעטרת עב ולעפרת תפארה לעושים צבונג ולמחכים לתפארתו
יכל לכל תל לשאר עמו למי שמשים עצמן כשירים ולרוח משפחה הרודה
את יצרו לושב על המשפט זה הדין דין אמת לאמתו ולגבורה זה המתגבר על
יצרו בכל יום מנשים מלחמה זה שנגשא ונתק במלחמתה של תורה שערה
זה המשכים ומעדיב לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ומשה יקח את האהל
ל שמעון בן לקיש אומ באותה שעה דין משה קל וחומר בעצמו אמ מנודה לרב
מנודה לתלמיד מה עשה נבול בית מדרשו והוציאן מחוץ למחנה מיד נתגלגל
חמיו שלהקבל על ישראל והיה כל מבקש עי יצא אל אהל מן ל יודה ביר
לשני אומ והלא דברים קל וחומר זמה מרוחק שבישראל שאינו מרוחק לא שנשה
פרסאות נקלא מבקש עי תלמידיו חכמי שמכתתין רגליהן מעיר לעיר וממדינה
למדינה ללמוד תורה על אחו כמה וכמה הרחק מן המחנה אמ ל יצחק
נאם כחן הרחק ונאם להלך אך יחוק האמור להלך יהיה ביניכם וביניו מה רחוק
האמור להלך אפיס אמה אף הרחק האמור כן כלפיס אמה והיה כל מבקש עי
מלמד שאף שכינה יצאת עמו והיה כצאת משה אל הא יקומו כל העם
תנ לבנן חכם עובר עומד בפניו ארבע אמות וכיון שעבר הדבש ישב אב בית
דין עובר עומד לפניו מלוא עיניו וכיון שעבר ארבע אמות ישב נשיא עומד
עומד לפניו מלוא עיניו ואינו לשאי לישב עד שישב במקומו שנ והביטו אחרי
משה עד שיהו האהבה אמר יוחנן בן זבדי ששמעון בן דמטל נשנית בשנת ה' דבני
על דבן שמעון בן גמליל ור מאיר ול נתן הוה קימא מתיבדא בולר מקמייהו

אמ' להו רבן שמעון בן גמלי' מה בין אס' דנשיא אנא לדבנן דלאו נשיאי ננהו
תיקן להו תקנתא ור' כסאיד ור' נתן לא הווהוהתם זההא ששנתא למחר כהנתהו
דלא הונו קיימי מקמיהו כי רגילא מילתא אמר' מס' דתי' אמר' להו רב' דתנן
רבן שמעון בן גמלי' אמ' ליה ר' מאיר לל' נתן אנא חכם ואנא אב' שנת' ר' נתן
מילתא כיהא כולא הוינן אמ' ליה ומאי נעביד ליה אמ' ליה תא נימא ליה למחר
נתנ' בעקצין דלית ליה וכיון דלא באמיר נמא ליה מי ימלל גבורות' ש' ישמע' כל
תהלותנו למי נאה למלל גבורות' ש' למי שיכול להשמיע כל תהלותנו ונעבדיה
וסהוי מד' נשיא ואנא אב' בת דין שמענהו ר' יעקב בל' קודשא אמ' אלמא חס' ושלום
אתיא מילתא לדי' בסופא אזל ותיב אחור' עוליתא דרבן שמעון בן גמלי' ששנה
גרס' ותנא גרס' ותנא אמ' מי דקמה מילתא דלמא חס' ושלום מילתא איכא כי פפדשא
יהב דעתיה עייז' בה וגרסה למחר אמרו ליה ליתנ' מד' בעקצין פתח ותנ' בת' דחוקן
אמ' להו חילא הוה גמירנא הוה מכסיפתון ל' אפקינהו מבי' מדדשא בחלשות' דעתא
הונו כתבי קשיאתא בפיתקי ושארין כי מדדשא די' הוה מיפדק מיפדק וולא הונו מיפדק
הונו הדדי' וכתבי פוחקיה ושליחי לבי' מדדשא אמ' להו ר' יוסי תורה בתון ואנן בפעם
קס' ר' יוסה למספק קמת נמי כולה מתבטא אמ' להו רבן שמעון בן גמלי' אמ' ליה מעיילנא
להו מאי הוה נקנסניהו דלא נמא שמעתא מפומיהו אעייילניהו אסוקו לר' מאיר וחדים
ולר' נתן יש' אומדין אחזנ' ליה בחלמיה ר' נתן זיל פייסניהו ורבן שמעון בן גמלי'
אזל לגביה תלי' סר' זמנ' ופייסיה אמ' ליה נהי דאדע' לך קמרא דאבוך למהווי' חב' בית
דין למהווי' נשיא מי אהני לך לר' מאיר לא אחוו ליה בחלמיה משום דמבדא ליה
דברי' חלומות' לא מעלין ולא מוודיין פגעביה ר' מאיר ביעקב בן קודשא אמ' עדין
יש' לזה בעמלם ונח נפשיה והים דיתב' ר' וקא מתנ' ליה לר' שמעון ברי' דאחדי'ם
אומדין אן היה תמודה לא היה קדיב' אמ' ליה לאבוה מאן אחדי'ם אמ' ליה ר' מאיר
מאן יש' אומדין אמ' ליה ר' נתן אמ' ליה מימיהן אנו שותין ושמונתיהן אין אנו
מסבדין אמ' ליה הם בקטנו לעקוד כבודך וכבוד בית אביך אמ' ליה גם אהבתם גם
טנאתם גם קנאתם כבד אבדה אמ' ליה האנפ' תמו חדינות' לוי' ונחם נתשת' זבד
זכרם המה אמ' ליה הע' מי' היכא דאהנ' במעשיהן וחד' אהני' פ' אמ' ליה

אמ' להו רבן שמעון בן גמלי' מה בין אס' דנשיא אנא לדבנן דלאו נשיאי ננהו
תיקן להו תקנתא ור' כסאיד ור' נתן לא הווהוהתם זההא ששנתא למחר כהנתהו
דלא הונו קיימי מקמיהו כי רגילא מילתא אמר' מס' דתי' אמר' להו רב' דתנן
רבן שמעון בן גמלי' אמ' ליה ר' מאיר לל' נתן אנא חכם ואנא אב' שנת' ר' נתן
מילתא כיהא כולא הוינן אמ' ליה ומאי נעביד ליה אמ' ליה תא נימא ליה למחר
נתנ' בעקצין דלית ליה וכיון דלא באמיר נמא ליה מי ימלל גבורות' ש' ישמע' כל
תהלותנו למי נאה למלל גבורות' ש' למי שיכול להשמיע כל תהלותנו ונעבדיה
וסהוי מד' נשיא ואנא אב' בת דין שמענהו ר' יעקב בל' קודשא אמ' אלמא חס' ושלום
אתיא מילתא לדי' בסופא אזל ותיב אחור' עוליתא דרבן שמעון בן גמלי' ששנה
גרס' ותנא גרס' ותנא אמ' מי דקמה מילתא דלמא חס' ושלום מילתא איכא כי פפדשא
יהב דעתיה עייז' בה וגרסה למחר אמרו ליה ליתנ' מד' בעקצין פתח ותנ' בת' דחוקן
אמ' להו חילא הוה גמירנא הוה מכסיפתון ל' אפקינהו מבי' מדדשא בחלשות' דעתא
הונו כתבי קשיאתא בפיתקי ושארין כי מדדשא די' הוה מיפדק מיפדק וולא הונו מיפדק
הונו הדדי' וכתבי פוחקיה ושליחי לבי' מדדשא אמ' להו ר' יוסי תורה בתון ואנן בפעם
קס' ר' יוסה למספק קמת נמי כולה מתבטא אמ' להו רבן שמעון בן גמלי' אמ' ליה מעיילנא
להו מאי הוה נקנסניהו דלא נמא שמעתא מפומיהו אעייילניהו אסוקו לר' מאיר וחדים
ולר' נתן יש' אומדין אחזנ' ליה בחלמיה ר' נתן זיל פייסניהו ורבן שמעון בן גמלי'
אזל לגביה תלי' סר' זמנ' ופייסיה אמ' ליה נהי דאדע' לך קמרא דאבוך למהווי' חב' בית
דין למהווי' נשיא מי אהני לך לר' מאיר לא אחוו ליה בחלמיה משום דמבדא ליה
דברי' חלומות' לא מעלין ולא מוודיין פגעביה ר' מאיר ביעקב בן קודשא אמ' עדין
יש' לזה בעמלם ונח נפשיה והים דיתב' ר' וקא מתנ' ליה לר' שמעון ברי' דאחדי'ם
אומדין אן היה תמודה לא היה קדיב' אמ' ליה לאבוה מאן אחדי'ם אמ' ליה ר' מאיר
מאן יש' אומדין אמ' ליה ר' נתן אמ' ליה מימיהן אנו שותין ושמונתיהן אין אנו
מסבדין אמ' ליה הם בקטנו לעקוד כבודך וכבוד בית אביך אמ' ליה גם אהבתם גם
טנאתם גם קנאתם כבד אבדה אמ' ליה האנפ' תמו חדינות' לוי' ונחם נתשת' זבד
זכרם המה אמ' ליה הע' מי' היכא דאהנ' במעשיהן וחד' אהני' פ' אמ' ליה

ו מאור או היתה תמורה לא היתה קרובה אמ' רבא אפי' ו דענותא הוה
אמרו משום ל מחיר אמ' ל מחיר חזק לא אמ' דא והביטו אחרי משה
תדין אמודין חד אמ' לגמי וחד אמ' לשבח מאן דאמ' לגמי חמי שוקין חמי
כרעין אכיל דשת נק דיהודא וכל דיליה מן דיהודאי ומאן דאמ' לשבח חמי
עדיקא חמי זכאה זכא ומחבי לבולי עלמא טוביה מוטייה והיה כבוד
משה ירד עליו העמק דבר עם משה מגיד הכת שמעלת שלמשה רבינו
למעלה ממעלת שלכל הנביאים שאר נביאים אין מתבאין בכל עת שירצו
אבל משה רבי אינו כדאלא בכל עת שירצה ירד עמוד הענן ודבר עם משה
ודבר עליו אל משה פעם אל פעם אמ' ל יצחק אמ' ל הקב"ה למשה משה
הרב בכעס והתלמיד בכעס ישראל מה תלא עליהן אם אתה חוזר כך מוטב
ואם לאו הושווע משמש תחתך אמ' ל אבהוא אלעפ כן לא יצא דבר לבטלה
שנ ומשרתו יהושווע בזנן כיון שראה משה שנתעלבו רחמיו שלהקב"ה על
ישראל מנא נשון לעמוד בתפלה ופתח בטובות של ישראל ראה אתה אומ' אלי
מהוא ראה אמ' לפטו רבונו של עולם בתורה אמרת לי לא נגליתני על אבות
העולם לא באות אחת שנ נראה אל אברהם באל שדי ושם המפדש לא
גליתני להם שנ ושמי יי לא נודעתי להם אבל לך גליתני שבעים שמות ושם
המפדש שבו בראתי עולמי שנ ידעתוך בשם ועבשו אתה חזק הנה מלאכי
ילך לפתך למלאך אתה מוסרני רבונו של עולם אם נח מצדתי הן בעיניך הודיע
נא את דרכך היאך אתה מתנהג עם עולמך אמ' ל יוחנן משל לדופא שהיה
לו תלמיד לימדו כל הרפואות חוץ מדפוחה שלמכת מלנא אמ' לך כל הרפואות
גלית לי אבל דפוחה שלמכת מלנא לא גלית לי כך אמ' משה לפט הקב"ה רבונו
של עולם אתה אומ' אלי ידעתוך בשם ומנא הן בעיני אם נח מצדתי הן בעיניך
הוד נח חזק לך באיזו מדה את מנהג את עולמך פעמים אתה מפנים אותי על ישראל
פעמים את מפנים אותך עליהם אמ' ל יוחנן משום ל יוסי שלשה דברים פקש משה
מלנא הוצה ונח לו בכעס נחמתי נשדתי וישראל נשדתי וישראל נשדתי וישראל נשדתי וישראל נשדתי
המלך אל ונחמתי ונחמתי ונחמתי ונחמתי ונחמתי ונחמתי ונחמתי ונחמתי ונחמתי ונחמתי
והיה כבוד משה ירד עליו העמק דבר עם משה מגיד הכת שמעלת שלמשה רבינו

ל
א
ע
א
א
ל
ה
ה

יש צדיק וטוב לו יש רשע וטוב לו יש רשע גבועל אמר לו צדיק ורע לו צדיק
בן רשע צדיק וטוב לו צדיק בן צדיק רשע גבועל רשע בן רשע וטוב
לו רשע בן צדיק אמר צדיק ורע לו צדיק בן רשע רשע וטוב לו רשע בן
צדיק לא יהא צדיק בן רשע כרשע בן צדיק והאבות מוקד עין אבות על בנים
זכות לא יומתו אבות על בנים ודמינן קראי אהדרי ומשענן באן שאחזין מעשה
אבותיהן וכאן בשאין אחזין מעשה אבותיהן לא הכי קאמ צדיק וטוב לו צדיק
גמור צדיק ורע לו צדיק שאינו גמור רשע וטוב לו רשע שאינו גמור רשע ורע
לו רשע גמור ופליגא דר מאיר דאמ' ל מאיר שתים נתנו לו ואחת לא נתנו לו זכות
וחנות את אשר אחז אעפ שאינו הגון ורחמי את אשר ארחם אעפ שאינו הגון
לא תנא צדיק וטוב לו צדיק למקום וטוב לצדיק צדיק ורע לו צדיק למקום
ורע לצדיק רשע וטוב לו רשע למקום וטוב לצדיק רשע ורע לו רשע למקום ורע
לצדיק: דא נאדעך למען אמצא חן בעיניך מגיד שכל היודעו הוא מצא חן
בעיניו ועל פ' הדעה הוא מוצא וכן דוד אומ' לשלמה בנו ואתה שלמה בעדע את
לאי אביך ועבדהו' וראה כי עמך הגוי הזה ביקש להודיעו מדות שלחמים
ומדות שלדך שהעולם מתנהג בן כדו שניהג בהן את ישראל שנ' וראה כי עמך
הגוי הזה ויאמר פע ילכו אמ' ל יוחן משום ר' יוס אמ' לו הקב"ה למשה הנא
לועד שילכו נעים שלמעם והמחתי לך: דא אמ' ל יוחן משום ר' שמעון בן
יחאי מנין שאין מרצין לו לאדם בשעת בעסו שנ' ויאמר פע ילכו: ויאמר
אליו אם אין פנך הולכים אמ' משה רבונ' שלעולם אם לא יעברו פנב שלמעם
אל תעלינו משה: ונפלינו את ונמך אז היא שאמרנו ביקש שלח תשנה שכניה
על אומות העולם תנא שבעה נביאים נתנבאו לאומות העולם בלעם ואביו
איוב בלדד השוחי ומפר' המעמתי ואלתף התימנ' ואיהו' בן בדב' הצוסי
איוב מישראל הוה ואינבוי' הוא דאתנבי' לאומות העולם כולי נבוי' נמי אינבן
לאומות העולם כולהו עיקר נבואתיהו לישראל הא"י עיקר נבואתיהו לאומות
העולם תנן וכולן הן קודם לליבור זה שלובפלינ' ויאמר ע' אל משה גש את
הדבר הזה אשר דברת אעשה זה הוה שאמ' הכת' רצן יריאיו יעשה כנגד רבי

יש צדיק וטוב לו יש רשע וטוב לו יש רשע גבועל אמר לו צדיק ורע לו צדיק
בן רשע צדיק וטוב לו צדיק בן צדיק רשע גבועל רשע בן רשע וטוב
לו רשע בן צדיק אמר צדיק ורע לו צדיק בן רשע רשע וטוב לו רשע בן
צדיק לא יהא צדיק בן רשע כרשע בן צדיק והאבות מוקד עין אבות על בנים
זכות לא יומתו אבות על בנים ודמינן קראי אהדרי ומשענן באן שאחזין מעשה
אבותיהן וכאן בשאין אחזין מעשה אבותיהן לא הכי קאמ צדיק וטוב לו צדיק
גמור צדיק ורע לו צדיק שאינו גמור רשע וטוב לו רשע שאינו גמור רשע ורע
לו רשע גמור ופליגא דר מאיר דאמ' ל מאיר שתים נתנו לו ואחת לא נתנו לו זכות
וחנות את אשר אחז אעפ שאינו הגון ורחמי את אשר ארחם אעפ שאינו הגון
לא תנא צדיק וטוב לו צדיק למקום וטוב לצדיק צדיק ורע לו צדיק למקום
ורע לצדיק רשע וטוב לו רשע למקום וטוב לצדיק רשע ורע לו רשע למקום ורע
לצדיק: דא נאדעך למען אמצא חן בעיניך מגיד שכל היודעו הוא מצא חן
בעיניו ועל פ' הדעה הוא מוצא וכן דוד אומ' לשלמה בנו ואתה שלמה בעדע את
לאי אביך ועבדהו' וראה כי עמך הגוי הזה ביקש להודיעו מדות שלחמים
ומדות שלדך שהעולם מתנהג בן כדו שניהג בהן את ישראל שנ' וראה כי עמך
הגוי הזה ויאמר פע ילכו אמ' ל יוחן משום ר' יוס אמ' לו הקב"ה למשה הנא
לועד שילכו נעים שלמעם והמחתי לך: דא אמ' ל יוחן משום ר' שמעון בן
יחאי מנין שאין מרצין לו לאדם בשעת בעסו שנ' ויאמר פע ילכו: ויאמר
אליו אם אין פנך הולכים אמ' משה רבונ' שלעולם אם לא יעברו פנב שלמעם
אל תעלינו משה: ונפלינו את ונמך אז היא שאמרנו ביקש שלח תשנה שכניה
על אומות העולם תנא שבעה נביאים נתנבאו לאומות העולם בלעם ואביו
איוב בלדד השוחי ומפר' המעמתי ואלתף התימנ' ואיהו' בן בדב' הצוסי
איוב מישראל הוה ואינבוי' הוא דאתנבי' לאומות העולם כולי נבוי' נמי אינבן
לאומות העולם כולהו עיקר נבואתיהו לישראל הא"י עיקר נבואתיהו לאומות
העולם תנן וכולן הן קודם לליבור זה שלובפלינ' ויאמר ע' אל משה גש את
הדבר הזה אשר דברת אעשה זה הוה שאמ' הכת' רצן יריאיו יעשה כנגד רבי

אמרו דויד למקרא האזי צמד משה רב בשעה שבאו ישראל לאנתו מעשה עמד
משה ובקש עליהן החטם ונמחל להן אמר שמענו בן יוחי ממקץ היו ישראל מחותו
מעשה ומפט מה באצל ידם כדוגן יהוא עזת לכל באי העולם שיאמרו ומה אם
ישראל שבאו לבי אונת מעשים ולתדבר קטן הוא לא דבר גדול כיון שעשו תשובה
נתקבלו שיתבאו בעולם על תחת בטה וכמה כדן עתה אתה אומך ויאמר
דוד אל נתן חטאתי ויאמר נתן גם ש העביר חטאתך לא תמות מוצל היה
דוד מאונת החטא ומפט מה בא על ידו כדי שיהא ער לבאי העולם וכן הוא
אומך אתם עדי נאם יי ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי אמר יוסי
לאבל העתים שוות לתכל יש עת שאדם מתפלל ותפלתו נשמעת מיד וכך
הוא אומך והיה טרם יקראו ואנא אענה ויש עת שאדם מתפלל ואינו נענה יעני
שם סתה בענין לך מעבוד תפלה וכן ישעיה אומך בעת רצון ענתך וכן דויד
אומך ואנא תפלת לך יש עת רצון גם את הדבר הזה ולמענה הוא אומך וכמה
יודע אפוא משל למלך שהיתה לו ספינה בין גלי הים אמר לו החובל אדוני המלך
היני יכול לעמוד בה לעצמי סייע אתה עמי ואולי אמלכ מביחן חט וספינתך
כך ישראל בשעה שהפיל השטן לתוך גללים קשים עמד משה ואמך היני יכול
לעמוד בגללים א לעצמי א רבון העולמים ראה היאך אתה מסייעני ער
שנעלה מורידה זו הקשה ראה אתה אומך העל וכן דוד אומך כי אמרת פן ישאחו
ליערי יגילו כי חמוט אמר לו הקב"ה למשה משה גם את הדבר הזה אשר צברת
אעשה דא גם את הדבר הזה אשר דבר חעש אמר ל שמוא לאחת שיצא
עלה שפרע הלך השושבין ואמך לה אמרה לו חין מזה הדבר כלום חכ
לה הוא משקה חותך מי המרים אמרה ישקה השקה חותה ומעאה טוהרה
אמר לו השושבין חזר לביתך שלא תצא מעג עליה כך בשעשו ישראל ארת
העגל השקה אותן משה שנ וישק את בני ישראל כיון שבדקן חמ להקב"ה
מחול עוש אמר לו הקב"ה כל מה שחמרת אנע עושה גם את הד הזה אשר דבר
אנע ואם תמנה אתה ממשה שחמ לו הקב"ה אשר צברת אעשה הרי חסתך
כשנבנה אמר אח שורוש ונשאה חן בעיניו מה אמך לה מה שחמך תנתן לך

כמו שהסתכל בעודת חבירו מאחוריו שהוא יודעו מכוח חוזה הראייה ונבדל
בדעתו משאר הצדדים ונמצא מתחילתו לראיהם כלל: ויאמר עי אל
משה פסל לך זה הוא שצמ חכמת הגד לך תעלמות חכמה פי כפלים לתושיה
במשה רבי הכת מדבר שבשעה ששיבר את הלוחות ובדק את ישראל בדאומת
ועמד בתפלה לפני הקב"ה ואמר לפניו רבונו של עולם הים חטאו בעגל ואני חטאתי
ששיברתי את הלוחות ונסתה אסתשה חטאתם ואם חזק מוחצ נח אמר לפני רבונו
העולמים הדמיה סתתה לי פולה חיה אה וידבר עי אל משה דבר אל בני ישראל
אם את מבלה את ישראל מה את עשה בתורתך לפני נחם ואם אין מחנו נא
מספקי יטה צבת ולא תעשה עי שנמחה חטאת של ישראל עי וינחם עי
על הרעה כיון שנמחל להן חותו עין חזק אותו צדיק ואמר ישראל היה להר כפי
שבקש עליהן רחמים את מי יבקש עלי והתחיל מתעורר על שיבור הלוחות
אמר לו הקב"ה אל תתערר לוחות הראשונים לא היה בהן אה עשהת הדיבורות
בלבד אבל לוחות שניים שאני נותן לך יעשהן הלכות ומודש ואגדות שני ויהי
לך תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה ולא עוד אה שאתה מבושש שמחלת
לך שני ודע כי יטה לך אה מעונך: פסל לך רי חזק אמר מחצב שלם נפירי
נרא לו הקב"ה למשה בתוך אהלו שפסל ממנו הלוחות וממנו העשיר משה:
וא פסל לך אמר רי חמט בה חמטה מפסולת הלוחות העשיר משה הרא הוא דכ
פסל לך שתהא הפסולת שלך שכל ישראל נטלו מבזת מצרים ומשה היה עומד
בעצמות יוסף לכך נחם פסל לך: שני לוחות חבצם כראשונים מהוה
כראשונים שהיו שוין לראשונים בקומה ובמראה: יתירין לוחות השניים
על הראשונים בארבע מדות לוחות הראשונים לא נעשה להן ארון מתחלה
לוחות שניים נעשה להן ארון שני ואע"פ ארון עצי שמים ואפסל וכו' והיו דומי
כפלה נכנסת לתוך חופתה. לוחות הראשונים לא היה בהן טוב אבל לוחות שני
היו בהן טוב שני למען ייטב לך: לוחות הראשונים לא הבהיק בהן קלעטר פני
שלמשה לוחות שניים הבהיק בהן קלעטר פני שלמשה: לוחות הראשונים יד
נמצאו ישרא באותו מעשה לוחות שניים ידו ביום הכפורים והכלום ישרא בעי
ותחננו

אשר שבת אמ' ל' שמענו בן לקיש איש בוח
אחד משלשה דברים שגזלה משה דמסמיה
ופרישת מן האשה ושנה ענין בעלם ולא נכנס להל' מועד ערשקתא לו
הקבלה והיה נסן לבקר לבוקרן של אבות ועליו אמ' חזק לעצק תשמע
קולי ואיש לא יעלה עמך אן לו לא איש אשה מנחל תם אש אין לו לא
שלא יעלה שלא יראה מנחל וגם איש אל ירא פני הדין העם והבקר
אל ירעו אין לו לא עתן ובקר שאר בהמה חיה ועוף תל' גבה צדק אל
מול ההד ההוי אין לו לא למסרחו שלוק לנפם לדומה למערב רוחו
והגבלת את העם סביב לאמר וכל כך למד לא אמר הקבל לוחות הבאשופם
נתנו בפדהסיא ולא עמדו עכשיו יהוא בצניעות ויפסל שני לוחות ויעל
אל הד סיני איסתי עליה ל' יודה בוד שלום אומ' לוחות הראשונים ירוח ב' סמו
ונשתברו עשני משה עם ישראל שני ימים עד שהחשירם בתעבור ועלה לבקש
עמם רחמים בעשדים בתעור ושהו ארבעים יום בתפלה שני ואתנפל לפני
צי ארבעים יום עד שיאמ' לו הקבל פסל לך ועלה בלחות שנים בראש חודש
מלול ונשתנה ארבעים יום ונמצא יורד ביום הרביעי: ויעבר' ע' על פני
אמ' ל' יוחנן אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאמרו מלמד שנתעטף הקבלה
בטליוח צבור והראה למשה בסני ואמ' לו כל ישראל חופאים עשה לפע בסדר
הזה ויחז' מוחל להן: ויקרא פי' מי קרא מעת דאמ' קול הוא שקרא דבת
קול אומר קרא ומאן דאמ' שפניה קראה ע' פי' לשון קריאה א' רחום וחתן שהוא
מרחם על עולמו וחתן את בדואן: אן אפים אן אן מיבי ליה אמ' ל'
יוחנן ארץ אפים שמאריך וחתן ארץ ומאריך רוחו עם הרשעים מאריך
רוחו עם הצדיקים וגובה מהן מעשה רעים שעשו בעמם הזה בעביל
ליתן להן שברן מושלם לעתיד לבוא ומשפיע שלות לרשעים ומשלם להן
מעונת מעשים טובים שעשו בעולם הזה בשביל ליתרע מהן מעולם לעתיד
ל' שמול בר נחמן בשם ל' יונתן ארץ אן אן כן זא ארץ אפים מאריך
אפו עד יולא יגבה בא לבות מאריך וגובה אמ' ל' חסדי מין דאמ' רחמנא

יה ונדל
ל' ע' אל
לחשה
בלאח
אני חפוח
לפני דבין
לפני ישראל
מחני נא
ל' ויחם ע'
ל' ל' מ'
בד הלוחות
ע' הדיבור
ד' את שני וי'
ל' שמחלת
ל' סנפירי
ז' משה:
ז' דא היא דב'
ז' היה עומ'
מהו
ז' השנים
מתחלה
והי' דומי'
ל' לוחות שני'
קלצטר פט'
דשנים דד'
ז' יעלה בע'
ז' ותחנן

בב מעוהי זא מאריך אפיה וגבי דידיה אמר לני מהוה דרך חפץ
רחוק רוגז למלך שהיו לו שני לגיונים קשין אמר המלך אם דרין עמי במדינה
עכשיו הרי בני המדינה מכעיסין אותי והן עומדין עליהן ומכלין אותן אז הדין
משלחן לדרך רחוקה ואם מכעיסין אותי בני המדינה עד שאני משלח אתן
ומביאן הן באין ומכעיסין אותי ואני מקבל פונם דבת באום מאריך מהחך
מקנה השמים ופלי אעמא להבל כל הארץ אמר ל יצחק ולא עוד אז שהיו
נעול בפניהם דבת פתח י את חוצרו והוציא את כלי זעמו עד שהוא בריך
וחמיו קריבין דב אהד תניא בית שמאי אומ' שלש בתות הן ליום הדין
אחת של צדיקים גמורים גבתבין ונחתמין לאתר לחיי העולם הבא ורשעים
גמורין גבתבין ונחתמין לאתר לגיהנם שנן ורבים מישיני חדמות עפר יקי אז
לחיי צולם ואה לחרפות בוננים שעומתיהן והפנותיהן שקלין יודין לגיהנם
ומצפצפין ועלין שנן והבאתי את השלישית באש ועליהן אמרה חנה ע
ממת ומחיה מוריד שיכול לעל ובית הלל אומ' ורב חסד מטה כלפי חסד
ועליהן אמ' דוד אהבתי פ ישמע י את קולי תחנונך ועליהן נאמרה כל הפר
כולה דלותי ולי נהושיעי פיננים דקאמרי בית הלל ורב חסד מטה כלפי חס
דוקא שאין בכלל עונותיהן עון פושעי ישראל בגופן ומאי היא קרקפתא ולי
מוחין לה תפלין מעולם אבל אם בכלל מחנה עונותיהן עון פושעי
בגופן יודין ומצפצפין ועלין בדבת והבאתי את השלישית באש ועליה
אמרה חנה עי ממת ומחיה אבל שענתון מרובין מזכיותיו ובכלל עון
פושעי ישראל בגופן וכן פושעי אומות העולם בגופן והן עובדי עבירה כע
עדות יודין לגיהנם וניחונן בה שנים עשר חדש לאחר שנים עשר חדש
גופן כלה ונשמתן נשדפת ורוח מפזרתן וסחרת כפנת רגלי הצדיקים שנן
ועשותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם אבל המינים חמשומין
והמוסדין והאפיקורסין ושכפרו בתורה ושכפרו בתחיית המתים ושפירש
מזרבי צבור ושטתנני חמתם בארץ חיים והן הפרצפין המכילין חימה יתורה
על הצבור שלא לשם שמים ושחטאו והחטיאו את הרבים כגון יהבעבבן נב

וחי
מ
לא
או
ר
וע
ג
ש
וכ
ב
א

והבירוי יורדין לגיהנם ונדונן בה לדוריו דורות שנ יצאו וראו בפגרי הזנש
לא ורב חסד ל אינש אור כף מאזנס מעונית עונות מכאן וזכיות מכאן והקצה
מטה לבק זכות דעתיה דבית הלל דבת ורב חסד מטה כלפי חסד נעזר חסד
לאפים יכול לבנים בלבד תל לאף דוד יכול לחלק דוד בלבד תל לאפים הדיו
אור לאף אפים דור נשא עון ופשע וזכר תמידי דבי ל ישמעאל וזכר
ואשוק ראשון וכך היא המדה כלום אדם עפר ותמים ביה כדאיתא בשלח
ועדיין לא בא חטא על ידו מעולם וזו המדה חטא אין הקצה כדכתיב עליו לא מעברו
בך היא מדה שלה קצה שלא לחיוב מבתולה דבתה כל לא יפעל אפעמים
שליש נחמ רבא ועון עצמן אינו נחלק דאי יתיב רובא עונות מייחשוב כהדין
לא נשא כזו אמ רבא כל המעביר על מדותיו מעבדין לו על פשעיו שנמשא
עון נשא עון למי שעבר על פשע דא נשא עון עונות
דבת תכרת הנפש היא עתה בה פשעים לא המדיים
וכן חטאות זו השגגות וכן הוא אמר ופש כו תחטא
משגגה וכו' וזו המדה נשא חטאות ומרדים שגגות למה לי לא לומר לחיוב
שהתורה ענה הזדונות ועל המרדים נמשכן לו בשגגות ונקא לא יתקא
מנקא הוא לשבים ואינו מנקא לשאינן שבים מנקא הוא בעולם הזה ואינו מנקא
לעולם הבא פוקד עון אבות על בנים לארבע דייכות זו למעלה מזו בדר
וזהו שמן וזהו דבש וזהו מים צפלה דליקה באחת מהן הזן מכתובות אז חר
לאצל אם היו כולת שלשמך כולן נשפכות כך בזמן שהן תופסין מעשה אבות
דור אחד דור אחד דור אחד דור הקניזונק על ידן אבל אם היו מסורגין דור אחד
דיק ודור אחד דשע לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות באותה
שמה משה ואמ' אן בישל קוצץ בן קוצץ וימהד משה ויקד ארעה
שתחו מה דאה ל חנניה בן גמלי' אמר ארך אפים דאה ורבן אמרי חמת
דאה דאבא הוה קא אהיל וסליק בדרגא דבי רבא בר רב שילא שמעיה לחא
דיק דקא אמ' עדותך נאמנ מאד וא' וכתב ביה ביהמ"ד וזכר דבית
שאהים אמ' שמע בניה ארך אפים דאה ויקח אים סו' ליתיה וק' ציני

ז' הדף אפי
מי במדינה
ותן לא הד
שלה אצל
א' מדחק
ד' לא שהוא
הוא בריד
זם הדי
ורשעים
נפר יקי אה
דדין לגיהם
הנה ש'
כלפי חסד
דה כל הסד
טה כלפי חס
זרקפתא וכל
זן פושעי
ש ועליה
בכלל עון
עבירה כש
עשה חדש
קיים ש'
זחמשומדין
ש' ושפודש
אימה יתור
דבעם בן נב

36

2

לך נא ש' בקר זו היא שאמרנו שביקש שתפודה שפנה בישדא וסלח
לעוננו בקש שיהחול להן על חוננו ענן ויאמר הנה אנכי כרת ברית א
רב יהודה אמר רב ברית כרותה לשלש עשרה מדות שאין חוזרות ריקם ש
הנה אנכי כרת ברית ורידה כל העם אשר אתה בקרבן את מעשה יי' ש
נמא הוא זוקר ינת פניו וכן הוא אומ' וייראו מגשת איו' השמר לך פ
תכרת ברית לישב הארץ זו שפדה שלא לברות ברית לעובדי ע"ז כ
מזבחתם תתמן א מצות עשה לאב' ע"ז וכל משמשיה וכל הנעשה
בשבילה כו' לא תשתחוה לז' אחר לז' ע"ז על ההשתחויה חפ' ע"ז דבר
עבודתה בכך כן תכרת ברית ליושב הארץ וצו אחרי זה יהיו וצד
לא יהיו מאחר שהזהיר שלא לאכול מזבחן ואתה למד שזבחן אסור
מפניו אמרו שחיטת הנכרי נבלה ומטמא במשא ולקחת מבנות
לבעד מאחר שהזהיר שלא ליקח ימהן אתה למד שזהן אסורין ולהל
הוא אומ' לא תתחתן בם אה' יבנה לא תעשה לך הוא אם אכל
מזבחם הוא נושא מבנותם והן מטען חוננו והוא עובד ע"ז לא תע
לך ואפ' לנשי' זהו מסכה לך תעשה לך את חג המצ' תש' מכחן אמ
כל המבזה את המועדות כזן נטפל לע"ז את חג המצות הנשמר לימד
על חולו של מועד שהוא אסור בעשיית מלאכה ולא בכל מלאכה הוא
אסור לא כדו שלא יהיה כיום חול לכל דבר למועד חדש האביב
יכול בזמן שיש אביב אתה עושה פסח ואם לאו אתה עושה פסח
תל' את חג המצות תשמר בין שיש לך אביב בין שאין לך אביב אם כ
מה תל' למועד חדש האביב עשאו הכת סימן לו ומכאן שמעבדין את הש
מפני האביב כל פטר רחם לו יכול אפלו נקבה תל' וכל מקור תזכר
מה בכור בהמה זכר ולא נקבה אף בכור אדם זכר ולא נקבה וכל מק
יכול אפ' גמל וסוס תל' פטר שור ושה דרי זה כלל ופרט אין בכלל לא מ
שבפרטו דא' ל' הושע בז קרחה אומ' כל פטר רחם לו דרי זה כלל יכול אף

בין נקבות בין תשעים בין בעל מומין בין קטנים בין גדולים. דא בשה לא
בעגל ולא מדנה ולדבנדפה ולא בכלאים ולא בכור ולא פפוש המוקדשי
שברא מאל בהק. וכו' מה עבי שאל איך פודין בהן אף פסולי המוקדשין
איך פודין בהן. דא תפדה בשה מן אס חזין לו שיה לפדותו שיהא פגדויה
בשינויו. ונתת דמיו לכהן. וכל תפדה מכל מקום לא אמרה תורה שיה לחמיר
עליו לא להקל עליו שאם היה לו פטר חמור ששה עשר סלעים פודהו בשה
אפי שוה דינרו. תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו מצות פדייה קודמת
למצות עדיפה. וערפתו נאמר פאן עריפה ונאמר אהן עדיפה מה להלן בקפיים
ומאחריו ואסור בהנאה אף כאן בקפיים ומאחריו ואסור בהנאה. כל
בכור בנק תפדה מנגד שאם היו לו חמשה בנים מחמש נשים וכולן בכורים
שחייב לפדות את כולם. דא כל בכור בנק תפדה שאם עבר האב ולא פדהו
כשצריך חייב לפדות את עצמו. כל בכור בנק תפדה ולא יראו פני ריקם
הרישעה לצען פדין בנו ועולת ראייה ואין לו כדי לזה וכדי לזה פדין בנו
קודם שנכל בכור בנק תפדה ואחר כך ולא יראו פני ריקם. ששת ימים תע
תעם השביעי תשבת בחל וכן תע' והלא חייש וקציר בכלל כל מלאכות היו
ולמה יצאו לומ לך מה חייש וקציר מיוחדין שהן אבות מלאכות וחייבי
עליו. ופוע עצמן אף כל שאר אבות מלאכות חייבין עליהם בפע עצמן.
דא בחריש וקציר תשבת ל שמעון בן אעזר אומ מכלל שני בחריש וקציר
תשבת יש לך קציר מצוה שהוא דוחה את השבת והיזה זה זה קציר העמר
ל ישמעאל אומ יכול תהא חרישת העומר דוחה את השבת תל בחריש וקציר
קציר שמעון קבוע יצא חריש שיהיו לו זמן קבוע. ל יהודיה אומ בחריש
וקציר תשבת חריש שיקצירו אסור זה חריש שלמד שביעית וקציר
שחרישו אסור זה קציר שלמוצאי שביעית ל שמעון אומ שבות מן החריש
כשעת קציר ושבות מן הקציר כשעת חריש. ויהי שביעות תעשה לך זה
חג העצרת בכורי קציר חטים מכאן שאין נביחין בטורים קודם עשרת
וחג האסיף תקומת השנה והלן הוא אומ ביעות השנה איזה חג שיש

ואסור
תבדית
ריקם
עשה
ר לך
יעני
הנעשה
על
וזבד
אסור
ת מבנות
שוכין ולהלן
לא תע
מכאן
שאר לימד
למה הוא
יש האביב
שן פסד
יב אם כן
בדין את
זק תזכר
וכל מק
בכלל אן מ
לא יוכל אף
שם
שם

אסיף ותקופה ושנה יצאה בו היה אבי זה אשר יי... שלש פעמים בשנה
אין פעמים לא אמרם... דאם בלשמוך לרבות אתה קטן מכאן אמרו כל
קטן שיכול להתחוד בידו של אביו ולעלות מירושלם לירושלם אביו
חייב להעלותו את פני האדון... אדון את על כל באי הצולם יכול אף אתה
כדעתה בקן תל אהו ישראל כול עלך בלבד תל ית פני האדון... הוא כי עז
אה אני על כל בני השולם ושמי חול ענקי... כי שני שגויב מפטר
ולא יחמד ייש את חרצו דבדה תורה כנגד היצר שלא יאמרו ישראל
היאך אנו מעדיף ארצנו ובתינו ושדותינו אבר מענו ועולין לתל שמיא ובווא
אחרים וישבו במקומותינו לוי פך ערב להן הקבלה ולא יחמד איש את
אדניו בעלותו לראו ולתעורר לא שאין רשות לאחד מן המטיקין להטיק
אתם ואנשים צדקה שהנח את כריו ובא ומניח אריות סובבן אנהו
ומעשה ביהודה שהנח בית תלנגליו ובין ומניח דותמות מקור עין בפניהם
לקיים ולא יחמד איש את ארצו וכו' לא תשחט על המז אהד השוחט
אחד המקבל ואחד הזורק ואחד המקטיר וכן אחד מבני חבורה
אם היה ברשות אחד מהן כזית חמץ בשעת שחיטת הפסח
עובדיו בלא תעשה... ולא ילין לבקר זבח חג הפסח מכאן שכל
המליץ אימולין עובר בלא תעשה... ראשית בכורי אדמתך
נאם באן ראשית ונאם להלך ראשית מה להלך שבעת מינים אם
באן שבעת מינים אדמתך פדט לערים ולמליץ... תביא בית יי אהן
מלמד שהיא חייב להיטפל בהן עש שיביאם לבית הבחירה... לא
תבשל גדי בחלב אמו הרי זה בא לאסור בשולו קל וחומר אכילתו אין
לו לא גדי וחלב אם בשר שור בחלב מותר לא תבשל בחלב... אמר
יצחק בשלשה מקומות בבת לא תבשל גדי בחלב אמו אחד לענינו ואחד
לענין תורה ואחד לענין המעשרות לענינו מה כת דא שית בכורי אדמת
וכת בתורה הנה חנכי שלח מלימד הפטר לענין תורה מה כת דא שור
בכורי אדמת מה כת בתורה ויאמר יש קל משה כתב וכו' אמר הקבלה
למישה מישה יבי דמליץ ברגל כמות כמות כמות... תבשל גדי בחלב אמו
אין תבשל כמות קטן וכו' לענין תורה ילין מלא תבשל אבנך בביתו ברוך הוי קן פניה
שלין את הוצרכים הלא אי תלוק ביהודה למטה ברוך כדמיינת הלא מעד דאם יקטיל מעט וכו' וכו'

כתב ליהוה לענק מעשרות ותרומה של גבי בחלב ודבש ומוצאם ליהוה עשרת העשר
 אמר לעצב תהמון לוי לבישלה גרים במערתם שיום איך אתם עוסקים ביהוה
 ומוציאם בעשירותכם כרחוקי צוח וצוח שאלוים אתם מוציאם ושמרתם היד
 רכות ושלחה לפע קמה ויאמר יי אל משה כתב לך את הדברים האלה
 זמורה שבכתב כי על פי הדברים האלה זמורה שב על פה וידע יחיה
 בר מזלע לתורגמנה הוה שמעוך בק לקיש כתוב כתב לך את הדברים האלה
 וכת כי על פי הדברים האלה הוא כחיה צד דברים שבכתב אני אתה ויעו
 לאמרן על פה דברים שעל פה אי יתה ישא לאמרן בכתב דברי יתעל
 הנא אלה אלה יתה כתב ואיך אתה כתב הלכותי אמר ל שלעזר תורה רוב
 בכתב ומיעוט על פה שנ אכתב לו רוצו תמתי כמוהו נחשבתי ותיחזק יום
 רוב על פה ומיעוט בכתב שנ כי על פי הדברים האלה ותיחזק נמי תתבונן
 אכתב לו רוב תורת ההוא אתמנה קא מתמה אכתב לו רוב תורה ויהו
 כמוהו נחשבתי ואיך נמי הא פת כנעל פי הדברים האלה והוא משום
 דתקיפי וחית בהו יעריח למגמדינהו רבא זרב יסף דאמרתי תרווחהו יתה
 ספר אפטרתא אמר למקדי ביה בשבתא מאי טעמא דלא נתן לכתב
 מר בר רב אשי אמר לטל טוליה נמי אמר מאי טעמא דהוה ליה חזי למקדי
 ביה ולא הוה שרי למקדי ביה ושרי לטל טוליה דל יוחנן ור שטען ב
 לקיש מעיינ בספרא דאגדתא בשבתא אמאי והוה לא נתן לכתב לא
 כיון דלא אפשר עת לעשות ליי עלכן הפרגתורתך הכא נמי כיון דלא אפשר
 עת לעשות ליי עלכן הפרגתורתך הכא נמי כיון דלא אפשר עת לעשות
 אמר ל נתן לא כרת הקפה בבית עם ישראל לא בשביל דברים שבעל
 פה שנ כי על פי הדברים האלה ויהי שם עם ישראל עם רבועים ו יוחנן
 הוה מיטיל וסליק מטבריה לצפודי והוה מסתמך על כתבא ד חיה
 בד יתה מנון חד חקל אמר דין בית חקלת הוה דיילי וזביתא בעי מעלע
 באוריתא מטון לחד זוי אמר הדין זונתא הות דידי הבייתה בשע גילעי
 באוריתא מטון חד ביתא כרם אמר דין בית כרמא הוה דידי ויתב יתה

יעקב
 כתוב

בשנה
 וכן כל
 אביו
 אתה
 יצד
 יל
 זרע
 א יבוא
 א
 דמי
 גתו
 פעהם
 זעוהט
 בורא
 שכל
 א
 ס
 ית
 לתו
 אמר
 עינן וזחור
 י ידמוק
 חשיר
 יתב
 יתב
 יתב
 יתב

בעי מלעי באחריות שדי ל חייב בבי אמ ליה מאי לך בבי אמ ליה צבי ער
דלא שבקת לך לסיבותך אמ ליה חייב בגי קלה בעינך מה שעשית
מכחתי דבר שניתן לשעת ימים וקנתי דבר שניתן לארבעים יום שכל
העולם כולו נברא לששה ימים שנבי ששת ימים עבד את השם וחד
הארץ והתורה נתנה לארבעים יום דלת ויהי שם עם של ארבעים יום כל
למך רבי יוסף היה דורו קורא עליו את הפיסוק הזה אם יתן איש את כל
הון ביתו במהרה בזה יבוא לו ויהי ברדת מטת מהר סיני ומשה לא ידע
מכחך אמרו כל הנותן מטת לחבורו והיא עשויה להיגלות איננו רדיך
להודיעו שנ ומשה לא ידע כי קרן עור פטנ דבר זה דמנ לו הקצה והוא לא
ידע שנ הנה חכמי כרת ברית נג כל עם אע"פ אמ לו אינ נותן לך זין מכהיק
שאין ישראל יכולין להכיל בו מחיבן נתן לו ההוד רבן אמרי מן המערה
בשנת הקצה כפו עליו שנ ושכתי כפי עמך וכן הוא חום קרנים מידו לו
ושם חביון עמו ויש חום בשעה שהקצה מעמדו ודעה נצונות ינאו מפ
שכנה ונטל קצה ההוד ל שמואל בר נחמני אמ הלוחות ארכן ששה טפחים
ורחבן שלשה והנה משה מחזיק בשני טפחים והקצה מחזיק בשני טפחים
משם נטל משה קצה ההוד ל שמואל חום עד שבוא כונה בלוחות נשתייר
בקלמס קמעה והעבירו על לחשו וממנה נעשה לוחי קצה ההוד שנ ומשה
לא ידע כי קרן עור פטנ ועליו הוא חום מי בהחכם מי יודע פשר דבר צבי
בהחכם זה משה רבי שבת בו עיר נגורים עלה חכם מי יודע פשר דבר
זה משה שעשה פשה בגן ישראל לאביהן שבשמים לא שפירש את
התורה לישראל תשע וארבעים פנים טהור ותשע וארבעים פנים טמא ומה
שבר נטל עלבך חכמת אדם תחיר פטנ ומשה לא ידע כי קרן עור פטנ ומה
פטנ שונה ושמת תאמ זה הוא שפרו תל ועו פטנ ישונה עדיין העו כולו
עפון לו וכן הוא חום קרנים מידו לו הרי זה בעולם הזה ושם חביון עמו
הרי זה לעתיד לבוא וידא אהרן וכל בני ישראל את משה וייראו מעשת
אליו לשעבר ומראה כבוד על לעיני בני ישראל דואין ולא מתיראין ועכשיו

וירחו מגשת לוי ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן ואלה הכהנים
ואהרן בן הנשיאים בעדה ואחר כך כל בני ישראל שנ' ואהרן בן הנשיאים
ישראל תע רבנן בימי סדר משנה משה למד מפי הגבורה שנים אחדות
ושנה לו משה פרקו נסתלק אהרן ישב לשמאל משה נשאו בניו ושנה להן משה
פרקו נכנסו זקנים שנה להן משה פרקו נכנסו כל העם שנתיק פרקו נכנסו
ביד אהרן ארבעה וביד בניו שלשה וביד זקנים שנים וביד כל העם אחד נסתלק
משה שנה להן אהרן נסתלק אהרן שנה להן בניו נסתלקו בניו שנה להן זקנים
נמצא ביד כל אחד ואחד ארבעה מכתן אמ' ל' אע"פ כן עזרה אינו אדם
לשנות לתלמידיו ארבעה פעמים וקל וחומר ומה אהרן שלמד מפי משה ומשה
מפי הגבורה כך ארבעה הדיוט מפי הדיוט על אחת כמה וכמה וליעל כולם
ולילפי ממושה כדי לחלק כבוד לאהרן וכבוד לבניו וכבוד לזקנים וליעל אהרן
ולילפי ממושה וליעל בניו ולילפי מאהרן וליעל זקנים ולילפי מבניו ולילפי למורו
לכל ישראל משה כיון דמפי גבורה גמר מסתייעא מילתיה אמ' מר ב' יהושע
אומ' לעולם אהרן לימיק משה הוא חוזר במזן אהרן דתנא שלשה שהיו
מה לכין בדרך גדול מימין קטן משמאל במזן לימין ד' יהודה היה גלגלית
אפי' תיבא רבנן לשון נרחא דאהרן ויכל משה מדבר אתם כיון שתבא
בעצמו ויתן על פניו מסוה ובבא משה לפפ' ע' לדבר אתם יתן את המטה
בזו וריזה גדולתו של משה שנתן לו הקבה גדולה יתירה על מלאכי ישראל
מלאכי שרת כשהן משבחין לפני מקום מפסין פניהן בלתי העינין ששן בעינים
יבסה פניו אבל משה רבי אינו כן מגלה פניו ועומד לפניו שצניע ששן יסוד ארת
המסוה עד עתה ויצא ודבר מגיד שבחו שלמ' שה' שלח עיניו בשלחו
מקום ולא פנה לעשוקין אחרים אמ' יצא דבר אל בני ישראל וראו בני ישראל את פני
משה כי קרן עור תניח עשר קרנות הן קרני שלמה בהם שנ' כרם היה לי אהרן
בקרן בן שמן קרני שלי יצחק שנ' והנה איל מוחזב בסבך בקרניו קרני שלמה
שנ' משה לא ידע כי קרן עור פניו קרנה שלמה שנ' ונעם כחור ופיה קל מר לו
קרני שלום שנ' וקרני ר' קרני קרנה שלמה שנ' פזר טק לאביונים קרני

גל
יית
שכל
ת
תכל
זודע
ל
זלא
מבדיק
עדה
לו
או מפ
לפחים
לפחים
ציור
משה
ע
יבר
זר
ומה
נ' ונ
זול
עצו
גשת
כשין
וירחו

תרום בכבוד קרנה שלילה שנ כל זה בצנס להימן חזקה המלך באברי האלה
 להגים קרן קרנה שלנבואה שנ דמה קרני בייק קרנן שלבית המקדש שנ
 מקרני דמים ענתני קרן ישרא דבת זירם קרן לעמו אמ ל אבא בר בהנא
 כולהון קרנות הן נמנות ברא שן שלשלא זכרון שחטאון עטלמיהן היך דבת
 גרע בחרי אף כל קרן ישראל זמנני לאומות העולם דבת ועל קרני עשר די
 בדאסה וכשיעשו ישרא תשובה הקבה מחזירן למקומן הדא היא דבת וכל
 קרני רשעים אנדיע תחומונה קרנות עדיקים אותן הקרנות שגעי עב
 עדיקון שלעולם מחזירן למקומן ואימתי לכשי רומם קרני שלמשיח
 שנ ותן עט למלכו וירם קרן משיחו כן יקצר רחוק

דיקהל משה

החל המסותר וכבוד העולם מלא
 טבעו בבזך דגליו ואין לו משה ודולה
 האר סמך אלו טרם ביגן יכלה
 יעלה הפירץ לפענ ואל צנת קרשו יעלה
 אז יאמרו בגוים הגדיל על לעשות עם אה

מדינות נורא תהלות עושה פלא
 פנה חל תפלתבן מענל אופו חולה
 אדבו לו במדתרים ואין לתלו גולה
 שמהיה בימות ענתו וחדש לו הובולה
 ישב פולס לפני אהים וכימי קדם ישלה

נותן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה
 הנקם לה מתדיה ויריב את ליבה
 ויסוכיה בעש כבוד ובסתרו הושיבה
 להיות לה כמלכים חשים תמיד סביבה
 ושבת קדשו הנחילה להיות למאות בקדוה
 כפת אשרי אנש יעשה זאת וב

יעזרני השם היוסד ארץ ומעובה
 הבוחר באימותו ולעבודתו הקריבה
 במלאך פנו הושיעה ובכוחו השגנה
 ויקדשה בחקים טובים לישר את נתיבה
 לשמור נפשה מכל דעונתה מפובה
 וערב לנפש מחזקת בה לכפול את טובה

אדם יחזיק בה

זה הוא שאמ הכת אשרי אנש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שומ שבת מח

וה' יד מע בלבנו ב' אצל על אומ' אשרי אנחנו ועמנו זית נבין חזים ים ז' ים
בה אשרי המקיים כל מצותיה של תורה בזהבה ועומת בהם לשמים ותיצא
לא תורה שנוזחת ותרפ' אטב שם מצה. שומר שבת מתקין שבת
בוח ודקה כמה חמודה שבת שהיא שקולה כנגד כל מצותיה של תורה וכן
היה ל' עקובה אומ' גדולה שבת שבתורה ובביתם ובעמם ויהי שומר
כנגד כל המצות בתורה דלת עד אנה מיתוס לשם מצ' אצל דאגב עשת
לכם השבת בניאים דלת אב' יי' להיכם בחקוק לבן ומת שבת קדש
בכתובים דלת ועל הד' סיני ירדת ודבר עמכם משמים וקח זהם ששנים
יש ותג' אמת חקים ומצוות טובים ואת שבת קדשך הודיעת להם ומעונת
וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך מלמד שהיא שקולה כנגד הכל
ושומר ידו מעשות כל דע ל' עקבה אומ' חמור וקפיד על כל המצוות
כדאוי כאן שמר ידו מעשות כל דע לכל המוחללה בלא הוא עושה כל דע וכאן
עבר על כל מצוות התורה לכך משבח הנביא וחזק אגודי אנוש יעשה זאת
זכ' ולא עוד אלא שכל עונותיו מחולין ש' מהלל לא תקרא מחולל אלא מחול
לו ל' אעזר אומ' גדולה שבת שהיא שקולה כנגד עשר הדיברות פ' עשר
הדיברות כתיב וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר זה שבת בני ישראל
הדברים מ' ממה שקדינו בענין ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וישב
אלהם אלה הדברים אשר צוה יי' לעשות אותם כך אמר הקב"ה למשה
אך אמר להם לישדל אפי' אין ביזכם אלא מצות שבת בלבד מעלה ח' -
עלכם כאלו עשיתם כל התורה טולה ש' אלה הדברים ולכן הודיעו וידבר
אלהים את כל הדברים האלה לאמר. וא' אהא ש' אהא ש' אהא ש' אהא ש' אהא ש'
יום דורש אמה אומ' מתחלת התורה ועד כאן לא נאמרה פרשה במקדמה
א' אהא ש' אהא ש' אהא ש' אהא ש' אהא ש' אהא ש' אהא ש' אהא ש' אהא ש'
מצוה לידועות להיעשות קהלת קהלות ויהיכם בפי כנסיות ובענין מודיע
צמוע דברי תורה ולקדש את שמע הגדול כענין ש' במקדמות ביום ל' יום
ממקור ישרא' מהא' ממקור ישרא' ל' יום אומ' זה הקב"ה שהוא מקור

באה לא מבוח מכשירין הרי היא דוחה את השבת מכשירי עבודה שאין עבודה
באה לא מבוח מן שיחם נפגמה קדנן שללמשה או שנפגמה ספן שומע את
יתקנס בשבת תל ויקהל משה את כל עוזת בני ישראל ויאמר להם וכל חול לא
בשבת: ויאמר אלהים אליה הדברים לומר להוציא את ארבעים מלאכות
חסר אחת שנאמרו לו למשה עלמה תנן התם אבות מלאכות ארבעים
חסר אחת החדש הזורע המעמר הדיש הזורה הבודר הבוחן המי
הגז היחפה חגוגה ית הממד המלפס המנסין והעובע והפווה המסין וה
שני בני נרין והחודגשני חוסין והבוצע שני חוסין הקושר והמתיר והמפר
שתי תפירות הקודע על מנת לאמר שתי תפירות גער את הצבי השוחט
והמפשיטן והמולחן והמעבדן המוחקן והמחתכו הכותב שתי אותות והמו
על מנת לכתוב שתי אותות הבונה והסותר המכבד והמבעיר והמכה צפ
המעצין מרשות לרשות או אבות מלאכות ארבעים חסר אחת הינו מ
הינן מולחן ל חקול שמעען בן לקיש דאמר תרווהו אפיס חדיא משה יע
שרבוט: מעין לאבות מלאכות מן התורה אמר ל שמעל בר נחמן בשם
ד יונתן בנגד ארבעים חסר אחת שבה בתורה מלאכה ומלאכות בעין קומע
אחא בלהין דבת מלאכות שנים ניהו אמר ל אשיח אשגרת עינה דלי
בכל אוריתא ולא אשכח בל דהיא מילתא: וינל אהים ביום השביעי מלחב
מעהן ויבא הביתה לעשות מלאכותו מנהן תאני ל שמעען בן יוחאי ששתי
תאכל מצות וביום השביעי עמדת לילי א: לא תעשה מלאכה הרי זה בא
לאשלים ארבעים חסר אחת מלאכות שבתורה: יתב ל יונתן בן צבטאי
ינתבין לעזר ויתב ל חנינא בר חמא גביהו ניהו קח מבעוהו להו דתנן אבור
מלאכות ארבעים חסר אחת כנגד כלל אמר להו ל הניבא בר חמא כנגד
המשכן אמר להו ל יונתן בן לעזר כן אמר ל שמעען בן יוסי בן לקוניא כנגד
מלאכה ומלאכות שבתורה: בעי רב יוסף ויבא הביתה לעשות מלאכותיה
הניבא בר חמא ויבא חידד וימוי כן אמר רבא בר בר חנה

מלאכתו לעשות עמו נכנס או דלמא לעשות מלאכתו מומעניא הוא והא"י
והמלאכה היתה דים דשלמא להו עבודתיהו תיקו: ג יסי ביל אבן בשם ר'
שמואל בר נחמן כנגד ארבעים חסר אחת שבת במשכן מלאכה ועבודה: אמר
א"י בר חנינא זה הדברים אשר עשה א"י בליל ארבעים דבר דברי
דברים מכאן לאבות ולתולדות ל חנינה דעפורין בשם ר' אבהו אלקי חד לעד
אלתין היא חמשה עשר דבר חד דברים הדברים תרו מכאן לתרבעים חסר
אחת מלאכות שבת בתורה: רבנן דקסרי אמרין אפי' מקדושה לא חסרה
כלום אף חד למד תלתין חיות תמנע לך מתמנעין רבנן דבשן בין הא לחיות ל יוחנן
ול שמעון בן לקיש עבדון הויה בהדין פקחא תלת שנין ומג ואפקין מינה ארבעים
חסר אחת תולדות על כל חדא וחדא הן דא שפחון מסמך סמכון והא דלא אשבחן
מסמך עבדונו נהוו משום מכה בפטיש: בניי דל חייה רבה עבדון הו"י
בהדין פקחא שותה ירחין ואפקון מעיה שית מלק על כל חדא וחדא הוון להן בשיטת
אבוהון ונתני ל חייה הקוצר הבורח המסיק הגורד התולש האורה כולהון משום
קוצר: נמצאת למדין שאבות מלאכות ארבעים חסר אחת כולת למדין
ממלאכת משכן מעשה חושב מעשה דוקס מעשה חורג מעשה דוקח מעשה
עבות מעשה חרש ודומין ושאר מלאכות שלא נתפרשו בהן ה"י הן מפורשות
דבת עולמים מעשה שבתה מעשה שדשחות מעשה המכונה מעשה צעצועים
ודומין וכולן נקריא מלאכה שנ' והמלאכה גדולה: תניא כמאן דחמ' כנגד עבודה
במשכן דתניא אין חיובין לא על מלאכה שכינא בה היתה במשכן כיצב הם אעו
אתם לין ושרעו הם קצרו ואתם לא תקצרוהם העלו את הקדשים מקרקע לעגלה
אתם אל תכניסו מרשות הדבים לדשות היחודי הם החזירו את הקדשים מעגלה
לקרקע אתם אל תציו מרשות היחוד לדשות הדבים: הם הושיטו את הקדשים
מעגלה לעגלה אתם לין תציו מרשות היחוד לדשות היחוד: מאי קח עבדי אביי
ודבא דאמרי תרויהו ואיתמנא רב אדיא בר אבא מרשות היחוד לדשות היחוד דין
דשות הדבים: מאי חרישה דהואי במשכן שהיו חורשין לטע סמננין: מאי חרישה
וחתרה דהואי במשכן א"ל ל פנחס מתופלי יריעו למדו נפסק החושב היה קוצרו

חזר ונפסק לעשות שני קשרים אי אפשר לא חוזר ומתיר את הרמ"שון דא
 קשירה במשכן היבא האי אמר דבא שכן קושרין ביתדות אזהלים אמר ליה
 רבא דהוא קושר על מעת להחיר אי אמר רבא שכן אורג יריעות שנפסקה
 להן נימא קושרין אותה תריצת קושר מתיר מאי איכא למעמר וכי תימא
 דאי מתירמו ליה תבין קטרי בהדי הדאדי שארי חד וקשר חד השתא נע
 מלך בשר אדם אין עושין ליה מלך מלכו המלכים בה עושין כן לא אמר
 רבא ואי תימא דלעאי שכן צדי חלוק קושרין ומתירין תפירה היתה
 במשכן שכן תופרין ביתיד שלכתונת לא קריעה במשכן היבא הוא
 רבא ול זירא דאמרי תרווהו שכן יריעה שנפלה בה דרנא קודעין אותה
 ותופרין אותה מאי צביעה הואי במשכן שכן היא משדבטין בבהמה
 ובעורות אילים מאדמים מאי בציעה הואי במשכן שכן עושין האורגין
 אם טעו ועשו תכלת במקום ארגמן או ארגמן במקום תכלת בועעין אותה
 וחוזרין ואורגין כסדר מאי עיבוד הואי במשכן שכן בת תעודות אילים
 מאדמים מאי מאדמים עבודין מאי מחיקת עור הואי במשכן אמר
 רב זעיר בר חננא בשם ר' חננה שהיו שפין את העור על גבי העמוד מאי
 שרטוט הואי במשכן אמר רב שכן מסרגלין בעצים וחוזרין ונוסרין
 מאי כתיבה הואי במשכן אמר ר' יהודה שכן היו כותבין בקרשים אף בית
 להודיע בן זוגי מאי מחיקה הואי במשכן שכן מוחקין אם טועין מאי
 אפייה הואי במשכן שכן מבשלין סממן מאי בעיה כל שהוא דהואי
 במשכן שכן תופרי יריעות חופרין גומה להצניע בה מחטיבה אמר רבא
 כיון דמי שתכי לא עבוד הכי לא שכן מבשלי סממן לעבוע יריעות שחטה
 מלאכתן עושין פטיפוט כירה קטנה לשפות עליה יורה קטנה רב אחא בר יעקב
 אמר אין ענות במקום עשרות לא שכן קרש שנפלה בו דרנא מסיף לתוכו
 אבר וסותמו וכן בכולן איתלו דומיא דעבודה במשכן מכאן אמר כל המלאכות
 בולן ממשכן במדינת ישראל דיישי דמחוידין אחת מלאכות ארבעים חסר אחת
 יבונה או מלאכות חסרות חסר אחת לא יבנה ויהיה עשירי בולן בעלים קור
 חייב על כל אחת ואחת תמן חסר כלל ויהיה עשירי בולן בעלים קור
 מלאכות חסרות חסר אחת לא יבנה ויהיה עשירי בולן בעלים קור

תולע

היידין יתחנא
א
אמיקה

והיודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חיוב על כל שב
 והיודע שהיא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חיוב על כל
 ומלאכה וגרסין העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אינו חיוב
 חצאת אחת והוא הדין לעושה אב ותולדותיו שאם חשב לא אחת אשר ענה
 עי לעשות אותם אם ל שמעון בן לקיש אמר הקב"ה לא יאמר לך לישאל בנ
 היו יודעין שלא הוציאתי אתכם ממצרים לא על תנאי שתקיימו מצות שבת
 וכן הוא אומר על כן ערך עי אהיך לעשות את יום השבת ששת ימים תעשה
 מלאכה זו היא שר ישמעאל אומר כתוב אחד אומר ששת ימים תעשה מלאכה
 וכתוב אחד אומר ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך באיזה צד נתקיימו
 שני כתובין הללו כשישראל עושין רצון המקום מלאכתו נעשית על ידי אחרים
 כך הוא אומר ועמדן זרים ודינו כאנכם ובזמן שהן ישראל עושין רצון המקום
 מלאכתן נעשית על ידי עממן ולא עוד לא אפי' מלאכת אחרים נעשית על ידיהן
 כההוא אומר ועבד את איבו אשר ישלח יי בו ויביום השביעי יהיה לכם קדש למנו
 נאמר שלא יהא כהנים אומרים הואיל ומותרין אנן במקדש כהא מותרין בגבולין תל
 וביום בשבי יהי לכם קדש ולמקדש חול שבת שבתן ליהי שהיא מקדש
 לשם לא לבית דין כל העושה בו מלאכה יומת לא בו ולא ובחבירו הרי שכתב שג
 אותה אחת בשבת ואחת ביום הכפרים וארץ שני חוטין אחד ביום השבת
 ואחד ביום הכפרים שומע אינו יהא חיוב על זה בפע עצמו ועל זה בפע עצמו
 תל כל העושה בו מלאכה יומת לא בו ובחבירו ביוצא בו שבת ובכפר לפעו
 ועשה מלאכה בן השמשות יכול יהא חיוב תל כל העושה בו עד שיקבע היום
 אין ליה לא מלאכות ותולדות שהן אסורין מניין לאיסור שבת תל כל מלאכה
 יכול יהוא חיובן חטאת על איסור שבת תל מלאכה המיוחדת חיובין
 עליה ומנין חיובין על איסור שבות מנן למקח וממכר והלוואה ופקדונות שנקרא
 מלאכה תל אם לא שלח ידו במלאכת דעהו מנן לדין ולטענות ולעדר ערין ולכל
 מעשה בעת דין שנקראו מלאכה תל כנעוהו ובנון למלאכה החייבת
 לשטורים ולשופטים מנן לקדושין ולגטין שנקראו מלאכה תל אצל העושה

זון לא
 חמ ליה
 שפסקה
 י תימא
 שתח לפע
 לא אמ
 היתה
 ה הוא
 חותה
 מה
 החורגן
 עין חותן
 נחילם
 שם אמ
 ד ממי
 יי
 אף בות
 ז ממי
 יי
 אביי
 שחסה
 צר יעקב
 לתוכו
 המלאכה
 שר אחת
 עולם חת
 שבת וכו'
 היתה

מלאכות וחיובין עליו ביום שבת וכן שאר תשעה אפילו שבת מלאכות יהיו
חייב על סליחת דוחות ביום שבת. וכל מתן חלק ליה תבעו חס למת נחם לפי
שלא יתחייב מן אשר יוכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם שונע אכ לא יהא רשאי
להדליק ליה את הדג ולעשות לעבודתו ולהסמיך לו את החמץ תל לא תבערו אש
בכל מוש ביום השבת ביום השבת אי אתה מבער אצל אתה מבעיה ביום
טוב דא לא תבערו אש אמר הקב"ה אל תגדמו להדליק אש במושבבותכם
שאם איך אתם משמרין את השבת כדאך אני מודליק בכם את האש כדאך
רב חונה אמר רב ואמר להאמר רב יהודה בדיה דרב שמנא בר שילת משמא
דרב אין הדליקה מימיה בשבת לא בחצר שמחללין בה שבת שנ ואם לא
תשמעו אלו לקדש את יום השבת והייתי אש בעריה ואכלה אדמנות יחטלו
ולא תכבה מאי ולא תכבה אמר רב יוסף בשעה שאין בני אדם מימיין לכבותה
דא לא תבערו אש בכל מוש אמר הקב"ה אל תגדמו לי לשוקף בתי כמסורת
ובתי מודישות שלכם אש איך אתם משמרין את השבת כדאך אתם גורמים
שישרפו בתי מקדשיכם וכן אמר רב בשבטנו העומת מה נחם ויבא צנור ויחך
רב טבחים וישרף את ביתו כי זה בית המקדש ואת בית המלך זה פליטין שלמלך
ואת בית הגזל שרף באש לא בתי כנסיות ואת מדרשות שמגדלין בהם שמו
של הקב"ה תמו קשה הוא חלול שבת שהוא אחד משלש עבירות שמגדלין
בהן על עושיהן את כל עונותיו תראשונים והאחרונים ואלו הן המשעבדי בר
ישראל ובבא על הגמה והמחלל את השבת וכן הוא אמר ואתם מוספין חרון על
ישראל לחלל את השבת. טורנוס דופס הדשע שאל את ר' עקיבא אמר ליה מה
יום מן יומין אמר ליה ומה גבר מן גברין אמר ליה מה אמרית לך ומה אמרת לי אמר
ליה אמרת לי מה שנה יומא דשבתא מן כל יומיא ואנא אמרית לך מה שנה טורנוס
דופס מכל גבריא אמר ליה המלך דויה לבדיני אמר ליה אף מלך מלכי העלבים
בה דויה שיהיו ישראל משמרין את השבת אמר ליה ומפט מה הוא עושה מלאכה
בשבת אמר ליה ומה מלאכה הוא עושה אמר ליה מטיב רוחות ומעלה עננים
ומוריד גשמים ומפריח ביללים ומגדל עמחים ומדשן פירות ומגדל חמץ
ועונה חיות כלמה שהוא עושה בחול הוא עושה בשבת

אברה
ג' בחדיש
הגריש
הוא
האף הוא
מיתת
מיתת
קלו
בערו
ד אתה
ש תמיד
יום
זאת
אתה
על
חול
חמיות
ה
יום
יפה
חיות
בערו
ה
יום
זור
זאת
זאת

שבין היהודים גדלת לא ראית שהן דרים בחצר אחת אם אין זה נותק עירובלם
וזה נותק עירוב לזה שמא מותרין הן לטלטל אבל אם היה אחד ידו בכל החצר
הוא מטלטל בכל החצר כך הואיל והעולם כולו שלנו ואין רשות לאחר עמו לפי
כך הוא מטלטל בתוך עולמו ולא עוד לא ראית שהן מדליקין את הנרות מערב
שבין והן דולקין והולכין כל השבת כולה והן מעחין בשר על גבי האש והוא
מתבשל והולך כל השבת כולה מאיליו הוא נעשה כך הקבה בדא כל מעשה
וטובעלעשות כל אחד ואחד לפי מה שהוא והן נעשין תמיד מאיליהן ולא עוד
לא שהרי אובלי המזן מעדיין עליו שכל ימות השבת היה יורד ובשבת לא היה
יורד אמרו העל לאוכלו מן שאינם מצוי ולא עוד לא שנהר סנבטיון מעיד עליו
שכל ימות השבת הוא מושך ובשבת אינו מושך אמרו לא אף בנהר זה אינו מחמין
שאינו בארצו אמרו מעלי זכורו מעדיין עליו שכל ימות השבוע הוא עולה
בידם ובשבת אינו עולה בידם ואם לית את מהימין איזיל ובדק באבן אזל
בחד בשבת ואקמייה בתרי ואקמייה בונתה ואקמייה בארבעה ואקמייה
בחמשה ואקמייה בערב שבא ואקמייה בשבתא ולא קם אזל בארבעה בשבת
ואקמייה אמרו ליה אבה אף את נטר שבתא אימת דמיתת אתעבודת יהודי
ואמ' ליה בע כל מוי שאינג משמר שבת אצלכם כתקנה כאן הוא משמרה
בעל כרחו אמ' ליה ובששת ימים מה יגיעה יש כאן אמ' ליה בע ביגיעה גדול
אמרו יגיעים כאן שבכל ימות השבוע אנו נדומין ובשבת אנו נחים
ובמעצמי שבת למשהסדרים שלמים מלאך אחד ויזמה שמו תפשו
שלאותן האנשים בידו ושרביט שליש בידו והוא מרדף אותנו למקום
חשכה ששמה ארצות ומה בעמיה ארץ עיפיה כמא אפל עלמות וללא
סדרים יצאו למעט שכבר שלמו הסדרים אומות העולם שאין קורין סדרים
יורדין לגהנם אבל ישראל שקורין סדרים נוצלין מדינה שלגיהנם ויאמר
משה אל כל עדת בני ישראל קחו מאתכם תרומה ליה ו בשתי תרומות הסת מדת
אחת תרומת שקלים ואחת תרומת משכן תרומת שקלים ישלך קצבה בקעל
אבל תרומת משכן אין לה קצבה לא כלנדיב לב וביחה את תרומת יה אמ
חמה גזלה בקש מהם וכמה שיעורה אחד מארבעים להודיין
בסף וזהב היה עמהן בצחותם מאצורים שנ ויהי כ

תלמי
ב

זהב וכסף ונחשת ל יצחק חוב
 לא בא הכת לא להודיע עשרן של ישראל שלא יהיו אומות העולם חוב עניים היו
 שאל במערים סכופים ומחודים נראה עשרן ונגלה שבח שהיו מביאים
 זולת זהב וכסף ונחשת וכל דבר שביקש עד שהכריז עליהן שלא יביא זה
 נראה שבחן פללית המשכן מהן היו חושבין ומהן היו דוקמין ומהן היו יוקעין
 ומהן היו זוהבין ומהן היו טוהין ומהן היו פטמין דוקחי דקח ומהן היו עורפי זהב
 ראה שפאן בגבורה שעשו אותה לששה חדשים לא מה שלא מצינו בשלמה
 שלמה שנה את בית המקדש לשבע שנים ועליהן הכת חוב שחורה אינו נראה
 צנות ודעלם שחורה במעשה העגל וצוה במעשה המשכן לא שחורה ח
 ונראה אמרה כנסת ישרא לפע הקב"ה שחורה אינו בזמן שהיית במערים ככת וימרו
 בו ולב אבן לשמוע אלי ונראה על ים סוף שאמרתי לפתך זה לא ונראה לא שחורה
 נראה שחורה אנו בשעה שהיית בדמדים ככת ויקרא שם המק מסה ומריבה
 ונראה בשעה שאמרתי לפתך על הר סע כל אשר דבר יי נעשה ושמעו ד
 שחורה זמורה שחורה אמר כשהיית בארץ בקש ממנו הנביא לומר חטאתי ולא
 אמרת גסת הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי וכיון שגלית מהוא חוב
 על נהרות בכל שם ישבע גם בכע וחוב חטאת עם צדונו העונו הרשעני
 לא שחורה נראה כשהיית בשליות בקש ממנו איש אחד ולא מתא ככת ואבקש
 מהם איש גוד גוד ועומד בפרץ לפע בער הארץ לבנות שחורה ולא מצאתי וכן
 שפאתי לכל הצמחת לו שלשה צמחים חנניה מישל ועזריה שאמרו לבזכר
 נער לא חטאתי אנהא על דמא פתגם להתבונן אמר לה הקב"ה לננסת ישראל כמה
 טהר לכם גלות כשהייתם בארצכם בקשתו מכס אדם אחד ולא מצאתי ועשו
 הצמחתם לי שלשה צמחים כמה גלות יפה כמה ענות יפה ל יצחק נפחא מושל
 משל למה הדבר דומה לאדם שהייתה לו אשה ושמה חנה והיתה משמשתו
 יותר מואי ועומדת עליו לכל ערכו והיתה שחורה בזה לייש מה לי על החלוקה
 אמר לו מה אתה מבקש אמר לו בבקשה ממך שתלבין את חנה וישלח ממנו
 מיד הלפניה חנה אשתו למחר נטלה את המראה וראתה את עיניה שהיא
 מיד זהתה דעתה עלה וישבה לה בקת דירה ובקשה חת בנה לשמה חנה

יצחק חוב
 לא בא הכת
 להודיע עשרן
 של ישראל
 שלא יהיו
 אומות העולם
 חוב עניים
 היו שאל
 במערים סכופים
 ומחודים
 נראה עשרן
 ונגלה שבח
 שהיו מביאים
 זולת זהב
 וכסף ונחשת
 וכל דבר
 שביקש עד
 שהכריז
 עליהן
 שלא יביא זה
 נראה שבחן
 פללית
 המשכן
 מהן היו
 חושבין
 ומהן היו
 דוקמין
 ומהן היו
 יוקעין
 ומהן היו
 זוהבין
 ומהן היו
 טוהין
 ומהן היו
 פטמין
 דוקחי
 דקח
 ומהן היו
 עורפי
 זהב
 ראה שפאן
 בגבורה
 שעשו
 אותה
 לששה
 חדשים
 לא מה
 שלא
 מצינו
 בשלמה
 שלמה
 שנה
 את
 בית
 המקדש
 לשבע
 שנים
 ועליהן
 הכת
 חוב
 שחורה
 אינו
 נראה
 צנות
 ודעלם
 שחורה
 במעשה
 העגל
 וצוה
 במעשה
 המשכן
 לא
 שחורה
 ח
 ונראה
 אמרה
 כנסת
 ישרא
 לפע
 הקב"ה
 שחורה
 אינו
 בזמן
 שהיית
 במערים
 ככת
 וימרו
 בו
 ולב
 אבן
 לשמוע
 אלי
 ונראה
 על
 ים
 סוף
 שאמרתי
 לפתך
 זה
 לא
 ונראה
 לא
 שחורה
 נראה
 שחורה
 אנו
 בשעה
 שהיית
 בדמדים
 ככת
 ויקרא
 שם
 המק
 מסה
 ומריבה
 ונראה
 בשעה
 שאמרתי
 לפתך
 על
 הר
 סע
 כל
 אשר
 דבר
 יי
 נעשה
 ושמעו
 ד
 שחורה
 זמורה
 שחורה
 אמר
 כשהיית
 בארץ
 בקש
 ממנו
 הנביא
 לומר
 חטאתי
 ולא
 אמרת
 גסת
 הנני
 נשפט
 אותך
 על
 אמרך
 לא
 חטאתי
 וכיון
 שגלית
 מהוא
 חוב
 על
 נהרות
 בכל
 שם
 ישבע
 גם
 בכע
 וחוב
 חטאת
 עם
 צדונו
 העונו
 הרשעני
 לא
 שחורה
 נראה
 כשהיית
 בשליות
 בקש
 ממנו
 איש
 אחד
 ולא
 מתא
 ככת
 ואבקש
 מהם
 איש
 גוד
 גוד
 ועומד
 בפרץ
 לפע
 בער
 הארץ
 לבנות
 שחורה
 ולא
 מצאתי
 וכן
 שפאתי
 לכל
 הצמחת
 לו
 שלשה
 צמחים
 חנניה
 מישל
 ועזריה
 שאמרו
 לבזכר
 נער
 לא
 חטאתי
 אנהא
 על
 דמא
 פתגם
 להתבונן
 אמר
 לה
 הקב"ה
 לננסת
 ישראל
 כמה
 טהר
 לכם
 גלות
 כשהייתם
 בארצכם
 בקשתו
 מכס
 אדם
 אחד
 ולא
 מצאתי
 ועשו
 הצמחתם
 לי
 שלשה
 צמחים
 כמה
 גלות
 יפה
 כמה
 ענות
 יפה
 ל
 יצחק
 נפחא
 מושל
 משל
 למה
 הדבר
 דומה
 לאדם
 שהייתה
 לו
 אשה
 ושמה
 חנה
 והיתה
 משמשתו
 יותר
 מואי
 ועומדת
 עליו
 לכל
 ערכו
 והיתה
 שחורה
 בזה
 לייש
 מה
 לי
 על
 החלוקה
 אמר
 לו
 מה
 אתה
 מבקש
 אמר
 לו
 בבקשה
 ממך
 שתלבין
 את
 חנה
 וישלח
 ממנו
 מיד
 הלפניה
 חנה
 אשתו
 למחר
 נטלה
 את
 המראה
 וראתה
 את
 עיניה
 שהיא
 מיד
 זהתה
 דעתה
 עלה
 וישבה
 לה
 בקת
 דירה
 ובקשה
 חת
 בנה
 לשמה
 חנה

סיפנה בן בלתי אמי עשה ליבעל החלום ששחלתי שלא מחא לימים צו
ליו בעל החלום אמר לי מה חתה מבקש אמרתי בבקשה כמנך תהיה חנה
לשחורופת משה חזקה לשחורופת עביתה משמשת את בעלה יותר מדי אף
לה בעלה ברו פמה נחה שחורות כך אמר הקב"ה לישראל בע כמה נחה לכם גלות
וכן חת מועת בהן בישראל כל זמן שהן שרוין בטובה הן מבעטין בהקב"ה כענין
שנ' וישגן שורק ובעט וכיון שבחין לודי ארנות מה כח בהן ויעקו אל ייבט
להם הן לך שחרינים להקב"ה יתה במעשה שלח הכח עז בעולם שלח
עבדה וכיון שפסד לודי ארנות מה כח בן ובה עב לו חלה את פט יי אהא יבנע
מאר מלפע יי אהי אפוחו ונתפלל לעויעתר לו ושמע תחנתנו ושיבה ירושם
למלכותו לא שחורה אני ונאווה אמרה כנסת ישראל לפע הקב"ה אעפ שאני
שחורה אני נחה בוא ודאה שאין לך דוד חייב כדוח של אסא בנמה טעבו
והשארתי בישראל שבעת אפס כל הבד איש לא יכל לפע ונאווה אמר לי
ואין לך מלך רשע יתר מחאב שלח הכח עז בעולם שלח עבדה וכששלח
בן הדוד על ספר תורה לקחתו אמר לי כל אשר שלחת אלי בראשונה אעשה
והדבר הזה לא אוכל לעשות אמר לי אחאב הכל ברשותך זה כל שאלך חוז
מספר תורה באותה שעה עלי ספר תורה ותשתחו לפע הקב"ה אמר לפע לבנע
שלעולם זה שחמל על יתקן ביד כהודד מיד והנה נביא אחאב נגש אל אחאב
מלך ישראל ויאמר בה אמר יי הראית את כל ההמון הגדול הזה העני נאמתי לך
היום וידעתם אני יי ואין לך מלך רשע יותר מעהולם בני בוא חפיה מעב
כת בו וירא העם והנה השק על בשרו מבית כיון שחאה בערתן של ישראל מיד
לא יוכל לכבוש את עצמו לא רשע מבחוז וכשר מבפסס לכך כנסת ישראל
משחכות לפע הקב"ה וחומרת שחורה אני ונאווה אעפ שאני שחורה אני נאווה
מהוא פאהלי קדר אוחלין הללו של ערביים אדם חאה חותן מבחוז ומבאה חותן
וכיון שנכנס לתוכן מועתן מלחים אבנים טובות ומרגליות אף כך ישראל חומט
העולם רואין אותן כשהן חוטחין ומבזין אותן ומקנתרין אותן ואין יודעין שיש
בן ימים והבנים חוטחין ואנשי מעשה: אומה חותלין של ערביים הללג אס' ביו
כל בני העולם יבנם יתח אף יכולין להתכבס יבול אף ישראל כן תל כיריעות שלמה

מה הידיעה הזאת אעפ"י שהיית מתלכדת בתפלותיך וזו שיתבכרית הן
כך ישראל אעפ"י שהקמול כלבין בעמדת ביות שעשית תשובה מיד פתח בלי
או מה אהליך הללו נעקרו ממוקדן יכולתך שרשף תלך כיד יעתשמה ותי
הן כבית המקדש שבה שלמה מה המקדש שבה שלמה אעפ"י שהתחבר
הוא בקדושת עומד וסוף להצמח על מזבן כן ישר אעפ"י שבאין עליה
יסודין בעולם הזה יש להן קודת רוח לעולם הבא: אלו דברים שאני שואר חזרת
מהוא אל תראוני שאני שואר שהיו חומות העולם קודמין תיבד אחריו וחסד של
ואומ' לפני דבוננו שלעון בזכות מה אתה משפיע עליהן את כל הכוח הזאת ממזאת
עולה מן המדבר המן הורדת להם והבאר העלית להן וענני הכבוד מקיפות אותן
ואני עובדין עיך והם עובדי עיך אני מנליך עריות והם גל עריות מפני מה אתה
משפיע עליהן את כל הטובה הזאת משיבה אותן כנסת ישראל מפני שאתם
ערלים בני ערלים טמאים בני טמאים אבל אני אעפ"י שנבשלת במעשה העגל
מה כתבתי עבדו ושוב משער לשער וק' ניפל מן העם ביום ההוא כשלא
איש ועשיתי תשובה גמורה ועלה נביא ובקש עלי חמים וקבל הקבלה תשבת
ולא עוד לא שיעור לעשות משה כד' לשרות שכונת בתוכי להודיע לבאי העו
שכבר סתרה עלי וכיון שהשלמת המשכן ותקנת אותו מה כה וירא משה
את כל המל ויברך אתם משה: ותכלת וידרמן בוא וראה כנגד חמשה
גשר דבר שהביאו לתרומת המשכן שיבחן הכה בטא מעני שבה דבר
הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך זנים שערך כעוד העזים שניך כעוד
הק צובות כחופ השע שפתותך כפלו הדמון וקתך כמגדל דוד ציוד שע
שדיך כשני עפרים חמוקי יריק כמו חלצים שדרך חג הסוד בטוב עומת
חמים חסך כמגדל הלבנון לאשך עניך ככרמל זאת קופותך דמתה לתמר וחך
כין הטובי וכנגדן שיבחה כנסת ישראל להקבל בטא מעני שבה תרור המור
דודי לי אשמול חכופר דודי לי כתפוח בעצי היער דומה דודי לעצי דודי זה אחד
וכוונת פשתאי דא זהב וכסף ונחשת בוא וראה כנגד בון דברים שנתנדבו
... לביבית המשי דודי לי אשמול חכופר דודי לי כתפוח בעצי היער דומה דומה לביבית חכופר

מה הידיעה הזאת אעפ"י שהיית מתלכדת בתפלותיך וזו שיתבכרית הן
כך ישראל אעפ"י שהקמול כלבין בעמדת ביות שעשית תשובה מיד פתח בלי
או מה אהליך הללו נעקרו ממוקדן יכולתך שרשף תלך כיד יעתשמה ותי
הן כבית המקדש שבה שלמה מה המקדש שבה שלמה אעפ"י שהתחבר
הוא בקדושת עומד וסוף להצמח על מזבן כן ישר אעפ"י שבאין עליה
יסודין בעולם הזה יש להן קודת רוח לעולם הבא: אלו דברים שאני שואר חזרת
מהוא אל תראוני שאני שואר שהיו חומות העולם קודמין תיבד אחריו וחסד של
ואומ' לפני דבוננו שלעון בזכות מה אתה משפיע עליהן את כל הכוח הזאת ממזאת
עולה מן המדבר המן הורדת להם והבאר העלית להן וענני הכבוד מקיפות אותן
ואני עובדין עיך והם עובדי עיך אני מנליך עריות והם גל עריות מפני מה אתה
משפיע עליהן את כל הטובה הזאת משיבה אותן כנסת ישראל מפני שאתם
ערלים בני ערלים טמאים בני טמאים אבל אני אעפ"י שנבשלת במעשה העגל
מה כתבתי עבדו ושוב משער לשער וק' ניפל מן העם ביום ההוא כשלא
איש ועשיתי תשובה גמורה ועלה נביא ובקש עלי חמים וקבל הקבלה תשבת
ולא עוד לא שיעור לעשות משה כד' לשרות שכונת בתוכי להודיע לבאי העו
שכבר סתרה עלי וכיון שהשלמת המשכן ותקנת אותו מה כה וירא משה
את כל המל ויברך אתם משה: ותכלת וידרמן בוא וראה כנגד חמשה
גשר דבר שהביאו לתרומת המשכן שיבחן הכה בטא מעני שבה דבר
הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך זנים שערך כעוד העזים שניך כעוד
הק צובות כחופ השע שפתותך כפלו הדמון וקתך כמגדל דוד ציוד שע
שדיך כשני עפרים חמוקי יריק כמו חלצים שדרך חג הסוד בטוב עומת
חמים חסך כמגדל הלבנון לאשך עניך ככרמל זאת קופותך דמתה לתמר וחך
כין הטובי וכנגדן שיבחה כנסת ישראל להקבל בטא מעני שבה תרור המור
דודי לי אשמול חכופר דודי לי כתפוח בעצי היער דומה דודי לעצי דודי זה אחד
וכוונת פשתאי דא זהב וכסף ונחשת בוא וראה כנגד בון דברים שנתנדבו
... לביבית המשי דודי לי אשמול חכופר דודי לי כתפוח בעצי היער דומה דומה לביבית חכופר

כפלים עד לאין קץ : זהב וכסף ונחשת תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל
אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ותולעת שני עורי גורי לבש ע
עיון לבשוי בגדי תפ ירוש' עד הקדש ואומ' לשם לאביל עיון לתת להם פחד וחסד
אפני ול ואומ' ומלבושך שש ומשי ורקמהנ' ועדת חלם מאדמים אילי
עביות ישראלונד' ועדת תחשים ותנעלך תחש ועני שלמים אהת במגדל ארז
שטה והדס ועץ שמן : ושמן למאור והיה ע' לך לאור עולם ובשמ' לשמך
המשחה שמן ששון תחת אבל מעטה והלה תח רוח בהה' אבנ' שהם אבנ'
מלואים ושמתני כדכד שלשותך ושע' לאב אקדח : מאיז שמתי שדכד אב'
ל אבא בר כהנא כדון וכדון ל לוי אומ' בודכותיה ל יהושוע בן לוי אמ' אבנ'
כדכדיה : ה יהושע בן לוי קם גבי אלוה' זל אמ' ליה לית מנה מחמי לוי אבנ'
כדכדיה אמ' ליה און והראן לן על ידינם מעשה בספיה אחת שלגים שהיתה
מפרשת בים הגדול והיתה כולה גוים והיה בה תנוק יהודא יחד עמדי עליה
נחשול שבים ובקש לטבעה והיה אותג תינוק מצטער על עצמו חתם ליה
ליה זל אמ' ליה אם את אהיל בשלחותי לגביר יהושוע בן לוי ומחמי ליה לית
אבנ' כדכדיה אמ' משיזיב להדא אלפא בזכותך אמ' ליה ל יהושוע בן לוי הוא
גדול הדור ולית הוא מהימין לוי אמ' ליה זיל ולס תחמי יתהון ליה קדם ברנב'
לא דבריה למערתא דדחיקא מק לווד תלתא מלק ואת מחמי יתהון ליה תמ'
מניד נעשה לונם וינא משם בשלום אזל ההוא מינוקא ללבי ל יהושוע בן לוי
איתון חמון ענותותיה דל יהושוע בן לוי דעבד מהניך חורי מימקח תלתא
מליך ולא אמ' ליה מא את בעי עד דמטון לתרע מערתא וכיון דמטון לתמע
מערתא אמ' ליה מרי אלין הינוק אבנ' כודכדיה וכיון שהראן לו הדחיקה
לח מאורן והשליכן לארץ ונגזו : שמשותק שוריד : ושערך לאבנ'
אקדח ל ירמיה בשם ל שמואל בר רב יצחק עתוד תחבה לעשות שער ירמיה
עלית המקדש הו' ועט פסוקי אבן אהת שלמה גלית : ל יוחנן אה
הב דרש בשלמה רבא דעמיר עתוד הקב' לעשות שער
המקדש שלמה המלך הו' ושני פסוקי אבן אהת שלמה גלית
והיה נאמן וזו פסוקי אהת כהר"ז ביעליו דשמשו ל

לעמוד ידועים וכן ידועים וכן ידועים וכן ידועים וכן ידועים וכן ידועים

תהיה מנהיג אמ ליה יתיר מן חליץ הוינת סייב לך והוא אמ ליה לא מן זאן שר
והוא שביק דכתב השם גפולך שלום ארבע שלומות חית בהן יפכה בנין זר
ורב טעם עד בלי ירח שלום רב לחובי תורתך ועננים ירשי זרץ והתענב על
דוב שלום הדין וכל בנך למ יש ורב של בנך ר' ליעזר בשם ר' חננה תלמידי חכמי
מרבם שלום בעולם שני ורב שלום בנך וכל חכם רב בכס יב ויע מלמד עבד
ואהר חייב לטעם בעשיית המשכן בגופו ובממונו אחד אנשים ואחד נשים וב
במקדש דהיה את המשכן את אהלו ול את המשכן דה קודש הקדשים והיה
את אהלו או ידועות שפורה גליו את מכסו או שני מכסאות שעליו אחד שלום
חילם מאדמים ואחד שלענרות תחשים את קרסין או קרסי זהב וקרסי נחשת עליו
שבהן מחברין את היריעות ואת קרשיו או הקרשים את בריחיו או שמברין
בתוך הקרשים לחבר אותן ואת עמודיו טו עמודי הפרוכת והמסך ואת אדני
אדני הקרשים ואדני הפרוכת והמסך את הארון זה הוא שני ועשית לך ארון
עץ ואת בדיו או המוטות שנושאין אותם בהם את הכפרת זה כסוי הארון ואת פרוכת
המסך זו הפרוכת המבדלת בין הקדש לקדש הקדשים את השלחן זה המשחה
לחם הפנים ואת בדיו או שנושאין אותם בהן ואת כל כליו או הדפוסין והבזיכי
והסעפין והקנים ואת לחם הפנים לחם שיט לו פנים הרבה את מערכת המאור
זו המנורה ואת כליה או הצבתים והמחלת והכוז והטני ואת נרותיה או ענני
נרות הקבועין בה ואת שמן המאור זה שמן זית זך בתוש ואת מזבח הקטרת
זה מזבח הזהב ואת בדיו או שנושאין אותו בהן ואת שמן המשחה זה שמן שחן
בוכהים נהלים ומלכים ואת קטרת הסמים זו שמקטירין ממנה בכל יום עד מנחת
הזהב ואת מסך הפתח לפי המשג זה פרכת שעל פתח ההיכל את מזבח העולה זה
מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אל לו או הרשות את בדיו או המוטות שנושאין
אותו בהם ואת כל כליו או היעים והמזרקות והמזלגות והמחנות את הכיור זה
שמקדשין ממנו לעבודה ואת כנע זה בן שלו שמונה עליו את קלעי החצר או השל
את עמודיו או עמודי החצר ועמודי המסך שלשער החצר ואת אותה או יד

משכן
זו היתה
ויתדות
השדר
השרת
בנגד ר'
משכן
נזים ל'
זמשיב
היקדש
ונתתה
בין און
זהו
ואת
בדיו
הכלים
ואת
נרות
תצוה
מזבד
הימנ
את ר'
העול
לו מכ
נחשה

משכן ואת יתהח וכ זו יתדות שתוקעין אותן צדן סביב למשכן והחצו
ין הידלים שלהן ואת מיתריהם לו היתרים הקשורים בידי עות ובקלעים לנטות
יתדות את בגדי השרדו או בגדי כהונה שמשמשין בהן במקדש ויש אומרים בגדי
השרד או שבעה בגדים שפורשין על גבי הארון והשלחן והמנורה והמצבחות וכל
השרת בדרך בשעת משווי את בגדי הקדש או בגדי כהונה הדין להם צנחיו
בנגד לט אבות מלאכות שמצטרף בשבת ומגן שעל כלל נצטווה הדין הוא אומ' יז
משכן זה שני ואת המשכן תגה עני ילו שש: את אהל זה שני ועשית ידוע
גנים לאהל על המשכן ואת מכסהו שני ועשית מכסה לאהל את קדסיו זה שני וע
זמשים קרסי זהב ועשית קרסי נחשת חמשום ואת קדסיו זה שני ועשית אר
הקדשים למש: את בריחיו זה שני ועשית בריחים עני שטים את עמודיו זה
ונתתה אתה על ארבעה עמ' שטים ועשית למסך חמ' עמ' שטים ואת ארנון זה
שני וארבעים ארני כסף תעשה את הארון זה שני ועשו ארון עני שטים ואת
זה שני ועשית בדי עני שטים את הכפרת זה שני ועשית כפרת זהב טהור
ואת פרשת המסך זה שני ועשית פרשת את השלחן זה שני ועשית שלחן ו
בדיו זה שני ועשית את הבדים עני שטים ואת כל כליו זה שני ועשית את
הכלים אשר על השלחן ואת לחם הפנים זה שני ונתתה על השלחן לחם פני
ואת מעבת המאור ואת כל ואת נרו זה שני ועשית מנורת זהב טהור ויש
רותה שבעה ומנחתיה ומחטתיה זהב טהור ואת שמן המאור זה שני ו
תעוה את בני ישראל ויקחו איד שמ' זית זך ואת מזבח הקטרות זה שני וע
מזבח מקטר קט' ואת בדיו זה שני ועשית את הבדים עני שטים ואת
הימשחה זה שני ועשית אתו שמן מש קדשי ואת קטרות הסמים זה ש
את הקטרות ואת למסך הפנים זה שני ועשית מסך לפתח האהל את מ
העלה זה שני ועשית אתה מזבח עני שטים ואת מכבד הנחשת זה
לו מכבד את בדיו זה שני ועשית בדים למזבח ואת כל כליו זה ש
נחשת את הכער ואת כנו זה שני ועשית כיוור נחשת וכנו נחשת

וישית יתחצר המשכן את עמודיו זה שני ועמודיו עשרים ואומ ולשע
 עמודיהם הרבעה ואת אדניה זה שני ואדניהם עשרים נחשת ואת מסך שערי
 החצר זה שני ולשער החצר מסך את יתדת המשכן ואת יתדת החצר זה שני וכל יתדותיו
 וכל יתדת החצר סביב נחשת ואת מתריהם זה שני לכל כלי המשכן בכל עבודתו
 את בגדי השרד זה שני ועשית בגדי קדש וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש
 וכמותן ענה משה את ישראל לא הוסיף ולא גרע ועליו הוא אומ בכל ביתי נאמן הוא
 שלא הוסיף ולא גרע בעשית המשכן ויעשו כל עדת בני ישראל מעלפט משה מעד
 הכת שכיון שנתבשרו ישראל במחילת אותן עון ושביקש מהן הקב"ה לבנות משכן
 כדי להשלות שפינתג ביניהם שמחו שמחה יתירה ויעשו כעם בגדיזות מיד
 להביא כל ממונם הדא היא דבית ויבאו פלאי יש ח"ו נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו
 את ולפי שהתנדבון בכל לבם ובכל דוחם לפיכך עתה הקב"ה לאחד להן לב ורוח
 וכן הוא אומ ונתתי לכם לב חדש ורוח חדש והאדם בקרבכם ויבאו האנשים
 על הנשים מעמד שהיו הנשים מקדימין לאנשים לפי כן זכו נשים שלאותו הי"ד
 יתר מן האנשים שאו נכנסו לארץ ואלו לא נכנסו הביאו חח וטם חח או השיריו
 שמנחין על הידים ונזם או הנמטם שמנחין באזנים ובאף ונבעת זו טבעת
 שלד וכימג זה דפוס שלבית הרחם כל כלי זהב לרבות כל תבשיטיו נשים ופ
 יש אשר הטף תנפת זהב ל"י זה שהקדיש זהב לכפרת ועדת תחשים
 מ זי תחשים שיש בו גוונים הרבה אמ' רב יוסף הכי היט דמתרגמינן ססגונא
 גוונים הרבה באע"ל לעזר עור בהמה טמאה מהו חשיטמג טומאות
 חשיטמג קא מובעניא ליה אמ' רב אידי בר אבא תחש שהיה בימי משה קרא
 בעניא ליה טמא היה או טהור היה אמ' רב יוסף ומאי תיבי ליה תענת ל"ז
 ש"ו למערכת שממים אן עור בהמה טהורה בלבד אמ' ל לעמי תחש שהיה
 מ"ו משה בריה בפע עעמון היה ולא הכריעו בו חכמי א"ס מין חיה הוא חכ"מ
 בהמה וקדן אחת היתה לו במצחו ולפי שעה נדמן לו למשה ועשה מעגט משכ
 וקדן מדיקאמ קדן אחת היתה לו במצחו שמע מענה טהור הוא דאמ' רב יהודה
 שהקריב אדם הראשון קדן אחת היתה לו במצחו שני ותיטב לעי משור פד
 תדתי משמע אמ' רב נחמן בר יצחק מקדן כת ולפשוט מענה מין בהמה הוא כיון
 מין חיה הוא ופית ליה לא חדא קדן איכא למעמר מין חיה הוא וכל אשר חכמת ליה
 ג"י שהיווי היא מנאכה מיוחדת לנשים הינו דתגן או מנאכות שהיא עושה לבעלה
 טוחנת ויחיד ומכבדת ומבשלת ומטקה אה בעה

ומצעת את המטה ועושה בצמר הכנסה לו שפחה אחת לא מוחנת ולא חוכה
מכנסת שתים אינה מבשלת ואינה מניקה אתבנה שלש אינה מצעת את המטה
ואינה עושה בצמר ארבע יושבת בקתורה ל' אינר חוכה חפני הכנסה לו מאה שפחה
כופה לעשות בצמר שהבטיחה מביאה לידי זמה רבן שמעון בן גמליאל חוכה חפני המורה
את אשתו מלעשות מלחכה יוציא ויתן כתובה שהבטיחה מביאה לידי שעמוס חוכה
חין בפשתן לא כדל יהודה דאמ' ל יהודה אינ כופה לעשות בפשתן ספני שהפשתן
מסרוה אתהפה ומשרביט את השפתים ודוקא בביתא דומאה זכב הנשים אשר
ישא לבן אתנה בחכ טון את העמים מלמד שמלאכות קשה מק הכל לפי שהשערוה
שלישי דקין ביותר וקשין והנשיחם הביאו אמ' ל שמואל בשעה שבא משה אצל
ישראל ואמ' להן אמ' לו הקבלה עשו לי מקדש אמרו לו הנשיחים אינ משלג נעשה את
המקדש ואל ישתתפג ישראל בן אמ' להן לא כך צונו הקבלה לא דבר אל בני ישראל וקחו
לי תרומה מיד פרשו ולא נשתתפג עם הצבור ומה תל והנשיחם הביאו שנתעל על
ישראל בעננים כמה ריחת אמ' מעלה נשיחים מקצה הארץ לבגדי כהונה הביאו
למלאכות המשכן וכיון שראו שהשלימו ישראל כל מלאכות משכן משלג מיד
עמדו ונתנדבו והביאו עגלות למשכן ולא רצה משה לקבלן עד שאמ' לו הקבלה קחו
מאתם ל' חמא בר חננה אמ' גם גדול נעשה לו למשה במשכן בשעה שאמ' לו
הקבלה ועשו לי מקדש אמרו נשיחים אמ' מתקנו מעצמינו אמ' להן לא נאמ' לי לא
מאת כל איש מיד פירשו ואמרו עתה תראה שאתה ירך לנו כיון שבאו לבגדי
כהונה בקטן אבני שהם ואבני מלואים ולא סיפקה ידן שלציבור לכך נעשה לנו
והיו ענני הכבוד מביחין לו אבנים טובות ומרגליות וכן הוא חוכה והנשיחם הביאו
נשיחם כל בענין שנ מעלה נשיחים מקצה הארץ ואל תתמה על הדבר והיא שיעור
הלוחות בדא לו הקבלה מחצב שלסנטרין בתוך ביתו וממנו חצב לוחות שיעור
וממנו העשיר משה רבי' ואל תתמה על הדבר הדי תחש דלא היה ולא טהר לא בדא
הקבלה לשעה ונגז ואל תתמה על הדבר הדי שמעיר שכתב בו אבני שהם ואבני מל
לא נמצא ולא ימצא לא בימי משה בלבד וכימי שלמה לבטן בית המקדש בדא שיעור
לדע כל איש ואשה אשר נדב לבס אתם להצ לעשות ביז משה ולדודית על דא
גזברין ואמר כולין וקתקולין ויאמר משה אל בני ישראל קחו קדח של כסף וזה
הכל בקריאה בין לטובה בין לדעה לטובה מהוא חוכה וקראתי אל הדרג והרביית את לדעה משה

שיעור
תחמו
דדנו
זדש
זוא
זה מה
גש כן
יד
רוח
גורד
נשים
נהיד
יורין
בעי
יס ונ
שיט
גל
ועוד
גל
שהיה
דכמן
משכ
גורה
זי פי
כיון
תלמוד
לבעול
זה בש

משה
חוכה

אמר קרא רעב ענה ארץ וכן לענין נשיאות לבונה הוא אומר ראו קרא עלי בשר צל
אב לענין רעה מהוא אומר ופושע מבטן קורא לך ראו קרא יי בשם ל יוחנן אומר
בשב שאת הקבלה למשה ראה קראתי בשם כך אמר משה לישאל ראו קרא על אשר
אמר להן משה לישאל הגזן עליכם בצל לתי שחין מעמידין מדג על הצבור עדי
שנולדין בבתר אמרת לו רבו מעט לפעה קבלה ועליך הגזן עלינו לא כן שבן תתנחמו
בצל שגזן והלא ראיה שמן דכת בע יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושונבל וראיה בן
שונבל הוליד את יחזקאל ויחזקאל הוליד את אחימי ואת להר שונבל הוא אורי וראיה הוא בצל
ועל קרא שמו בצל שבשעה שאמר לו הקבלה למשה אמור לביעל עשה משכן
ודון וכשם בדכתבין לעיל ראו בצל שם שקרא לו אמו ואומת והקבלה
קרא לו המטה שמות על שמו שלמשכן ראיה שהראה הקבלה לישאל שהוא מתקן
מבדא שות לעשות את המשכן שונבל שהוא בן להעמידו יחזקאל שנתן חתונתו שלחן
על שאל אחימי שאיחה ישאל להקבלה להר שהעמיד המשכן שהוא הורן והורן
שאל שאל ור חייא אומר להר שהדל שבשבתים נדווג לו שנ ואתו אהרן
בצל בן אורי בן חור בן אורי כמה יפה כוח דודור ראשונים דתגו רבני המלכות
במנה קנן הערה בה בית שמאי אומרין פסלה מן הכהונה ובית הלל מבשרין
אמר ר' חייא בר רבא בר נחמני אמר רב חסדא אמר רב ואמר ליה אמ רב חסדא
אמר חסדי הלל מודים בבן תשע שנים ויום אחד שביאתו ביאה פחות מבן שמנה
שאין ביאתו ביאה לא נחלקן לא בבן שמונה דבית שמאי סברי במדינן מדורות
הראשונים ובית הלל סברי לא במדינן מדורות הראשונים דורות והראשונים
מנחל דאולד אי לימא מדכת הלל זאת בת שבע בת חלעם אשת אורייה
חזתי וכת אליעם בן אחיהגפל הגלונ וכתי וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו
דידיה ביגבור עלי וכת חיה לשעתים ימים ויהיו גוזים לאבשלום וכת ואבשלום
בדח וילך בשורה וישב שם שלש שנים וכת וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים
ועבדמך ראה וכת ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלבה עו
ואשלמה אונגדי אשר נדרתי ליעי בחברון וכת כי נדר נדר עבדך בשבת בגשור
וכי יאחזיקל ראה כי לא נעשיתה ענתו ונתתם ויקם וילך אל ביתו ואלו ויצו את
ביתו ויחנק וכת אנשי דמים ומרמה לא יחזו ימיהם ותנח כל שנותיו שלך ויג אינן אשלישים
וארבע וכל שנותיו של אחיהגפל אינן אשלישים ושלש כמה הווי לה תלתין ותלת לשבע דהו
שליש שנותיו עשירין ושית דלתתה עיבורי אשתבוך דכל חד וחד בממעט אולד
ועיבורי ודלמא תרזיהו בתשע אולד אחיהגפל ואעם וכת שבע הוא דאולד בשית מנשים דאונגדי
תידע דהא הווי ליה מעיקרי